શમુએલનું પહેલું પુસ્તક

શીલોહમાં એલ્કાનાહ અને તેના કુળની પ્રાર્થના

1 એફ્રાઈમના પર્વતીય પ્રદેશમાં એલ્કાનાહ નામનો માણસ
રહેતો હતો. તે સૂફ કુળમાંથી હતો. તેના પિતાનું નામ
યરોહામ હતું. યરોહામના પિતાનું નામ એલીહૂ હતું.
એલીહૂના પિતાનું નામ તોહૂ હતું અને તોહૂના પિતાનું નામ
સૂફ હતું જે એફ્રાઈમ કુળસમૂહમાંથી હતો.
2તેને હાન્ના અને પનિન્ના નામની બે પત્નીઓ હતી.
પનિન્નાને સંતાનો હતા જયારે હાન્ના નિ:સંતાન હતી.
3પ્રતિવર્ષ એલ્કાનાહ અને તેનું કુટુંબ સાથે સર્વસમર્થ દેવની
ઉપાસના કરવા અને અર્પણો અર્પણ કરવા માટે શીલોહ
જતા હતા. ત્યાં એલીના બે પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ
યહોવાના યાજકો તરીકે સેવા આપતા હતા. 4જયારે જયારે
એલ્કાનાહ પોતાના અર્પણો અર્પણ કરતો ત્યારે તે પોતાની
પત્ની પનિન્નાને અને તેનાં બધાં બાળકોને ખોરાકનો ભાગ
આપતો. 5એલ્કાનાહ હાન્નાહને હમેશા ખોરાકનો એક સરખો
ભાગ આપતો, હાન્નાહને યહોવાએ નિ:સંતાન રાખી હતી
છતા એલ્કાનાહ આમ કરતો. એલ્કાનાહ એટલા માટે આમ
કરતો કેમકે હાન્નાહજ એ પત્ની હતી જેને તે સાચે પ્રેમ
કરતો હતો.

પનિન્નાના મહેણાંથી હેરાન હાન્ના

6પનિન્ના હમેશા હાન્નાને ચિંતિત કરતી અને તેને ખરાબ
લાગે તેમ કરતી હતી. પનિન્નાએ આમ કર્યુ કારણકે હાન્નાહ
સંતાન મેળવી શકતી ન હતી. 7પ્રતિવર્ષ આમ બનતું; જયારે
તેઓ યહોવાના મંદિરે શીલોહ જતા ત્યારે પનિન્ના તેને
મહેણાં ટોણાં મારતી અને તેની મશ્કરી કરતી, તેથી હાન્ના
રડી પડતી અને ખાતી પણ નહિ. 8તેનો પતિ હમેશા તેણીને
પૂછતો, "હાન્ના, તું શા માટે રડે છે? અને તું ખાતી કેમ
નથી? તું શા માટે આટલી ઉદાસ છો? હું દસ પુત્રો કરતાં
સારો છું તેમ તારે વિચારવું."

હાન્નાની પ્રાર્થના

9એક વખત મંદિરમાં તેમણે પ્રસાદ ગ્રહણ કર્યા પછી
હાન્ના પવિત્રમંડપમાં ગઈ યહોવાની સામે ઊભી રહી. તે
વખતે યાજક એલી યહોવાના મંદિરના પ્રવેશદ્વાર પાસે
પોતાના આસન ઉપર બેઠો હતો. 10હાન્ના બહુ દુ:ખી હતી.
યહોવાને તેણીએ પ્રાર્થના કરી ત્યારે તેણી બહુ રડી. 11તેણે
એવી બાધા રાખી કે, "ઓ સર્વસમર્થ યહોવા, તું જો તારી આ
દાસી પર કૃપાદષ્ટિ કરે, મારી પ્રાર્થના સાંભળે, ભૂલી ન જાય
અને મને એક પુત્ર આપે, તો હું તે પુત્ર દેવને સમર્પણ
કરીશ, જે જીવનપર્યંત દેવનો થઈને રહેશે અને વાળ કદી
કપાવીશ નહિ."
12આમ લાંબા સમય સુધી હાન્ના એ યહોવા સમક્ષ પ્રાર્થના
કરી એલીએ જોયું કે માત્ર તેના હોઠ હાલતા હતા. 13તે મૂંગી
મૂંગી પ્રાર્થના કરતી હતી; તેના હોઠ હાલતા હતા પરંતુ તેનો
અવાજ સંભળાતો નહોતો, 14આથી એલીએ માન્યું કે, "તે
પીધેલી છે. તમે બહુ જ પી લીધુ છે! તેણે તેણીને કહ્યું
દ્રાક્ષારસ છોડ અને ધીરજ ધર."
15હાન્નાએ કહ્યું, "ના ધણી મેં દ્રાક્ષારસ કે કોઈ કેફી પીણું
પીધું નથી. પણ હું ઊંડી ઉપાધિમાં છું, હું સર્વસમર્થ દેવને
પ્રાર્થના કરી રહી છું અને તેમને મારા દુ:ખો અને ઈચ્છાઓ
વિષે કહી રહી છું. 16મને એવી પતિત ના માનશો. પણ આ
બધો વખત હું મારી વ્યથા અને દુ:ખોની બહાર થઈ દેવને
પ્રાર્થના કરતી હતી."
17એટલે એલીએ તેને કહ્યું, "શાંતિથી જા, અને ઈસ્રાએલનો
દેવ તારી ઈચ્છા પૂરી કરશે અને તારી પ્રાર્થના નો બદલો
આપે!" *
18હાન્નાએ કહ્યું, "તમારો આભાર, મારા ઉપર દયા રાખતા
રહેજો." અને પછી તે ચાલી ગઈ. તેણે થોડું ખાધું હવે તે
ઉદાસ રહેતી નહોતી.
19બીજે દિવસે સવારમાં તેઓ વહેલાં ઊઠયાં અને મંદિરે
ગયાં. ત્યાં તેઓએ સર્વસમર્થ યહોવાની પૂજા કરી. પછી
તેઓ તેમના ઘરે પાછા રામા ગયા.

શમુએલનો જન્મ

એલ્કાનાહે તેની પત્ની હાન્ના સાથે જાતિય સંબંધ કર્યો
અને દેવે તેને યાદ કરી અને તેની ઈચ્છા પૂરી થઈ. 20આજ
સમયે તેના પછીના વર્ષે હાન્નાહ ગર્ભવતી બની અને તેણે
એક પુત્રને જન્મ આપ્યો, તેણે તેનું નામ શમુએલ પાડયું.
કારણ, તે કહેતી, "મેં યહોવા પાસે તેને માગ્યો હતો."
21એક વર્ષ બાદ એલ્કાનાહ અને તેનું સમગ્ર કુટુંબ પ્રતિ
વર્ષની જેમ યહોવા દેવને પ્રાર્થના અને બલિઓ અર્પવા
અને તેણે દેવને આપેલું વચન પૂરુ કરવા શીલોહ ગયાં.
22પણ હાન્ના ગઈ નહિ, તેણે તેના પતિને કહ્યું, "પુત્ર ખાતો

શાંતિથી ... આપે કદાચ એલ્કાનાહ એલીનાં હાન્નાહને આર્શીવાદ
નો ઉલ્લેખ કરી રહ્યો છે.

થાય પછી હું એને યહોવા સમક્ષ લઈ જઈશ, અને યહોવાને અર્પણ કરીશ પછી કાયમ માટે તે ત્યાં જ રહેશે."

23એટલે તેના પતિ એલ્કાનાહે કહ્યું, "તને જેમ ઠીક લાગે તેમ કર અને ત્યાં સુધી તું બાળકને રાખ. યહોવાના શબ્દો સાચા પડે," તે બાળક સાથે ઘરમાં રહી અને તે નક્કર આહાર લેવા જેટલો મોટો થયો ત્યાં સુધી એની સાચવણી કરી.

શમુએલ દેવને સમર્પણ

24પછી ધાવણ છોડાવ્યા બાદ તે તેને શીલોહ યહોવાના મંદિરમાં લઈ ગઈ, તેણે ત્રણ વર્ષનો એક બળદ, 20 પૌન્ડ લોટ અને થોડો દ્રાક્ષારસ પણ સાથે લીધો.

25તેમણે બળદને વધેર્યા પછી બાળકને એલી આગળ રજૂ કર્યો. 26હાન્નાએ કહ્યું, "સાહેબ, હું સમ ખઈને કહું છું કે હું સાચું બોલી રહી છું. હું એજ સ્રી છું જે તમારી પાસે ઊભી હતી અને યહોવાને પ્રાર્થના કરતી હતી. 27મેં આ બાળક મેળવવા માટે પ્રાર્થના કરી અને યહોવાએ મારી પ્રાર્થનાનો જવાબ આપ્યો છે. 28હવે હું આ પુત્રને યહોવાને સમર્પિત કરું છું. એ જ્યા સુધી જીવશે ત્યાં સુધી યહોવાની સેવામાં રહેશે." પછી તેણે યહોવાની ઉપાસના અને પ્રશંસા કરી.

હાન્નાનું વચનપાલન

2 પછી હાન્નાએ આ મુજબ દેવને પ્રાર્થના કરી:
"યહોવા તમે મારું હ્દય આનંદથી ભરી દીધું છે. હું મારા દેવમાં બહું વિશ્વાસ કરું છું અને હવે મારા શત્રુઓને હું જવાબ આપીશ. દેવે મને મદદ કરીને મારી મુશ્કેલી દૂર કરી છે. એથી હું તમારા બચાવથી અતિ આનંદમાં છું.

2યહોવા જેવાં પવિત્ર દેવ કોઈ નથી. તેમના સિવાય બીજા કોઈ દેવ નથી. આપણા દેવ જેવા કોઈ રક્ષણહાર નથી.

3અભિમાન અને બડાઈ હાંકનાર ન બનો. બડાશ મારવાનું બંધ કરો કારણકે દેવ બધું જાણે છે.તે લોકોને દોરવે છે અને તેમનો ન્યાય કરે છે.

4બળવાન યોદ્ધાઓના ધનુષ્ય તૂટે છે પણ હવે નિર્બળ બળવાન બન્યા છે.

5જે ધનવાન લોકો પાસે પુષ્કળ ખોરાક ભૂતકાળમાં હતો તેઓએ ખોરાક માટે હવે કામ કરવું પડશે. જયારે ભૂખ્યાઓને હવે ભૂખ રહી નથી. વાંઝણી સ્ત્રીઓને સાત સાત સંતાનો છે અને જે સ્ત્રીને ઘણાં સંતાનો હતા તે દુ:ખી છે કેમકે તેમના સંતાનો જતા રહ્યાં છે.

6યહોવા જ મારે છે અને તે જ જીવન આપે છે. યહોવા જ માણસોને મૃત્યુલોકમાં લઈ જાય છે અને પાછા લાવે છે.

7યહોવા જ રંક બનાવે છે ને તવંગર પણ એજ બનાવે છે. યહોવા કોઈ લોકોને ઉતારી પાડે છે અને બીજાને માનવંતા બનવા દે છે.

8યહોવા જ એકલા ગરીબ લોકોને ધૂળમાંથી ઉપાડે છે અને તેમની મુશ્કેલીઓ દુર કરે છે. યહોવા જ તેમને રાજાઓની સાથે બેસાડે છે અને ઈચ્છા પ્રમાણે બહુમુલ્ય આસનો અને સન્માન આપે છે. આ આખી ધરતી યહોવાની પોતાની છે, તેના પાયાઓ સુધી. યહોવાએ તેના પર જગત ઉભુ કર્યુ છે.*
9યહોવા પોતાના ભકતોની સંભાળ રાખે છે પણ દુષ્ટો ને અંધકારમાં રખાય છે અને તેઓ નાશ પામશે. તેમની શકિત તેમને વિજય મેળવવામાં મદદ નહી કરે.

10યહોવા તેમના શત્રુઓનો નાશ કરે છે. પરાત્પર દેવ લોકોની વિરુદ્ધ આકાશમાંથી ગર્જના કરશે. યહોવા દૂરનાં પ્રદેશોનો પણ ન્યાય કરશે. તે પોતાના રાજાને બળ આપશે અને તેના ખાસ રાજાને બળવાન બનાવશે."

11ત્યાર બાદ તેઓએ શમુએલને શીલોહમાં રાખ્યો અને એલ્કાનાહ અને તેનો પરિવાર પોતાને ઘેર પાછા ફર્યા. બાળક શમુએલ યહોવાનો સેવક બન્યો અને તે એલી યાજકને દેવની સેવામાં મદદ કરતો હતો.

એલીના પુત્રોની દુષ્ટતા

12હવે એલીના પુત્રો દુષ્ટ હતા. તેઓને યહોવા પ્રતિ પ્રેમ ન હતો! 13યાજકોએ લોકો સાથે કેવી રીતે વર્તવું તેની તેઓને ચિંતા ન હતી. યાજકોએ લોકો માટે આ કરવું જોઈએ જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ બલિ લાવે, યાજકોએ માંસને ઉકળતા પાણીના વાસણમાં નાખવું. પછી યાજકનાં સેવકે ત્રણ અણીવાળો ખાસ કાંટો લાવવો. 14યાજકના સેવકે તે કાટો વાસણમાંથી થોડું માંસ કાઢવા વાપરવો. સેવકે વાસણમાંથી કાટાં વડે જેટલું માંસ કાઢયું તેટલુંજ યાજકને મળે. શીલોહ પર અર્પણો કરવા આવેલા ઈસ્રાએલીઓ માટે યાજકોએ આવી રીતે કરવાનું હતું. 15પરંતુ એલીના પુત્રોએ તેમ ન કર્યુ. ઘણી વખત વેદી પર ચરબી બળી જાય તે પહેલાંજ, યાજકનો સેવક અર્પણ કરનારાઓ પાસે આવતો અને કહેતો, "શેકવા માટે યાજકને માંસ આપો. તે તમારી પાસેથી રાંધેલું માંસ નહી સ્વીકારે તે ફકત કાચું માંસ જ સ્વીકારશે."

16જો બલિદાન અર્પણ કરનાર એમ કહે: "તારે જેટલું જોઈએ તેટલું લઈ જા, પણ ચરબીનું દહન થઈ જવા દે." તો તે કહેતો, "ના, તે નહીં ચાલે, મને અત્યારે જ આપ તું જો મને નહિ આપે તો હું બળજબરીથી લઈ જઈશ."

17એલીના પુત્રોનું આ પાપ યહોવાની દષ્ટિમાં અત્યંત ગંભીર હતું, કારણ કે તેઓ યહોવાને ધરાવેલા નૈવેધનો અનાદર કરતા હતા.

18શમુએલ યહોવાનો સેવક હતો. તે યહોવાની સેવા કરતો અને એક શણનું કેડિયું પહેરતો. 19તેની માતા પ્રતિવર્ષ તેને માટે એક નાનો ઝભ્ભો સીવતી અને તેના પતિની સાથે યજ્ઞ કરવા આવતી ત્યારે સાથે લઈને આવતી.

20તે વખતે યાજક એલી એલ્કાનાહને અને તેની વહુને આશીર્વાદ આપતો અને કહેતો, "તમે તમારા પુત્ર ને યહોવાને સમર્પિત કર્યો છે. તેના બદલામાં તે તને આ સ્ત્રીથી વધારે બાળકો આપો."

યહોવાએ … કર્યુ છે મૂળ પ્રમાણે: યહોવા ગરીબોને રાખમાંથી ઉપાડે છે.

ત્યારબાદ તેઓ પાછાં ઘેર જતાં. 21ત્યારબાદ યહોવાએ
હાન્ના ઉપર કૃપા કરી અને તેણે ત્રણ પુત્રો અને બે પુત્રીઓને
જન્મ આપ્યો. એ દરમ્યાન બાળક શમુએલ પણ યહોવાના
પવિત્ર સાન્નિધ્યમાં મોટો થતો ગયો.

એલી પોતાના દુષ્ટ પુત્રોની સંભાળ લેવામાં અસફળ

22હવે એલી ઘણો વૃદ્ધ થયો હતો. પોતાના પુત્રો
ઈસ્રાએલીઓ સાથે કેવી રીતે વર્તતા તે, અને યહોવાના
મુલાકાતમંડપના પ્રવેશદ્વાર આગળ ભેગી થતી સ્ત્રીઓ સાથે
સૂતા પણ હતા એ બધુ તે સાંભળતો હતો.
23તેથી તેણે તેઓને કહ્યું, "તમે આવું દુષ્કૃત્ય શા માટે કરો
છો? તમે જે ખરાબ રીતે વર્તો છો, બધા લોકો મને એમ કહે
છે. 24દીકરાઓ, આ બધું બંધ કરો. યહોવાના લોકો જે વાત
કરે છે તે અતિ દુ:ખદ છે. 25જો કોઈ માણસ બીજા માણસ
સામે પાપ કરે તો દેવ તેને મદદ કરે. પરંતુ કોઈ માણસ
યહોવાની વિરુદ્ધ પાપ કરે તો કોણ વચ્ચે પડે અને તેને
બચાવે? આ રીતે એલીએ તેમને ઠપકો આપ્યો."
પણ તેના દીકરાઓએ તેનું સાંભળ્યું નહી. તેથી યહોવાએ
બંનેને મારી નાખવાનો નિર્ણય કર્યો.
26દરમ્યાન બાળક શમુએલ મોટો થતો ગયો અને યહોવાની
અને લોકોની પ્રીતિ પામતો ગયો.

એલીના પરિવાર વિષે ભયંકર ભવિષ્યવાણી

27એક દિવસે એક દેવના માણસે એલીની પાસે આવીને
કહ્યું, "આ યહોવાનાં વચન છે; 'જયારે તારા પિતૃઓ ફારુનનાં
ગુલામ હતાં, ત્યારે મેં તેને દર્શન આપ્યા હતાં. 28ઈસ્રાએલના
બધા કુળોમાંથી મે તમારા કુળને મારા યાજકો તરીકે, અર્પણો
અર્પણ કરવા માટે અને વેદી ઉપર ધૂપ બાળવા માટે અને
યાજકને પહેરવાનો ખાસ ઝભ્ભો પહેરવા માટે પસંદ કર્યુ.
ઈસ્રાએલીઓ મને જે અર્પણો અર્પણ કરે છે તેમાથી મે તારા
કુળસમૂહને માંસ લેવા દીધું. 29તું એ અર્પણોને અને ભેટોને
કેમ માન નથી આપતો? તું મારા કરતાં તારા પુત્રોને શા માટે
વધુ માન-સન્માન આપે છે? મારા લોકોએ અર્પણ કરેલાં
બલિદાનોમાંથી તમને ઉત્તમ ભાગ મળે છે અને તે ખાઈને
પુષ્ટ અને જાડા બન્યા છો.'
30"ઈસ્રાએલના દેવે ભૂતકાળમાં એવું વચન આપ્યું હતું
કે, તારુ કુટુંબ કાયમ માટે મારી સેવામાં રહેશે,પરંતુ તેવું કદી
નહી બને! લોકો મને માન આપશે તો હું તેમને માન આપીશ,
પરંતુ લોકો જો મારી અવજ્ઞા કરશે, તો હું એમની અવજ્ઞા
કરીશ. 31જો, હવે એવો સમય આવી રહ્યો છે, જયારે હું
તારા કુટુંબના અને કૂળના બધા વંશજોને મારી નાખીશ,
જેથી તારા કુટુંબમાં કોઈ ઘડપણ જોવા પામશે નહિ.
32ઈસ્રાએલ સાથે સારી ઘટનાઓ ઘટશે પણ તમે તમારા
ઘરમાં ખોટી ઘટનાઓ જોશો, પણ તારા કુટુંબમાં હવે પછી
કોઈ કદાપિ ઘડપણ જોવા નહિ પામે, 33પણ હું તારા
વંશજોમાંથી એકને જીવતો રહેવા દઈશ અને તે યાજક અને
સેવક તરીકે મારી સેવા કરશે એની આંખો નબળી થશે ત્યાં
સુધી તે જીવશે. તે ઘરડો, અને બહુ નબળો થઈ જશે. પરંતુ
તારા કુટુંબના બધા લોકો કમોતે મૃત્યુ પામશે. 34તારા બે
પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ બંને એકજ દિવસે મૃત્યુ પામશે,
અને એમના હાલ જોઈને તને ખાત્રી થશે કે મારું કહ્યું સાચું
પડવાનું છે. 35હું મારા માટે એક વિશ્વાસુ યાજક પસંદ
કરીશ. તે મારી આજ્ઞાનું પાલન કરશે. હું તેને માટે સ્થિર ઘર
બાંધીશ. જે કાયમ મારા અભિષિકત રાજાની સમક્ષ સેવા
કરશે. 36તારા કુટુંબમાં જે કોઈ બચવા પામશે તે આવીને
યાજક સામે નમશે. તેઓ થોડા પૈસા અને રોટલા માટે
ભીખ માંગશે, એમ કહીને: "મને યાજક તરીકે નોકરી આપો
જેથી મને ખાવાનું મળે.""

શમુએલને દેવની હાકલ

3 બાળક શમુએલ એલીની નીચે રહીને યહોવાની સેવા
કરતો હતો. એ દિવસો દરમ્યાન યહોવાના શબ્દો
જવલ્લેજ સાંભળવા મળતા. ત્યારે બહુ ઓછા દશ્યો દેખાતા.
2એક રાત્રે એલી પોતાની કાયમની જગ્યા એ સૂતો હતો.
ઘડપણને કારણે તેની આંખો બહુજ નબળી બની ગઈ હતી,
તે લગભગ આંધળો બની ગયો હતો. 3અને દેવના દીવાની
જ્યોત હજી હોલવાય નહોતી. યહોવાના મંદિરમાં દેવના
પવિત્ર કોશની પાસે શમુએલ સૂતેલો હતો. 4તે સમયે
યહોવાએ તેને હાંક મારી, "શમુએલ! શમુએલ કહ્યું હું અહિંયાં
છું!" 5અને "જી, આવ્યો" એમ કહીને શમુએલ એલી પાસે
દોડી ગયો અને બોલ્યો, "તમે મને બોલાવ્યો ને? હું આ
રહ્યો."
એલીએ કહ્યું, "ના, મેં તને બોલાવ્યો નથી. જા પાછો
સૂઈ જા."
આથી તે જઈને સૂઈ ગયો. 6યહોવાએ ફરી વાર શમુએલને
હાંક મારી અને તે ઊઠીને એલી પાસે જઈને બોલ્યો, "તમે
મને બોલાવ્યો ને? હું આ રહ્યો."
એલીએ કહ્યું, "મેં તને બોલાવ્યો નથી. પાછો સૂઈ જા."
7શમુએલ હજી સુધી યહોવાને જાણતો ન હતો, કારણકે
યહોવાએ ત્યાં સુધી તેની સાથે સીધી વાત કરી ન હતી.
8જયારે યહોવાએ તેને ત્રીજી વાર હાંક મારી ત્યારે તે
ફરીથી એલીની પાસે જઈને બોલ્યો, "તમે મને બોલાવ્યો
ને? હું આ રહ્યો."
ત્યારે એલી સમજી ગયો કે યહોવા છોકરાને બોલાવે છે.
9એટલે એલીએ શમુએલને કહ્યું, "હવે તું, સૂઈ જા જો તને
ફરી હાંક મારે, તો કહેજે કે, 'હા, મારા દેવ, કૃપા કરીને
બોલો. હું તમારો સેવક છું અને હું સાંભળી રહ્યો છું.'"
આથી શમુએલ જઈને પોતાની જગ્યાએ સૂઈ ગયો. 10પછી
યહોવાએ ત્યાં આવીને ઊભા રહીને પહેલાંની જેમ બૂમ
મારી, "શમુએલ! શમુએલ!"
શમુએલે ઉત્તર આપ્યો, "હા આપનો સેવક સાંભળું છું."
11યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, "થોડા જ સમયમાં હું
ઈસ્રાએલીઓ માટે કંઈક કરવાનો છું. જેઓ તે સાંભળશે
તેને આઘાત લાગશે. 12તે દિવસ આવશે ત્યારે એલી અને

તેના કુટુંબ વિરુદ્ધ મેં જે કંઈ કહ્યું છે તેને પહેલેથી જ તે
છેલ્લે સુધી અક્ષરે અક્ષર હું સાચું પાડીશ. 13કારણ કે મેં તેને
કહ્યું હતું કે તેના કુળને હું કાયમ માટે સજા કરીશ. કારણ કે
તેના પુત્રો મારી નિંદા કરે છે અને એલી તે જાણતો હોવા
છતાં તેણે તેઓને વાર્યા નહોતા. 14એટલે મેં એલીના કુટુંબની
વિરુદ્ધ સમ ખાધા છે. હું સમ ખાઉં છું કે અર્પણો અને
ખાધાર્પણો એલીના કુટુંબના પાપો દુર નહી કરે."

15શમુએલ સવાર થતાં સુધી સૂઈ રહ્યો. અને પછી તેણે
યહોવાના મંદિરના બારણાં ખોલી નાખ્યાં. પરંતુ તેણે
સાંભળેલી દૈવી દર્શનની વાત એલીને કહેતાં તે બીતો હતો.

16એલીએ શમુએલને બોલાવ્યો, "શમુએલ, મારા પુત્ર."

શમુએલે જવાબ આપ્યો, "જી, સાહેબ."

17એલીએ પૂછયું, "યહોવાએ તને શું કહ્યું? મારાથી
છુપાવીશ નહિ તેમણે તને જે જે કહ્યું તેમાંથી કંઈપણ જો તું
મારાથી છુપાવે તો દેવ તને એવું ને એ કરતાં પણ વધારે
કરો."

18પછી શમુએલે એલીને કંઈજ છુપાવ્યા વગર બધું કહ્યું.

એલીએ બધું સાંભળ્યું અને કહ્યું : "તે તો યહોવા છે તેને
જે ઠીક લાગે તે કરે."

19આમ, શમુએલ મોટો થતો ગયો અને યહોવા તેની
સાથે હતા. યહોવાએ શમુએલની બધી ભવિષ્યવાણી સાચી
તરીકે સાબિત કરી. 20દાનથી બેર-શેબા સુધી ઈસ્રાએલમાં
સૌ કોઈ યહોવાના સાચા પ્રબોધક તરીકે શમુએલને માન્યો.
21યહોવાએ શીલોહમાં શમુએલને દર્શન આપવાનું ચાલુ
રાખ્યું. જયાં તે શમુએલની સમક્ષ દેવના શબ્દ તરીકે પ્રગટ
થયો હતો.

4 શમુએલ વિષેની ખબર આખા ઈસ્રાએલમાં ફેલાઈ
ગઈ. તે દિવસોમાં ઈસ્રાએલીઓ પલિસ્તીઓ વિરુદ્ધ
લડવા નીકળી પડ્યા. ઈસ્રાએલીઓએ એબેન-એઝેરમા
છાવણી નાખી અને પલિસ્તીઓએ અફેકમા છાવણી નાખી.
2પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલ સામે વ્યૂહ ગોઠવ્યો, યુદ્ધ જામ્યું.
ઈસ્રાએલીઓ હાર્યા.

પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલીઓને હરાવ્યા

પલિસ્તીઓએ લગભગ 4,000 ઈસ્રાએલીઓને રણભૂમિ
ઉપર કાપી નાખ્યા. 3જયારે બાકીનાં સૈનીકો તેમની છાવણીમાં
પાછા આવ્યા ત્યારે ઈસ્રાએલીઓના આગેવાનોએ પૂછયું,
"યહોવાએ પલિસ્તીઓના હાથે આપણને કેમ હરાવ્યા? ચાલો,
આપણે શીલોહ જઈને યહોવાના કરારકોશ ને લઈ આવીએ.
આ રીતે દેવ આપણી વચ્ચે રહેશે અને આપણું દુશ્મનોથી
રક્ષણ કરશે."

4તેથી લોકોએ દેવનો કરારકોશ લાવવા માટે માણસોને
શીલોહ મોકલ્યા. કોશની ઉપર કરૂબ દેવદૂતો હતા જે દેવના
સિંહાસન જેવા હતા. એલીના બે પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ
કોશની સાથે આવ્યા.

5જયારે યહોવાનો કરારકોશ છાવણીમાં આવ્યો ત્યારે બધા
ઈસ્રાએલીઓએ તેને એવા તો મોટા હર્ષનાદથી વધાવી લીધો
કે ધરતી ધણધણી ઊઠી. 6ઈસ્રાએલીઓનો હર્ષનાદ સાંભળીને
પલિસ્તીઓ પૂછવા લાગ્યા, "હિબ્રૂઓની છાવણીમાં આ બધો
અવાજ અને આનંદ શેના છે?"

પછી તેઓને સમજ પડીકે યહોવાનો કરારકોશ
ઈસ્રાએલીઓની છાવણીમાં આવ્યો છે. 7તેથી તેઓ ગભરાઈ
ગયા અને કહ્યું, "દેવો તેમની છાવણીમાં આવ્યા છે! હવે
આપણે પહેલા કદી નથી પડી તેવી મુશ્કેલીમાં પડીશું. 8આ
પ્રબળ દેવોથી આપણને કોણ બચાવશે? આ દેવોએ
મિસરીઓને રણમાં ભયંકર રોગોથી હરાવ્યા હતા.
9પલિસ્તીઓ હિંમત રાખો, બહાદુર બનો, નહિ તો હિબ્રૂઓ
આપણા ગુલામ હતા તેમ આપણે તેમના બનીશું. માટે
બહાદુરીથી લડો."

10તેથી પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલીઓને હરાવ્યા.
ઈસ્રાએલના 30,000 સૈનિકો મર્યા, બાકીના છાવણીમાં નાસી
ગયા. 11દેવનો પવિત્રકોશ કબજે કરવામાં આવ્યો અને
એલીના પુત્રો હોફની અને ફીનહાસ મરાયા.

એલીનું અવસાન

12બિન્યામીન વંશનો એક માણસ યુદ્ધભૂમિમાંથી દોડીને
તે જ દિવસે શીલોહ આવી પહોંચ્યો. શોકમાં તેણે વસ્ત્રો
ફાડી નાખ્યાં હતા; અને માથે ધૂળ નાખી હતી. 13જયારે તે
આવી પહોંચ્યો ત્યારે એલી શહેરના દરવાજા પાસે બેઠો હતો
અને યહોવાના કરારકોશની રાહ જોતો હતો. પવિત્ર કોશની
સુરક્ષાની તેને ચિંતા હતી. યુદ્ધભૂમિ પરથી આવેલા
સંદેશવાહકે તેઓને દુ:ખદ સમાચાર આપ્યા એટલે બધા
લોકો જોરથી રડવા લાગ્યા. 14એ સાંભળીને એલીએ પૂછયું,
"આ ઘોંઘાટ શાનો છે?" પેલા માણસે એકદમ એલી પાસે
દોડી જઈને બધું કહી સંભળાવ્યું. 15એલીની ઉંમર 98 વર્ષની
થઈ હતી અને તે આંધળો બની ગયો હતો.

16પેલા માણસે કહ્યું, "હું યુદ્ધભૂમિ પરથી હમણા જ ચાલ્યો
આવું છું. હું આજે જ યુદ્ધમાંથી ભાગીને આવ્યો છું."

એલીએ તેને પૂછયું, "બેટા શા સમાચાર છે?"

17ભાગી આવેલા કાસદે કહ્યું, "ઈસ્રાએલીઓની હાર થઈ
છે. હજારો ઈસ્રાએલી સૈનિકો માર્યા ગયા છે, હોફની અને
ફીનહાસ પણ મરી ગયા છે; અને દેવનો પવિત્રકોશ શત્રુઓએ
કબજે લીધો છે."

18સંદેશવાહકોએ દેવના પવિત્ર કોશનો ઉલ્લેખ કરતાની
સાથેજ તે પોતાની કુર્સીની પાછળ પડી ગયો. અને તેની ડોક
તુટી ગઇ અને તે મરણ પામ્યો કેમકે તે વૃદ્ધ હતો અને તેનું
શરીર બહુ ભારે હતું. એલીએ 40વર્ષ ઈસ્રાએલનો ન્યાય
કર્યો હતો.

ઈસ્રાએલનું ગૌરવ ગયું

19એલીની પુત્રવધૂ ફીનહાસની વહુ સગર્ભા હતી, અને
તેની પ્રસૂતિનો સમય પાસે આવ્યો હતો, જયારે તેણે દેવનો
પવિત્રકોશ બીજાઓએ કબજે કર્યાનું અને પોતાના સસરાનું
અને પતિનું અવસાન થયાનું સાંભળ્યું ત્યારે તેને એકદમ

વેણ ઊપડી આવી, તે નમી પડી અને તેને પ્રસૂતિ થઈ ગઈ.
20તે જ્યારે પીડામાં હતી અને મૃત્યુની નજીક હતી ત્યારે
તેને મદદ કરતી સ્રીઓમાંથી એક સ્રીએ કહ્યું: "ચિંતા કરીશ
નહિ; તે પુત્રને જન્મ આપ્યો છે."

પણ તેણે કોઈ જવાબ આપ્યો નહિ, અને તેના પર ધ્યાન
ન આપ્યું. 21તેણે તે છોકરાનું નામ ઈખાબોદ પાડયું એમ
કહેતા, "ઈસ્રાએલીઓનું ગૌરવ જતું રહ્યું છે." તેને આ કહ્યું
કારણ કે દેવનો પવિત્રકોશ દુશ્મનો લઈ ગયા છે, અને તેના
ધણીનું તથા સસરાનું અવસાન થયું છે. 22તેણે કહ્યું કે:
"ઈસ્રાએલનું ગૌરવ જતું રહ્યું છે," એટલા માટે કે યહોવાનો
પવિત્રકોશ દુશ્મનો લઈ ગયા હતા.

પવિત્રકોશ પલિસ્તીઓ માટે મુશ્કેલીઓ લાવ્યાં

5 દેવનો પવિત્રકોશ કબજે કર્યા પછી પલિસ્તીઓ તેને
એબેન-એઝેરથી આશ્દોદ લઈ આવ્યા. 2તેઓ
પવિત્રકોશને દાગોનના મંદિરમાં લઈ ગયા અને દાગોનની
મૂર્તિ પાસે મૂક્યો. 3બીજે દિવસે સવારે આશ્દોદના લોકો
ઊઠયા, ત્યારે દાગોન ઊંધે માથે યહોવાના કોશ આગળ પડેલો
હતો. તેઓએ તેને ઉપાડીને પાછો તેની જગ્યા પર બેસાડયો.

4બીજે દિવસે સવારે તેઓ ઊઠયા ત્યારે ફરી દાગોન
યહોવાના પવિત્રકોશ આગળ ઉંધે માથે પડેલો હતો. તેનું
માંથું અને બંને હાથ ભાંગી ગયાં હતાં અને ઉંબરા આગળ
પડેલાં હતાં. માત્ર દાગોનનું ધડ તેની જગ્યાએ રહ્યું હતું,
5માટે દાગોનના યાજકો કે, બીજા લોકો દાગોનના મંદિરમાં
આવે છે તેઓ આજ સુધી આશ્દોદમાં દાગોનના મંદિરના
ઉંબરા પર પગ મૂકતા નથી.

6યહોવાએ આશ્દોદના લોકોને સખત સજા કરીને તેમને
ભયભીત બનાવી દીધા; તેમણે આશ્દોદ અને તેની
આસપાસના પ્રદેશના લોકોમાં ગૂંમડાંનો રોગચાળો ફેલાવી
દીધો. 7આ બધું જોઈને તેઓ કહેવા લાગ્યા, "ઈસ્રાએલીઓના
દેવનો પવિત્રકોશ આપણી સાથે અહીં રખાય નહિ, કારણ,
તે દેવ આપણને અને આપણા દેવ દાગોનને સખત સજા
કરી રહ્યા છે."

8આથી તેમણે સર્વ પલિસ્તી રાજાઓને બોલાવ્યા અને
કહ્યું, "ઈસ્રાએલીઓના દેવના પવિત્રકોશ સાથે આપણે શું
કરીશું?"

શાસનકર્તાઓએ કહ્યું "તેને ગાથ ખસેડો." તેથી તેઓ તેને
ગાથ લઈ ગયા.

9પણ તેઓ તેને ત્યાં લઈ ગયા ત્યારબાદ યહોવાએ તે
શહેરને ભારે સજા કરી અને સમગ્ર શહેરમાં ભય વ્યાપી
ગયો. શહેરમાં નાનાંમોટાં સૌને ગૂંમડાં ફૂટી નીકળ્યાં.

10આથી તેમણે તેમના દેવ યહોવાના કરારકોશને એક્રોન
મોકલી આપ્યો, જયારે પવિત્રકોશ એક્રોન પહોંચ્યો ત્યારે
ત્યાંના લોકો પોકાર કરી ઊઠયા કે, "આપણને અને આપણી
પ્રજાને મારી નાખવા માટે એ લોકો ઈસ્રાએલીઓના દેવનો
કરારકોશ અહીં લઈ આવ્યા છે!" 11આથી એક્રોનના લોકોએ
બધા પલિસ્તી રાજાઓની સભા બોલાવી અને કહ્યું, કૃપા
કરીને "ઈસ્રાએલીઓના દેવનો પવિત્રકોશને તેની જગ્યા પર
પાછો મોકલી દો, જેથી એ આપણને તથા આપણી પ્રજાને
મારી ન નાખે."

સમગ્ર શહેરમાં લોકો ભારે ભયભીત થઈ ગયા કારણ દેવે
તેમને સખત સજા કરી હતી. 12જે મરી નહોતા ગયા, તેમને
ગૂમડાં ફૂટી નીકળ્યાં અને એક્રોન શહેરનો આર્તનાદ આકાશ
સુધી પહોંચ્યો.

દેવનો પવિત્રકોશ ઘરે પાછો મોકલાયો

6 યહોવાનો પવિત્રકોશ પલિસ્તીઓની ભૂમિમાં સાત
મહિના હતો. 2પછી પલિસ્તીઓએ પોતાના જાદુગરોને
અને યાજકોને બોલાવીને પૂછયું, "યહોવાના કરારકોશનું
આપણે શું કરીશું? અમને કહો કે શી રીતે એને પાછો એના
ઠેકાણે મોકલવો? તે અમને કહો."

3તેઓએ જવાબ આપ્યો, "જો તમારે યહોવાના
પવિત્રકોશને તેની જગ્યાએ પાછો મોકલવો હોય, તો તે
ખાલી મોકલશો નહિ. તેને અર્પણો સાથે મોકલો જેથી
ઈસ્રાએલના દેવ તમને માફ કરે."

4પલિસ્તીઓએ કહ્યું, "આપણને માફ કરવા માટે આપણે
ઈસ્રાએલના દેવને અર્પણમાં શુ મોકલવું?"

તેથી તેઓએ કહ્યું, "આપણી પાસે પાચ પલિસ્તી સરદારો
છે, તેથી આપણે ઉંદરના પાંચ સોનાના નમૂના અને ગુમડાં
જેવા લાગતા પાંચ સોનાના નમૂના મોકલવા જોઈએ કારણ
તમને અને તમારા સરદારો તેજ મુશ્કેલીથી પીડાતા હતા.
5ઉંદરો દેશનો નાશ કરી રહ્યાં હતા અને લોકો પણ ગુમડાં થી
હેરાન થયા. તેથી ઉંદરના પાંચ સોનાના નમૂના અને ગુમડાં
ના પાંચ સોનાના નમૂના બનાવો અને ઈસ્રાએલના દેવને
તેમની પ્રશંસા માં અર્પણ કરો. જેથી દેવ તમને તમારા દેવોને
અને તમારી ભૂમિને સજા કરવાનું બંધ કરે. 6ફારુન અને
મિસરીઓની જેમ હઠીલા થશો નહી! યાદ રાખજો કે તેમણે
ઈસ્રાએલીઓને મિસરમાંથી જવા ન દીધા ત્યાં સુધી દેવે
તેમને હેરાન કર્યા હતા.

7"હવે એક નવું ગાડું તૈયાર કરો, અને જેને કદી ખેતરોમાં
ખેડવા માટે ન વાપર્યુ હોય, અને હાલમાંજ વાછરડાં જન્મ્યાં
તેવી બે ગાય મંગાવો, વાછરડાઓને તેની માતાઓ પાછળ
જવા ન દેતા. ગાયોને ગાડે જોડો, તેમનાં વાછરડાંને વાડામાં
પાછા મોકલો. 8પછી પવિત્ર કોશને ગાડા ઉપર મૂકો. કોશની
બાજુની થેલીમાં સોનાનાં નમૂનાઓ મુકો. સોનાનાં નમૂનાઓ
તમારા પાપોને માફ કરવા માટે દેવને ભેટ છે. પછી ગાડાને
સીધું તેના રસ્તે મોકલો. 9ગાડા ઉપર નજર રાખો. આ ભયંકર
આફત ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાથી આપણી પર આવી છે.
પણ જો એ બેથ-શેમેશ ન જાય તો આ ભયંકર આફત
યહોવાથી નથી આવી, તે આપમેળે અણધાર્યુ થયું છે."

10પછી તે લોકોએ એ પ્રમાણે કર્યુ. તેમણે બે દૂઝણી ગાયો
લીધી અને તેમને ગાડાએ જોડી અને તેમનાં વાછરડાંને
કોઢમાં પૂરી દીધાં. 11તેમણે દેવના પવિત્રકોશને ગાડામાં મૂકી
અને તેની સાથે સોનાનાં ઉંદરો અને સોનાનાં ગુમડાના

નમૂનાઓ મૂક્યા. 12ગાયો સીધી બેથ-શેમેશને માર્ગે ચાલવા માંડી. તેઓ ભાંભરડા નાખતી ડાબે કે જમણે હાથે વળ્યા વગર સીધીને સીધી ચાલતી રહી. પલિસ્તી સરદારો બેથ-શેમેશની સરહદ સુધી તેમની પાછળ પાછળ ગયા.

13તે વખતે બેથ-શેમેશના લોકો ખીણમાં, નીચાણમાં ઘઉં કાપતા હતા. એકાએક ઊંચું જોતાં જ પવિત્રકોશ તેમની નજરે પડ્યો, અને એને જોઈને તેઓ આનંદમાં આવી ગયા. 14ગાડું બેથ-શેમેશના યહોશુઆના ખેતરમાં આવ્યું. તે એક મોટા ખડક પાસે ઊભું રહ્યું લોકોએ લાકડાનું ગાડું તોડી નાખ્યું અને તેઓએ ગાયોને યહોવાની પ્રશંસા માં અર્પણ કરી નાખી. 15પછી લેવીઓએ યહોવાનો પવિત્રકોશ અને સોનાના પૂજાપા વાળો દાબડો ઉતારી લીધાં અને પેલા મોટા પથ્થર ઉપર મૂકયાં, પછી બેથ-શેમેશના લોકોએ તે દિવસે યહોવાને દહનાર્પણો ચડાવ્યાં.

16પાંચ પલિસ્તી શાસનકર્તાઓએ આ બધું જોયું અને તે જ દિવસે પાછા એક્રોન ચાલ્યા ગયા.

17આ રીતે પલિસ્તીઓએ દર એક પલિસ્તી નગર માટે ગૂમડાંના સોનાના નમુનાઓ પોતાના પાપોના પ્રાતશ્ચિત તરીકે મોકલ્યા આ નગરો છે આશ્દોદ, ગાઝા, આશ્કલોન, ગાથ અને એક્રોન. 18પલિસ્તીઓએ પાંચ પલિસ્તી શાસનકર્તાઓના કિલ્લાબંધી નગરોની સંખ્યા પ્રમાણે ઉંદરોના સોનાના નમૂના મોકલ્યા.

બેથ-શેમેશના લોકોએ દેવના પવિત્રકોશને ખડક પર મુક્યો. આ ખડક હજી પણ બેથ-શેમેશમાં યહોશુઆનાં ખેતરમાં છે. 19જ્યારે પવિત્રકોશ બેથ-શેમેશ પહોચ્યો, તો સામાન્ય લોકોએ તે જોયું ત્યાં કોઈ યાજક ન હતા, તેથી યહોવા ગુસ્સે થયા અને 70 લોકોને મારી નાખ્યા. બેથ-શેમેશનાં લોકો રડ્યા અને શોક મનાવ્યો કેમકે દેવે તેમને બહું કઠોર રીતે સજા કરી હતી. 20બેથ-શેમેશના લોકો ચિંતા કરવા લાગ્યા. કહેવા લાગ્યા, "આ પવિત્ર દેવ આગળ કોણ ટકી શકે એમ છે? આ પવિત્રકોશને અહીથી ક્યાં મોકલવો?"

21તેમણે કિર્યાથ-યઆરીમ લોકોને સંદેશો મોકલ્યો કે, "પલિસ્તીઓએ યહોવાનો પવિત્રકોશ પાછો સોંપી દીધો છે. તમે નીચે ઊતરીને તે તમારે ત્યાં લઈ જાઓ."

7 એટલે કિર્યાથ-યઆરીમના લોકો આવીને યહોવાનો પવિત્રકોશ લઈ ગયા. તેઓ તેને ટેકરી ઉપર આવેલા અબીનાદાબને ઘેર લઈ ગયા. અને તેમણે તેના પુત્ર એલઆઝારની એની સંભાળ રાખવા નિમણૂક કરી. 2આ રીતે, યહોવાનો કરારકોશ 20 વર્ષ સુધી કિર્યાથ-યઆરીમમાં રાખવામાં આવ્યો હતો.

યહોવાએ ઈસ્રાએલને બચાવ્યું

એ સમયે ઈસ્રાએલીઓ ફરીથી યહોવાને અનુસરવા લાગ્યા. 3શમુએલે બધા ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું, "તમે જો હ્રદયપૂર્વક યહોવાની તરફ વળશો તો તમારે બીજા દેવોની પ્રતિમાઓ અને આશ્તારોથની મૂર્તિઓ કાઢી નાખવી પડશે તમારે સંપૂર્ણપણે યહોવાને સમર્પિત થવું પડશે અને માત્ર યહોવાની સેવા કરવી પડશે! તો યહોવા તમારું પલિસ્તીઓથી રક્ષણ કરશે."

4ત્યારે ઈસ્રાએલીઓએ બઆલ તથા આશ્તારોથ દેવીની મૂર્તિઓને હઠાવી દીધી અને તેઓ ફકત યહોવાને જ પૂજવા લાગ્યા.

5ત્યારબાદ શમુએલે કહ્યું કે, "બધા ઈસ્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થાઓ, એટલે હું તમારા માટે યહોવાને પ્રાર્થના કરીશ."

6આથી બધા ઈસ્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થયા. તેમણે પાણી લીધું અને યહોવાની આગળ રેડ્યું, ને તે દિવસે તેમણે ઉપવાસ કર્યો, અને કહ્યું, "અમે યહોવા વિરુદ્ધ પાપો કર્યા છે." શમુએલે મિસ્પાહમાં ઈસ્રાએલી લોકોના ન્યાયાધીશ તરીકે સેવા બજાવી.

7પલિસ્તીઓએ જયારે સાંભળ્યું કે ઈસ્રાએલીઓ મિસ્પાહમાં ભેગા થયા છે ત્યારે પલિસ્તી સરદારો ઈસ્રાએલીઓ ઉપર હુમલો કરવા લશ્કર લઈને ઊપડ્યા. આ સમાચાર સાંભળીને ઈસ્રાએલીઓ ગભરાઈ ગયા. 8અને ઈસ્રાએલીઓએ શમુએલને કહ્યું, "પ્રાર્થના કરતા રહો અને યહોવાને કહો કે પલિસ્તીઓથી અમારું રક્ષણ કરજો."

9શમુએલે એક ધાવણું ઘેટું લઈ યહોવાને તેની આહુતિ ધરાવી અને ઈસ્રાએલીઓ વતી યહોવાને ધા નાખી, અને યહોવાએ તે સાંભળી. 10શમુએલ દહનાર્પણ કરતો હતો એટલામાં પલિસ્તીઓ ઈસ્રાએલની સાથે લડાઈ કરવા માટે પાસે આવ્યા; પરંતુ તે દિવસે યહોવાએ પલિસ્તીઓ પર મોટા ધડાકા સાથે ગર્જના કરીને તેઓને હરાવ્યા; તેઓ ઈસ્રાએલીઓ સામે હારીને ભાગી ગયા. 11ઈસ્રાએલીઓએ મિસ્પાહથી નીકળીને તેમની પાછળ પડ્યાં અને તેમને મારતા મારતા બેથ-કાર સુધી પહોંચી ગયા.

ઈસ્રાએલમાં શાંતિ

12ત્યારે શમુએલે ત્યાં એક પથ્થર લઈને મિસ્પાહ અને શેન વચ્ચે ઊભો કર્યો. અને તેનું નામ "એબેન-એઝેર" પાડીને કહ્યું કે, "અહીં સુધી યહોવાએ આપણને મદદ કરી છે."

13આમ, પલિસ્તીઓનો પરાજય થયો. અને શમુએલ જીવ્યો ત્યાં સુધી યહોવાએ તેમને ઈસ્રાએલીઓના પ્રદેશ ઉપર આક્રમણ કરવા દીધું નહિ. 14એક્રોનથી ગાથ સુધીનાં શહેરો જે પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલીઓ પાસેથી કબજે કર્યા હતા, તે બધાં શહેરો તેમને પાછાં સોંપી દેવામાં આવ્યાં, આ શહેરોની આસપાસની જગ્યા પણ ઈસ્રાએલીઓને પાછી મળી. વળી ઈસ્રાએલીઓ અને અમોરીઓ વચ્ચે પણ સુલેહશાંતિ જળવાઈ રહી.

15શમુએલે પોતાના જીવનપર્યંત ઈસ્રાએલનો ન્યાય કર્યો. 16તે પ્રતિવર્ષ બેથેલ, ગિલ્ગાલ અને મિસ્પાહમાં સવારીએ જતો અને બધેજ ઠેકાણે તે ઈસ્રાએલનો ન્યાય કરતો હતો. 17રામા શમુએલનું વતન હતું. તેથી તે રામા જતો હતો. એ

શહેરથી શમુએલ ઈસ્રાએલી લોકો પર રાજ્ય કરતો હતો
અને તેમનો ન્યાય કરતો હતો અને ત્યાં યહોવા માટે એક
વેદી પણ બાંધી.

ઈસ્રાએલની રાજા માટેની અરજ

8 જયારે શમુએલ વૃદ્ધ થયો ત્યારે તેણે પોતાના બે પુત્રોને
ઈસ્રાએલીઓના ન્યાયાધીશ બનાવ્યા. 2મોટા પુત્રનું
નામ યોએલ હતું, અને નાનાનું નામ અબિયા હતું; તેઓ
બેર-શેબામાં ન્યાયાધીશ હતા. 3પરંતુ તેઓ તેમના પિતા
જેવી રીતે રહેતા હતા તેવી રીતે ન રહ્યાં. તેઓ પૈસાના
લાલચી હતા. તેઓ લાંચ-રૂશ્વત લેતા અને ન્યાય આપવામાં
તેઓ પક્ષપાત કરતા હતા. 4તેથી ઈસ્રાએલના સર્વ વડીલો
ભેગા મળીને 'રામા'માં શમુએલની પાસે આવ્યા; 5તેઓએ
તેમને કહ્યું, "જુઓ, તમે હવે વૃદ્ધ થયા છો, અને તમારા
પુત્રો તમારે પગલે ચાલતા નથી, માટે જેમ બીજી પ્રજાઓમાં
છે તેમ અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજાની નિમણૂક
કરો."

6પણ, અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજા આપો.
એવી તેમણે વિનંતી કરી, એથી શમુએલ નારાજ થયો, અને
તેણે યહોવાને પ્રાર્થના કરી. 7યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, "લોકો
જે કાંઈ કહે તે પ્રમાણે કરો. કારણ કે તેઓએ તને નકાર્યો
નથી, પણ હું તેઓ પર રાજ ન કરું માટે મને નકાર્યો છે. 8મેં
જ્યારથી તેમને મિસરમાંથી બહાર કાઢયાં છે. તે સમયથી
તેઓએ તે જ વસ્તુઓ કરી રહ્યાં છે જે તેઓ કરતાં આવ્યાં
છે. તેઓએ મારો ત્યાગ કર્યો છે અને અન્ય દેવોની પૂજા
કરી છે. અને હવે તારી સાથે પણ તેઓ આ જ વસ્તુઓ કરી
રહ્યાં છે. 9તો પછી એ લોકો કહે તેમ કર, પણ એમને સ્પષ્ટ
ચેતવણી આપજે અને સમજ પાડજે કે, એમના ઉપર રાજ્ય
કરનાર રાજાનો વ્યવહાર કેવો હશે."

10યહોવાએ જે કાંઈ કહ્યું તે સર્વ શમુએલે જે લોકો રાજાની
માગણી કરતા હતા તેમને કહી સંભળાવ્યું. 11શમુએલે કહ્યું,
"તમારા ઉપર રાજય કરનાર રાજા આવો વ્યવહાર રાખશે; તે
તમારા પુત્રોને લઈને તેમની પાસે બળજબરીથી પોતાની
રથસેનામાં અને અશ્વસેનામાં સેવા લેશે. અને તેમને પોતાના
રથની આગળ આગળ રક્ષક તરીકે દોડાવશે, 12તેમાનાં
કેટલાક એક હજારની ટૂકડીના સરદાર બનશે અને બીજા
પચાસ માણસોની સેનાની ટૂકડીના સરદાર બનશે. તે તેઓની
પાસે તેના ખેતરમાં કામ કરાવશે અને પાક લણાવશે. તે
બળજબરીથી તેમની પાસે તેના સૈન્ય માટે યુદ્ધના શસ્રો
અને રથનાં સાધનો તૈયાર કરાવશે. 13અને તે તમારી પુત્રીઓને
પકડીને તેમને કંદોયણો, રસોયણો બનાવશે.

14"વળી તે તમારાં ખેતરો, તમારી દ્રાક્ષવાડીઓ અને
જૈતૂનના બગીચા લઈ લેશે અને પોતાના અધિકારીઓને જે
જે ઉત્તમ હશે તે તે લઈને આપશે. 15તે તમારા અનાજનો
અને દ્રાક્ષનો દસમો ભાગ લેશે અને પોતાના દરબારીઓને
અને અમલદારોને આપી દેશે. 16તે તમારાં સારામાં સારાં
નોકરો અને નોકરડીઓને ઢોરોને અને ગધેડાઓને કબજે
લેશે અને પોતાને કામે લગાડશે. 17તે તમારાં ઘેટાં-બકરાંનો
દશમો ભાગ લેશે અને તમને તેના ગુલામ બનાવી દેશે. 18તે
દિવસે તમે તમારા પસંદ કરેલા રાજાને કારણે તેમની વિરુદ્ધ
પોકાર કરશો, પણ તે વખતે યહોવા તમારું સાંભળશે નહિ."

19એમ છતાં લોકોએ શમુએલને સાંભળવાની ના પાડી,
તેમણે કહ્યું, "ના, અમારે તો રાજા જોઈએ જ, 20આથી અમે
પણ અન્ય પ્રજાઓ જેવા થઈએ અને અમારા રાજા અમારા
ઉપર રાજય કરે અને આગળ રહી અમારાં યુદ્ધો લડે."

21આથી શમુએલે લોકોનું કહેવું સાંભળી લીધું. પછી તેણે
યહોવાને લોકોના શબ્દો કહી સંભળાવ્યા. ત્યારે યહોવાએ
શમુએલને કહ્યું, 22"યહોવાએ કહ્યું લોકો કહે તે પ્રમાણે કરો
એમને એક રાજા આપો એક સરખો રાજા." પછી શમુએલે
ઈસ્રાએલીઓને કહ્યું તમને એક નવો રાજા મળશે તમે
બધા લોકો ઘરે જાઓ.

શાઉલ પોતાના પિતાના ગધેડાની શોધમાં

9 બિન્યામીનના વંશમાં કીશ નામનો એક માણસ હતો.
તે બહુ શૂરવીર હતો. કીશ બિન્યામીની અફીઆહના
પુત્ર બખોરાથના પુત્ર સરોરના પુત્ર અબીએલનો પુત્ર થતો
હતો. 2તેને શાઉલ નામનો એક પુત્ર હતો. તે યુવાન અને
રૂપાળો હતો. ઈસ્રાએલીઓમાં તેના કરતાં વધારે રૂપાળું કોઈ
ન હતું અને બીજા કરતાં તે એક વેંત વધુ ઊંચો હતો.

3એક વખત શાઉલના પિતા કીશનાં કેટલાંક ગધેડાં ખોવાઈ
ગયાં, તેથી કીશે શાઉલને કહ્યુ, "એક નોકરને સાથે લઈને
ગધેડાઓને શોધવા જા." 4તેઓ એફ્રાઈમનાં ડુંગરાળ પ્રદેશમાં
અને શાલીશામાં ગયા તેઓને ગધેડાઓ મળ્યા નહિ. તેઓ
શાઅલીમ ગયા પણ તે ન મળ્યા. તેઓએ બેંજામીનના
પ્રદેશમાં મુસાફરી કરી, પરંતુ ત્યાં પણ તે ન મળ્યા.

5છેવટે તેઓ સૂફ પ્રદેશમાં પ્રવેશ થયા ત્યારે શાઉલે પોતાની
સાથેના નોકરને કહ્યું, "ચાલ, હવે આપણે પાછા જઈએ,
નહિ તો મારા પિતા ગધેડાંની ચિંતા કરવાનું છોડીને આપણી
ચિંતા કરવા માંડશે."

6તેથી નોકરે જવાબ આપ્યો, "આ, શહેરમાં એક દેવનો
માણસ રહે છે. તેનું માન ઘણું છે. તે જે કાંઈ કહે છે તે સાચું
પડે છે. તો આપણે તેની પાસે જવું જોઈએ, કદાચ એ આપણને
કહે કે આપણે કયા માર્ગે જવું."

7ત્યારે શાઉલે પોતાના ચાકરને કહ્યું, "ધારો કે આપણે
જઈએ તો તેની આગળ ભેટ આપવા શું લઈએ? આપણી
થેલીમાં કંઈ ખાવાનું તો રહ્યું નથી, એ દેવના માણસને
ભેટ ધરવા આપણી પાસે તો કશું જ નથી, આપણે તેને
આપીશું શું?"

8તેથી ચાકરે શાઉલને પ્રત્યુત્તર આપ્યો કે, "જો, મારી પાસે
પા શેકેલ ચાંદી છે; તે હું એ દેવના માણસને આપીશ કે, તે
આપણને આપણો માર્ગ બતાવે."

9ભૂતકાળમાં ઈસ્રાએલના લોકો પ્રબોધકને દેવ પાસેથી
કંઈ જાણવું હોય તો તેઓ કહેતા, "ચાલો આપણે દ્રષ્ટા પાસે
જઈએ."

10શાઉલ સંમત થયો, "ઠીક આપણે પ્રયત્ન કરી જોઈએ!"
11તેઓ નગરમાં જવા ટેકરો ચઢતા હતા ત્યારે પાણી ભરવા
જતી કેટલીક યુવાન કન્યાઓ તેઓને સામે મળી. તેઓએ
તેમને પૂછયું, "શું દૃષ્ટા નગરમાં છે?"

12કન્યાઓએ કહ્યું, "હાજી, આ જ માર્ગે આગળ વધો,
મળશે. વહેલા જાઓ. તે હમણાં જ શહેરમાં આવ્યા છે, કેમ
કે આજે ટેકરી ઉપરનાં મંદિરમાં લોકોએ ઉપાસના અને
શાંત્યાર્પણ રાખ્યાં છે. 13તમે શહેરમાં દાખલ થશો કે તરત
જ ટેકરી પર જમવાં જતાં પહેલાં તમે તેમને મળશો. એના
આવ્યા પહેલાં લોકો જમશે નહિ, એ યજ્ઞને આશીર્વાદ આપે
ત્યાર પછી જ મહેમાનો જમશે. તમે હમણા જ ઉપર જાઓ
એટલે તરત જ તેઓ તમને મળશે."

14તેઓ નગરમાં ગયા અને દરવાજાની અંદર પ્રવેશ્યા તે
જ સમયે તેમણે શમુએલને ઉપાસના સ્થાન તરફ આવતા
જોયો.

15શાઉલ આવ્યો તેને આગલે દિવસે યહોવાએ
શમુએલને કહ્યું હતું, 16"આવતી કાલે આ સમયે હું
બિન્યામીનના પ્રદેશમાંથી એક વ્યકિતને હું તારી પાસે
મોકલીશ. તેનો તું ઈસ્રાએલી લોકોના રાજા તરીકે અભિષેક
કરજે, અને તે ઈસ્રાએલના લોકોને પલિસ્તીઓથી બચાવશે.
કેમકે મેં મારા લોકોનું દુ:ખ જોયું છે, અને તેમની ફરિયાદ
સાંભળી છે."

17જયારે શમુએલે શાઉલને જોયો ત્યારે યહોવાએ તેને
કહ્યું, "મેં તને જે માણસની વાત કરી હતી તે જ આ છે, એ
માણસ મારા લોકો ઉપર શાસન કરશે."

18એ જ વખતે શાઉલ શમુએલ પાસે ગયો અને કહ્યું,
"કૃપા કરીને મને કહેશો, દૃષ્ટાનું ઘર કયાં છે?"

19શમુએલે જવાબ આપ્યો, "હું જ દૃષ્ટા છું! મારી આગળ
તું ટેકરા પરના મંદિરે પહોંચી જા. આજે તમારે મારી સાથે
જમવાનું છે. તારા મનમાં જે પ્રશ્નછે તેનો ઉત્તર હું તને
સવારે આપીશ. અને તને તારે રસ્તે ચડાવી દઈશ. 20ત્રણ
દિવસ પહેલાં જે ગધેડાં ખોવાઈ ગયાં હતાં તે વિષે ચિંતા
કરીશ નહિ, તે મળી ગયા છે. પણ બધા ઈસ્રાએલીઓ તમારી
અને તમારા કુટુંબની ભણી જોઈ રહ્યાં છે."

21શાઉલે કહ્યું, "હું બિન્યામીનના વંશનો છું. અમારો
વંશ તો ઈસ્રાએલીઓમાં સૌથી નાનો છે અને બિન્યામીની
પ્રજામાં અમારૂ કુટુંબ નાનામાં નાનુ છે. તો તમે આવું કેમ
કહો છો?"

22પછી શમુએલે શાઉલને અને તેના ચાકરને
ભોજનખંડમાં લઈ ગયો અને તેમને મહેમાનોની આગળ
બેસાડ્યા. લગભગ ત્રીસેક મહેમાનો હતા. 23શમુએલે
રસોઈયાને કહ્યું, "એક ખાસ મહેમાન માટે રાખવા મે તને
જે માંસ નો ઉત્તમ ટુકડો આપ્યો હતો તે લઈ આવ."

24આથી રસોઈયાએ અર્પણનો જાંઘનો ભાગ લાવીને
શાઉલને આપ્યો. શમુએલે કહ્યું, "કૃપા કરીને જમવા માંડ
આ ખાસ મેળાવડા પર આ ભાગ મે તારે માટે રાખી મૂક્યો
હતો. આ રીતે શાઉલે અર્પણને શમુએલ સાથે ખાધું.

25તેઓ પ્રાર્થના સ્થાનેથી નીચે આવ્યા અને નગરમાં ગયા.
શમુએલે શાઉલને રાત્રે ધાબા ઉપર સૂવા માટે આંમત્રણ
આપ્યુ અને તે ત્યાં સૂઈ ગયો.

26વહેલી પરોઢે શમુએલે શાઉલને ધાબા ઉપર બૂમ પાડી
અને કહ્યું, "ઊઠ, હું તને તારે માર્ગે ચડાવી દઉં છું." શાઉલ
ઊઠયો અને તે અને શમુએલ બંને રસ્તા ઉપર નીકળી પડ્યા.

27તેઓ શહેરને નાકે આવ્યા ત્યારે શમુએલે શાઉલને કહ્યું,
"તારા ચાકરને આગળ મોકલી દે." ચાકર ચાલતો થયો.
શમુએલે કહ્યું, "તું થોડી વાર અહીં ઊભો રહે. હું તને દેવનો
સંદેશો કહું છું."

શાઉલનો રાજા તરીકે અભિષેક

10 પછી શમુએલે તેલની શીશી લઈને શાઉલના માથા
ઉપર રેડી અને તેને ચુંબન કર્યુ. શમુએલે કહ્યું,
"યહોવાએ તને ઈસ્રાએલી પ્રજાના રાજા તરીકે અભિષિકત
કર્યો છે. તું યહોવાના લોકો પર શાસન કરીશ. 2આજે તું
મારી પાસેથી વિદાય થશે ત્યારે તને બિન્યામીનના પ્રદેશમાં
સેલ્સાહ ખાતે આવેલ 'રાકેલ'ની કબર નજીક બે માણસો
મળશે. તેઓ તને કહેશે કે, 'જે ગધેડાંની શોધ કરવા તું ગયો
હતો તે મળ્યાં છે. હવે ગધેડાંની બદલે તારા પિતા તારી
ચિંતા કરતા હશે. તેઓ વિચાર કરતા હશે કે, 'મારા પુત્રને
શોધવા હું શું કરું?'"

3શમુએલ કહ્યું, "પછી ત્યાંથી તું તાબોરના મોટા ઓક
વૃક્ષ સુધી ચાલ્યો જજે. ત્યાં જતાં તને યહોવાની ઉપાસના
કરવા જતા ત્રણ માણસો મળશે. તેઓ આ વસ્તુઓ લઈ
જતા હશે: પહેલા જુવાને બકરીઓ ઉપાડેલી હશે, બીજાએ
ત્રણ રોટલા ઉપાડ્યા હશે અને ત્રીજાએ દ્રાક્ષારસની એક
શીશી ઉપાડેલી હશે. 4ત્યાં તેઓ તને પ્રણામ કરીને તને બે
રોટલા આપશે. તારે એ બે રાટેલા તેમની પાસેથી સ્વીકારી
લેવા. 5ત્યારબાદ તારે 'ગિબેય ઈલોહિમ જવું જયાં પલિસ્તી
કિલ્લો છે, ત્યાં તને ઢોલ, શરણાઈ, વીણા અને વાંસળી
વગાડતા ઉપાસનાસ્થાનેથી ઊતરતા પ્રબોધકોનો સંઘ મળશે,
અને તેઓ પ્રબોધ કરતા ખબર પડશે, 6એ વખતે યહોવાનો
આત્મા ઘણા બળ સાથે તારામાં સંચારિત થશે. ત્યારબાદ તું
બીજી વ્યકિતમાં બદલાઈ જઈશ. આ પ્રબોધકો સાથે તું
પ્રબોધ કરીશ. 7જ્યારે આ બધી ઘટનાઓ બને ત્યારે તને જે
સૂઝે તે તારે કરવું. કારણ, તને દેવનો સાથ હશે.

8"તું મારા પહેલાં ગિલ્ગાલ ચાલ્યો જજે. પછી હું તને ત્યાં
મળવા આવીશ. ત્યાં હું તને દહનાર્પણો તથા શાંત્યાંર્પણો
અર્પણ કરીશ. પણ તારે સાત દિવસ સુધી મારી રાહ જોવી;
પછી હું આવીશ અને તને કહીશ કે તારે શું કરવું."

શાઉલ પ્રબોધક જેવો બન્યો

9અને પછી શમુએલ પાસેથી જવા માટે શાઉલે જેવી પીઠ
ફેરવી કે તરત જ દેવે તેને સમૂળગો ફેરવી નાખ્યો; અને તે જ
દિવસે એ બધી ઘટનાઓ બની. 10જયારે શાઉલ અને તેનો
નોકર પેલી ટેકરી પર પહોંચ્યા ત્યારે પ્રબોધકોનો સંઘ તેને

મળવા સામે આવ્યો અને દેવના આત્માનો તેનામાં સંચાર થયો; આથી તે પણ પ્રબોધકના જેવા ભાવાવેશમાં આવી ગયો. **11**અને જે લોકો તેને પહેલેથી ઓળખતા હતા તેઓ એ તેને પ્રબોધકની સાથે પ્રબોધ કરતા જોયો. તેઓ એક બીજાને પુછવા લાગ્યા, "કીશના પુત્રને થયું છે શું? શું શાઉલ પણ પ્રબોધકો માંથી એક છે?"

12ત્યારે ત્યાં રહેનાર એક માણસે ઉત્તર આપ્યો, "તેઓના બાપ કોણ છે?" ત્યારબાદ આ કહેવત પ્રખ્યાત થઈ: "શું શાઉલ પણ પ્રબોધકોમાંથી એક છે?"

શાઉલ ઘરે ગયો

13જયારે શાઉલે પ્રબોધ કરવાનું બંધ કર્યુ, તે ઉપાસનાનાં ઉચ્ચસ્થાને ગયો.

14શાઉલના કાકાએ તેને અને પેલા ચાકરને પૂછયું, "તમે કયાં ગયા હતા?"

એટલે તેણે કહ્યું કે, "ગધેડાની શોધ કરવા; અને તે ન મળ્યાં એટલે અમે શમુએલને મળવા ગયા."

15શાઉલના કાકાએ પૂછયું, "મને કહો, તેણે તમને શું કહ્યું?"

16શાઉલે જવાબ આપ્યો, "તેણે અમને કહ્યું કે, ગધેડા મળ્યાં છે." પણ તેના કાકાને રાજ્ય વિષે શમુએલે જે કહ્યું હતું તે વિષે તેણે કંઈજ કહ્યું નહિં.

શમુએલની શાઉલની રાજા તરીકે જાહેરાત

17શમુએલે ઈસ્રાએલીઓને યહોવાને મળવા માટે મિસ્પાહમાં ભેગા કર્યા, અને કહ્યું, **18**"ઈસ્રાએલીઓના દેવ યહોવા કહે છે 'હું તમને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યો હતો. તમને તમારી મિસરીઓ નીચેની ગુલામીમાંથી અને તમારા ઉપર ત્રાસ ગુજારનાર સૌ રાજયોથી છોડાવી લાવ્યો હતો.' **19**પરંતુ આજે તમે બધાં દુ:ખોથી તથા આફતોથી ઉગારનાર તમારા દેવને નકાર્યા છે, પંરતુ તમે કહ્યું, 'અમારા ઉપર શાસન કરવા માટે એક રાજા નક્કી કરી આપો,' તો તમે બધાં આવો અને તમારા કુળસમૂહો અને કુટુંબવાર અહી ઉભા રહો."

20પછી શમુએલે પ્રત્યેક કુળસમૂહને આગળ આવવા કહ્યું અને યહોવાએ બિન્યામીનના કુળસમૂહને તારવી કાઢયો. **21**ત્યારબાદ બિન્યામીનના કુળસમૂહને પસંદ કરવામાં આવ્યું અને કુટુંબવાર આગળ આપ્યા; ત્યારે માટ્રીના કુટુંબને પસંદ કરવાનાં આવ્યું અને છેવટે કીશના પુત્ર શાઉલને પસંદ કરવામાં આવ્યો.

તેમણે તેની શોધ કરી પણ તે મળ્યો નહિ. **22**તેમણે યહોવાને પૂછયું, "એ માણસ અહીં આવ્યો છે?"

ત્યારે યહોવાએ ઉત્તર આપ્યો કે, "તે પેલા સામાનમાં સંતાયેલો છે."

23ત્યારબાદ લોકો દોડીને તેને ત્યાંથી બહાર લઈ આવ્યા અને તેને લોકોની વચ્ચે ઊભો રાખ્યો. શાઉલ તે બધા કરતાં એક વેંત ઊંચો હતો.

24શમુએલે લોકોને કહ્યું, "યહોવાએ પસંદ કરેલા માણસને તમે જોયો છે? સમગ્ર પ્રજામાં એના જેવો કોઈ નથી."

પછી લોકોએ પોકાર્યુ, "રાજા ઘણું જીવો."

25પછી શમુએલે લોકોને રાજાના કાયદાઓ વિષે કહ્યું અને તેને પુસ્તકમાં લખીને યહોવાની સમક્ષ મુક્યું. પછી તેને લોકોને ઘેર મોકલી દીધા.

26શાઉલ પણ પાછો પોતાને ઘેર ગિબયાહમાં ગયો; તેની સાથે કેટલાક યોદ્ધાઓ ગયા. જેમના હૃદયમાં દેવે શાઉલ પ્રત્યે વફાદારી જગાડી હતી.

27પરંતુ કેટલાક મુશ્કેલી કરનારાઓએ કહ્યું, "આ માણસ અપણો બચાવ શી રીતે કરવાનો છે?" અને તેમણે તેને તિરસ્કૃત કર્યો. અને તેને કશી ભેટ ધરી નહિ છતાં પણ શાઉલ શાંત રહ્યો.

અમ્મોનના રાજા નાહાશ

11 અમ્મોનના રાજા નાહાશ યાબેશ ગિલયાદ ઉપર ચડાઈ કરવા આવ્યો અને તેની સેનાથી શહેર પર ઘેરો ઘાલ્યો. યાબેશના લોકોએ નાહાશને કહ્યું, "અમારી સાથે સંધિ કરો અને અમે તમારા સેવકો બનશું."

2એટલે નાહાશે કહ્યું, "હું એક જ શરતે તમારી સાથે સંધિ કરું; હું તમારી બધાની જમણી આંખ કોતરી કાઢું અને સમગ્ર ઈસ્રાએલીની નામોશી કરું."

3પછી યાબેશના આગેવાનોએ કહ્યું, "તમે અમને ઈસ્રાએલના બધા લોકોને સંદેશવાહકો મોકલવાને માટે એક અઠવાડિયું આપો. જો કોઈ અમારી મદદ કરવા ન આવે, તો અમે તમારે તાબે થઈશું."

યાબેશ અને ગિબયાહ બચાવતો શાઉલ

4પછી કાસદોએ શાઉલના ગિબયાહમાં આવીને લોકોને આ સમાચાર કહ્યા ત્યારે બધા લોકો મોટે સાદે આક્રંદ કરવા લાગ્યા. **5**એ જ વખતે શાઉલ ખેતરમાંથી બળદો લઈને ગામમાં આવતો હતો. તેણે પૂછયું, "શું થયું છે? બધા કેમ રડે છે?"

તેમણે તેને યાબેશના માણસોએ કહેલી વાત કહી સંભળાવી. **6**શાઉલે એ વાત સાંભળી ત્યારે શાઉલમાં દેવનો આત્મા મહાશકિત સહિત આવ્યો અને તેનો ક્રોધ ભભૂકી ઊઠયો. **7**તેણે બળદની એક જોડ લઈને તેમને કાપી કાપીને ટૂકડા કરી નાખ્યા. અને એ ટૂકડા સાથે સમગ્ર ઈસ્રાએલમાં કાસદો મોકલી તેણે એવો સંદેશો કહેવડાવ્યો કે, જે કોઈ શાઉલ તથા શમુએલની પાછળ નહિ આવે તેના બળદના આ હાલ થશે."

એટલે લોકોને યહોવાનો ભય લાગ્યો, ને એક મતે તેઓ સૌ નીકળી પડયા. **8**પછી શાઉલે બેઝેકમાં માણસો ભેગા કર્યા; ઈસ્રાએલમાંથી લગભગ 3,00,000 માણસો હતા અને યહુદામાંથી 30,000 માણસો હતા.

9અને જે કાસદો આવ્યા હતા તેમને તેઓએ કહ્યું કે, તમે યાબેશ-ગિલયાદના માણસોને કહો, "આવતી કાલે સૂરજ માથે આવે ત્યાં સુધીમાં તમારો છૂટકારો થયો હશે."

આ સંદેશો સાંભળીને યાબેશના લોકોના આનંદનો પાર ન રહ્યો તેમણે નાહાશને કહ્યું, 10"આવતી કાલે અમે તમારે તાબે થઈશું અને તમને જે યોગ્ય લાગે તે કરજો."

11બીજે દિવસે સવારે શાઉલે લશ્કરને ત્રણ ટુકડીમાં વહેંચી નાખ્યું. અને પરોઢ થતાં તેઓ દુશ્મનની છાવણીમાં ધસી ગયા અને બપોર થતાં સુધી અમ્મોનીઓની હત્યા કરી. જે લોકો બચી ગયા તેઓ એવા તો વેરવિખેર થઈ ગયા કે, બે જણ પણ ભેગા ન રહ્યા.

12પછી લોકોએ શમુએલને કહ્યું, "કોણ હતાં એ માણસો જેણે પુછયું કે, 'શાઉલ આપણા પર રાજા તરીકે રાજ કરશે? એ લોકોને અમારી પાસે લાવો અને અમે તેમનો સંહાર કરીએ."

13પરંતુ શાઉલે કહ્યું, "આજે કોઈનો પ્રાણ લેવાનો નથી. કારણ, આજે યહોવાએ ઈસ્રાએલને વિજય અપાવ્યો છે."

14પછી શમુએલે લોકોને કહ્યું, "ચાલો, આપણે ગિલ્ગાલ જઈને ત્યાં શાઉલને ફરી વાર રાજા જાહેર કરીએ."

15આથી તેઓ બધા ગિલ્ગાલ ગયા અને ત્યાં યહોવા સમક્ષ શાઉલને પોતાના રાજા જાહેર કર્યો. તેઓએ યહોવાને શાંત્યાર્પણો અર્પણ કર્યા શાઉલે તથા ઈસ્રાએલના સર્વ પ્રજાજનોએ મોટો ઉત્સવ કર્યો.

શમુએલનું ઉદ્દબોધન

12 ઈસ્રાએલની સમગ્ર પ્રજાને શમુએલે કહ્યું, "તમે મને જે કરવાનું કહ્યું તે મેં કર્યુ છે હવે તમારા ઉપર શાસન કરવા માટે રાજા છે. 2હવે એ રાજા તમને દોરશે હું તો ઘરડો થયો છું અને મને પળિયાં આવ્યાં છે, પણ મારા પુત્ર તમારી સાથે છે. હું મારી યુવાવસ્થાથી તમારી સેવા કરતો આવ્યો છું, 3હવે હું તમારી સમક્ષ ઊભો છું. જો મે કઈ ખોટુ કર્યુ હોય તો તમારે યહોવાને અને એના અભિષિક્ત રાજાને કહેવું. મે કોઈનો બળદ અથવા ગધેડો લીધો છે? મે કોઈને ઈજા પહોચાડી છે અથવા કોઈને વિશ્ર્વાસઘાત કર્યો છે? જો મે ઉપરની વસ્તુઓમાંથી કઈ કર્યુ હોય તો હું તેને ઠીક કરીશ." મે આંખો બંધ કરીને લાંચ લીધી છે જેથી મારા ગુન્હાની ઉપેક્ષા થાઓ."

4તેઓએ કહ્યું, "તમે અમારું ખોટું કર્યુ નથી કે અમારી ઉપર જુલમ કર્યો નથી. તમે કોઈની પાસે કશું ય લીધું નથી."

5ત્યારે શમુએલે તેમને કહ્યું, "યહોવા અને તેણે પસંદ કરેલો રાજા આજે એ વાતના સાક્ષી છે કે, તમને મારામાં કોઈ દોષ જડતો નથી." લોકોએ કહ્યું, "હા, યહોવા સાક્ષી છે."

6એ પછી શમુએલે લોકોને કહ્યું, "જે યહોવાએ મૂસાને અને હારુનને પસંદ કર્યા હતા, અને જે તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લાવ્યો હતો, તે યહોવા તમારા શબ્દોનાં સાક્ષી છે. 7તો હવે તમે છાનામાના ઊભા રહો, તમારા અને તમારા પિતૃઓ ઉપર યહોવાએ જે મહાન ઉપકાર કર્યા હતા તેની યાદ આપીને હું યહોવા સમક્ષ તમારા ઉપર દોષારોપણ કરું છું, 8યાકૂબ મિસર ગયો. ત્યાં મિસરીઓએ તેના વંશજો ઉપર જુલમ ગુજાર્યો. તેથી તેઓએ યહોવાને ધા નાખી. એટલે તેણે મૂસાને અને હારુનને મોકલી આપ્યા, તેઓ તમારા પિતૃઓને મિસરમાંથી બહાર લઈ આવ્યા અને તેમને અહી વસાવ્યા.

9"પરંતુ તેઓ યહોવા તેમના દેવને ભૂલી ગયા. તેથી તેણે તેઓને હાસોરમાં સૈન્યના સેનાપતિ સીસરાના ગુલામો બનાવ્યા. અને પલિસ્તીઓના ગુલામો અને મોઆબના રાજાના ગુલામો. તેઓ બધા તમારા પિતૃઓ વિરુદ્ધ લડયાં હતાં. 10ત્યારે તમારા પિતૃઓએ યહોવાને ધા નાખી અને કહ્યું, 'અમે પાપમાં પડયા છીએ, અમે યહોવાનો ત્યાગ કર્યો છે, અને બઆલ તથા આશ્તારોથની સેવા કરી છે; પણ હવે અમારા શત્રુઓના હાથમાંથી અમને છોડાવો; અમે તમારી સેવા કરીશું.'

11"આથી યહોવાએ યરુબ્બઆલને, બરાકને, યફતાને અને છેવટે મને મોકલ્યો અને તમારી આસપાસના શત્રુઓથી તમારું રક્ષણ કર્યુ અને તમે સૌ સુરક્ષાથી રહેવા લાગ્યા. 12પણ પછી તમે અમ્મોનના રાજા નાહાશ તમારા ઉપર હુમલો કરવા આવ્યો. તે સમયે યહોવા તમારા રાજા હતા પણ તમે કહ્યું, 'નહિં, અમારા ઉપર શાસન કરવા એક રાજા જોઈએ.' 13હવે આ રહ્યો તમે માગેલો રાજા, તમારા ઉપર રાજ કરવા યહોવાએ એને રાજા તરીકે પસંદ કર્યો છે. 14જો તમે તમારા દેવ યહોવાથી ડરીને ચાલશો, તેની સેવા કરશો, તેની આજ્ઞાનું પાલન કરશો તેનો વિરોધ કરશો નહિ, તમે અને તમારો રાજા તેને અનુસરશો તો તમને ઊની આંચ પણ નહિ આવે. 15પરંતુ જો તમે તેનું કહ્યું નહિ સાંભળો, અને તેની સામે થશો, તો તે તમારી અને તમારા રાજાની વિરુદ્ધ થઈ જશે.

16"તો હવે, ઊભા રહો અને યહોવા તમારી પોતાની નજર સમક્ષ જે મહાન કાર્ય કરશે તે જુઓ. 17અત્યારે ઘઉંની કાપણીની ઋતું છે, હું યહોવાને પ્રાર્થના કરીશ એટલે તે ગાજવીજ સાથે પુષ્કળ વરસાદ મોકલશે; અને એ જોઈને પછી તમને ખાતરી થશે કે, તમે રાજાની માગણી કરીને યહોવાની નજરમાં કેવો મોટો ગુનો કર્યો છે."

18પછી શમુએલે યહોવાને વિનંતી કરી. એજ દિવસે યહોવાએ ગર્જના વિજળી તથા વરસાદ મોકલ્યા, આને કારણે લોકો યહોવાથી અને શમુએલથી ડરવા લાગ્યા. 19તે બધાએ શમુએલને કહ્યું, "તારા સેવકોને માટે તારા દેવ યહોવાને પ્રાર્થના કર, જેથી અમે મરી ન જઈએ. કારણ, અમારા બધાં પાપમાં રાજાની માગણીના ઘોર પાપનો અમે ઉમેરો કર્યો છે."

20શમુએલે લોકોને કહ્યું, "ગભરાશો નહિ, એ વાત સાચી છે કે યહોવા વિરુદ્ધ તમે ઘોર પાપ કર્યુ છે, તેમ છતાં યહોવાથી વિમુખ થશો નહિ. પરંતુ સાચા અંત:કરણથી તેમની સેવા કરજો. 21યહોવાનો ત્યાગ કરશો નહીં, મૂર્તિઓની પૂજા કે સેવા કરશો નહી કારણ કે પુતળા માત્ર છે, તે તમારી મદદ કરી શકશે નહિં. તે કઈંજ નથી!

22"પોતાના નામ કરવા માટે યહોવા તમારો ત્યાગ નહિ કરે, કારણ, તેણે તમને પોતાની પ્રજા બનાવ્યા છે. 23હું તો તમારે માટે પ્રાર્થના કરવાનું બંધ કરીને યહોવા વિરુદ્ધ પાપ નહિ કરું, હું તમને સાચો અને સીધો માર્ગ બતાવતો જ રહીશ. 24માત્ર યહોવાથી ગભરાઈને ચાલો અને સાચા હૃદયથી યહોવાની શ્રદ્ધાપૂર્વક સેવા કરો. તમારે માટે જે મહાન કાર્યો એણે કર્યા છે તેનો વિચાર કરો. 25પણ જો તમે પાપકર્મમાં રચ્યા પચ્યા રહેશો તો તમારો અને તમારા રાજાનો નાશ નિશ્ચિત છે એમ જાણજો."

શાઉલની પહેલી ભુલ

13 એ સમયે શાઉલના રાજયશાસનનું એક વર્ષ પસાર થઈ ગયું હતું. ઈસ્રાએલ ઉપર 2 વર્ષ શાસન કર્યા પછી 2તેણે ઈસ્રાએલમાંથી 3,000 સૈનિકોની ભરતી કરી. તેમાંના 2,000 પોતાની સાથે બેથેલ પહાડી દેશમાં મિખ્માશમાં રાખ્યા. જયારે બાકીના હજારનું સૈન્ય શાઉલનો પુત્ર યોનાથાનની સાથે બિન્યામીનના પ્રદેશના ગિબયાહમાં રાખ્યું. બાકીના સૈનિકોને શાઉલે પોતપોતાને ઘેર મોકલી દીધા.

3પછી યોનાથાને ગેબામાંના પલિસ્તી સેનાપતિને મારી નાખ્યો અને પલિસ્તીઓએ આના વિશે સાંભળ્યું. પછી શાઉલે તેના સૈનિકોને ધરતીના એક છેડાથી બીજા છેડા સુધી રણસિંગુ ફૂકવા કહ્યું અને કહ્યું, "ભલે હિબ્રુ લોકો આ સમાચાર સાંભળે."

4અને બધાં ઈસ્રાએલીઓએ આ સમાચાર સાંભાળ્યા અને કહ્યું, "શાઉલે પલિસ્તી સેનાપતિને મારી નાખ્યો છે. હવે પલિસ્તીઓ ઈસ્રાએલીઓને ખરેખર ધિક્કારે છે."

અને ગિલ્ગાલમાં ઈસ્રાએલીઓને શાઉલ સાથે જોડાવા કહેવામાં આવ્યું. 5પલિસ્તીઓ ઈસ્રાએલ ઉપર હુમલો કરવા માટે ભેગા થયા. તેમની પાસે 3,000 રથ, 6,000 ઘોડેસ્વાર અને દરિયાકાંઠાની રેતીની જેમ અગણિત પાયદળ હતું. તેમણે બેથાવેનની પૂર્વમાં મિખ્માશ જઈને છાવણી નાખી.

6ઈસ્રાએલી સૈનિકોએ જોયું કે તેઓ ભારે સંકટમાં છે અને તેઓનું લશ્કર ભીંસમાં આવી પડયું છે ત્યારે તેઓ ગભરાઈ ગયા અને ગુફાઓમાં, ઝાડીઓમાં ખડકોમાં અને કોતરોમાં તેમજ પાણીની ટાંકીઓમાં સંતાઈ જવા લાગ્યા. 7તેથી કેટલાક હિબ્રુઓએ યર્દન નદી ઓળંગી અને ગિલયાદ ગાદ ભૂમિ તરફ ગયા. શાઉલ હજુ ગિલ્ગાલમાં રહ્યો. તેની સાથે તેના બધા લોકો હતા જેઓ ગભરાયેલા હતા.

8અને શમુએલે કરેલા વાયદા મુજબ શાઉલે સાત દિવસ રાહ જોઈ; પણ શમુએલ ગિલ્ગાલ આવ્યો નહિ, એટલે લશ્કર શાઉલને છોડીને વિખરાઈ જવા લાગ્યું. 9તેથી શાઉલે તેમને કહ્યું: "મારી પાસે દહનાર્પણ તથા શાંત્યાર્પણો લાવો." પછી તેણે દહનાર્પણ અર્પ્યા 10અર્પણોની વિધિ તે પૂર્ણ કરી રહ્યો ત્યાં જ શમુએલ આવી પહોંચ્યો. શાઉલ તેને આવકાર આપવા સામે ગયો.

11શમુએલે કહ્યું, "તેં આ શું કર્યુ?"

શાઉલે જવાબ આપ્યો, "મેં જોયું કે લોકો મારી પાસેથી વિખરાઈ રહ્યા છે, તે જણાવેલા સમય પ્રમાણે તું આવ્યો નહિ અને પલિસ્તીઓ મિખ્માશ પાસે યુદ્ધને માટે એકત્ર થયા છે. 12તેથી મેં વિચાર્યુ કે 'હવે પલિસ્તીઓ ગિલ્ગાલ ઉપર હુમલો કરવાને તૈયાર છે, અને મેં હજી યહોવાને પ્રસન્ન કરવા પ્રાર્થના કરી નથી; તેથી મારું હૃદય દુ:ખાવીને વધારે રાહ જોયા વિના દહનાર્પણોનાં* બલિદાન અર્પણ કર્યા.'"

13ત્યારે શમુએલે શાઉલને કહ્યું , "તે ગાંડપણ કર્યુ છે, તને તારા દેવ યહોવાએ જે આજ્ઞા આપી હતી તેનું તે પાલન નથી કર્યુ. તેં જો તેમ કર્યુ હોત તો યહોવાએ ઈસ્રાએલ ઉપર તારી અને તારા વંશની રાજસત્તા કાયમ માટે સ્થાપી હોત. 14પરંતુ હવે તારી સત્તા ટકશે નહિ. યહોવા પોતાને મનગમતો માણસ શોધી લેશે અને તેને પોતાના લોકો ઉપર રાજય કરવા નીમશે, કારણ તેં તેમની આજ્ઞાનું પાલન કર્યુ નથી."

મિખ્માસની લડાઈ

15ત્યારબાદ શમુએલ ગિલ્ગાલ છોડીને દૂર ગયો. બાકીનાં સૈન્યે શાઉલ સાથે ગિલ્ગાલ છોડયું. તેઓ ગિલ્ગાલથી બિન્યામીમાં ગિબાયાહ ગયા. તેણે સૈન્યમાં માણસો ગણ્યાં ત્યાં લગલગ 600 માણસો હતાં. 16શાઉલે, તેના પુત્ર યોનાથાનને અને તેમની સાથેના લશ્કરે બિન્યામીનના પ્રદેશમાં ગેબા ખાતે મુકામ કર્યો, અને પલિસ્તીઓએ મિખ્માશમાં છાવણી નાખી.

17પલિસ્તીઓની છાવણીમાંથી ધાડપાડુઓની ત્રણ ટુકડીઓ બહાર પડી. એક ટુકડી શૂઆલ જિલ્લામાં આવેલા ઓફ્રાહ ભણી ગઈ. 18બીજી બેથ-હોરોન તરફ ગઈ અને ત્રીજી રણ તરફ સબોઈમની ખીણમાં ગઈ.

19સમગ્ર ઈસ્રાએલમાં એક પણ ઈસ્રાએલી લુહાર શોધ્યો જડતો ન હતો. કારણ, પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલીઆને લોઢાની તલવાર અને ભાલા બનાવવાની કળા શીખવી નહીં હતી તેના કારણે તેઓ ઈસ્રાએલીઓથી ડરતા હતા. 20તેથી ઈસ્રાએલીઓને પોતાનાં હળ, ખરપડી, કુહાડા, અને દાતરડાંને ધાર કઢાવવા પલિસ્તીઓ પાસે જવું પડતું. 21હળ અને ખરપડીને ધાર કાઢવાની મજૂરી આ પ્રમાણે આપવી પડતી; હળની ધાર કાઢવા માટે બે તૃતિયાંશ શેકેલ, ખરપડીની ધાર કાઢવાના બે તૃતિયાંશ શેકેલ, કુહાડીની ધાર કાઢવા માટે એક તૃતિયાંશ શેકેલ, દાતરડાની ધાર કાઢવાના એક તૃતિયાંશ શેકેલ. બળદને હાંકવાની પરોણીની ધાર કાઢવાના એક તૃતિયાંશ શેકેલ. 22આથી જયારે યુદ્ધ ફાટી નીકળ્યું ત્યારે શાઉલ અને તેના પુત્ર યોનાથાન સિવાય તેમના કોઈ લડવૈયા પાસે નહોતી તલવાર કે નહોતો ભાલો.

23પછી પલિસ્તીઓની એક ટૂકડી મિખ્માશ ઘાટનું રક્ષણ કરવા પહોંચી ગઈ.

દહનાર્પણ યાજક શમુએલની જગ્યામાં શાઉલને અપર્ણો અપર્ણ કરવા દેવામાં આવ્યો હતો.

યોનાથાને પલિસ્તીઓ પર આક્રમણ કર્યું

14 એક દિવસ શાઉલના પુત્ર યોનાથાને પોતાના શસ્ત્ર ઉપાડનાર માણસને કહ્યું, "ચાલ, આપણે પેલી બાજુ પર આવેલી પલિસ્તીઓની ચોકીએ જઈએ." પરંતુ તેણે એ વિષે પોતાના પિતાને કશું કહ્યું નહિ.

2શાઉલે પહાડની કિનારે આવેલા મિગ્રોનમાં દાડમના ઝાડ નીચે મુકામ કર્યો હતો. તે ખળાની નજીક હતું. તેની સાથે લગભગ 600 સૈનિકો હતાં. 3તે સમયે શીલોહમાં યાજક હતો અહિયા. તે અહીટુબના ભાઈ ઈખાબોદનો પુત્ર હતો. ઈખાબોદ ફીનહાસનો પુત્ર હતો, ફીનહાસ યાજક એલીનો પુત્ર હતો. હવે એફોદ અહિયાએ પહેરેલો હતો. યોનાથાન ગયેલો છે તે લોકો જાણતા નહોતા. 4યોનાથાન ઘાટીમાં થઈને પલિસ્તીઓની છાવણીમાં જવાની યોજના કરતો હતો. ઘાટીની બન્ને બાજુએ મોટા ખડકો હતા. આ ખડકોના નામ બોસેસ અને સેનેહ હતા. 5એક મોટો ખડક ઉત્તરમાં મિખ્માશની સામે અને બીજો ખડક દક્ષિણમાં ગેબાની સામે હતો. 6યોનાથાને પોતાના શસ્ત્રસજ્જ યુવાન માણસને કહ્યું, "ચાલ આપણે આ વિદેશીઓની છાવણીમાં જઈએ. કદાચ યહોવા આપણને તેઓને હરાવવા મદદ કરે. કઈ પણ યહોવાને રોકી શકે નહીં– ભલે આપણી પાસે વધારે સૈનિકો કે થોડા સૈનિકો હોય."

7તેથી શસ્ત્રવાહકે કહ્યું, "તમારા મનમાં જે કંઈ હોય તે પ્રમાણે કરો, હું તમારી સાથે છું,"

8યોનાથાને કહ્યું, "ઠીક આપણે સામી બાજુ જઈએ અને તે લોકોની નજર આપણા ઉપર પડે તેમ કરીએ. 9જો તેઓ એમ કહે કે, 'અમે આવીએ ત્યાં સુધી ઊભા રહો.' તો આપણે આપણી જગ્યાએ ઊભા રહીશું, તેમની પાસે નહિ જઈએ. 10પણ જો તેઓ એમ કહે કે, 'અહી ઉપર આવો.' તો આપણે ઉપર જઈશું. કારણ, યહોવા આપણને તેમને હરાવવા દેશે. એ આપણ માટે એંધાણી રહેશે."

11આથી તેઓ પલિસ્તીઓની નજરે ચડયા અને પલિસ્તીઓ બોલી ઊઠયા, "જુઓ, પેલા હિબ્રૂઓ ગુફાઓમાં છુપાયેલા હતા ત્યાંથી બહાર આવે છે." 12પલિસ્તી ચોકીદારોએ યોનાથાનને અને તેના સેવકને કહ્યું, "અહી ઉપર આવો, અમારે તમને કંઈક કહેવું છે." તેથી યોનાથાને તેના સેવકને કહ્યું, "મારી પાછળ પર્વત ઉપર આવ. યહોવા ઈસ્રાએલીઓને પલિસ્તીઓને હરાવવા દેશે."

13આથી તેઓ ઘૂંટણિયે પડીને ઉપર ચઢી ગયાં અને યોનાથાને તથા તેના યુવાન રક્ષકે પલિસ્તીઓ પર હુમલો કરીને તેઓને મારી નાખ્યા. 14આ પહેલા હુમલામાં, યોનાથાને અને તેના મદદગારે આશરે દોઢ એકર ક્ષેત્રમાં વીસેક માણસોને મોતને ઘાટ ઉતાર્યા.

15પલિસ્તીઓની છાવણીમાં અને સમગ્ર સૈન્યમાં ભય વ્યાપી ગયો. સૈનિક ટોળીઓના માણસો થથરી ગયા. ધરતી ધ્રૂજવા લાગી. ભયંકર ભીતિ ફેલાઈ ગઈ.

16બિન્યામીનના ગિબયાહમાંના શાઉલના પહેરેગીરોએ જોયું; પલિસ્તીઓનાં ટોળાના માણસો આમતેમ વિખરાઈ જતાં હતા. 17તેથી શાઉલે પોતાના માણસોને હુકમ કર્યો, "સૈનિકોની હાજરી લો અને કોણ ખૂટે છે તે શોધી કાઢો."

તેઓએ જોયું તો યોનાથાન અને તેનો અંગરક્ષક ત્યાં ન હતા.

18શાઉલે અહિયાને દેવનો પવિત્રકોશ લાવવા આજ્ઞા કરી કારણ તે ઈસ્રાએલીઓ પાસે હતો. 19પરંતુ જ્યારે શાઉલ યાજક અહિજા સાથે બોલતો હતો તે દરમ્યાન પલિસ્તીઓની છાવણીમાં કોલાહલ વધતો જ ગયો. શાઉલે યાજકને કહ્યું, "બસ! તારો હાથ નીચે કર અને પ્રાર્થના કરવાનું બંધ કર!"

20પછી શાઉલ અને તેના માણસો રણભૂમિમાં જતા રહ્યા. પલિસ્તી સૈનિકો ભારે અંધાધૂધીમાં હતા અને એકબીજા ઉપર તલવાર ચલાવી રહ્યાં હતા. 21અત્યાર સુધી જે હિબ્રૂઓ પલિસ્તીઓના પક્ષમાં હતા અને જેઓ તેમની સાથે છાવણીમાં ગયા હતા, તેઓ ફરી ગયા અને શાઉલ અને યોનાથાન સાથેના ઈસ્રાએલીઓ સાથે જોડાઈ ગયા. 22તેમજ જે ઈસ્રાએલી સૈનિકો એફ્રાઈમના પહાડી પ્રદેશમાં છુપાઈ ગયા હતાં તે બધા પણ પલિસ્તીઓ નાસે છે એવું સાંભળીને તેઓ પણ યુદ્ધમાં જોડાણા અને પલિસ્તીઓની પાછળ પડયા.

23આ રીતે યહોવાએ ઈસ્રાએલને વિજય અપાવ્યો, અને લડાઈ બેથ-આવેન સુધી પ્રસરી ગઈ. બધી સેના શાઉલ સાથે હતી તેની પાસે લગભગ 10,000 પુરુષો હતા, એફ્રાઈમના પર્વતીય પ્રદેશના દરેક શહેરમાં યુદ્ધનું વાતાવરણ હતું.

ફરી ભૂલ કરતો શાઉલ

24તે દિવસે ઈસ્રાએલીઓ થાકીને લોથ થઈ ગયા હતા, કારણ, શાઉલે લોકોને સમ દઈને કહ્યું હતું કે, "હું મારા શત્રુઓ ઉપર વેર વાળું તે પહેલાં સાંજ સુધી કાંઈ ખાશો નહિ, જે ખાશે તેને માથે શાપ ઊતરશે." આથી કોઈએ કશું ય ખાધું નહોતું.

25તેઓએ જંગલમાં પ્રવેશ કર્યો ત્યારે તેમણે જમીન પર મધ જોયું. મધપૂડામાંથી મધ ટપકતું હતું. 26તેઓ મધપૂડા સુધી ગયા છતાં શાઉલને આપેલા સોંગદને કારણે કોઈએ તે ખાધું નહિં. 27પણ શાઉલે લોકોને સમ દીધા હતા એની યોનાથાનને ખબર નહોતી, આથી તેણે પોતાના હાથમાંની લાકડી લંબાવી મધપૂડામાં ખોસી મોઢામાં નાખી; તેથી તે એકદમ તાજો થઈ ગયો.

28ત્યારે લોકોમાંથી કોઈએ તેને કહ્યું, "તારા પિતાએ લોકોને સમ દીધા છે કે, 'આજે જે કોઈ કાંઈ ખાશે તેના ઉપર શાપ ઊતરશે.' તેથી જ આ બધા લોકો ભૂખથી અર્ધા થઈ ગયા છે."

29યોનાથાને તેને કહ્યું, "મારા પિતાએ લોકોની ભારે કુસેવા કરી છે. જો, થોડું મધ ચાખવાથી પણ હું કેવો તાજો થઈ ગયો છું! 30એ જ રીતે જો આપણા બધા માણસોએ શત્રુઓ પાસેથી પ્રાપ્ત થયેલી લૂંટમાંથી ધરાઈને ખાધું હોત તો તેમણે હજી કેટલા બધા પલિસ્તીઓનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો હોત!"

31પરંતુ ભૂખ્યા હોવા છતાં તેઓએ મિખ્માશથી આયાલોન સુધી પલિસ્તીઓનો પીછો કરીને આખો દિવસ તેઓની હત્યા

કરીને હરાવ્યા. 32પરંતુ ઈસ્રાએલીઓ ભૂખથી અર્ધા થઈ
ગયા હોવાથી લૂંટ ઉપર તૂટી પડયા, અને ઘેટાં, બળદ અને
વાછરડાં લઈને તેમને જમીન ઉપર વાઢી નાખ્યા, અને
લોહી સાથેજ માંસ ખાવા લાગ્યા,

33કોઈકે શાઉલને કહ્યું, "તારા લોકો રકત સાથે માંસ ખાઈને
યહોવાની વિરુદ્ધ પાપ કરે છે."

શાઉલે કહ્યું, "તમે પાપ કર્યુ છે! એક મોટો પથરો લાવીને
અહીં મુકો."

34પછી તેણે તેમને કહ્યું, "જાવ, અને પુરુષોને કહો કે
દરેક પોતાનું ઘેટું ને બળદ અહીં લઈ આવે અને તેને વધેરીને
ખાય. તેઓએ લોહીવાળું માંસ ખાવાનું નથી કારણ કે તે
યહોવા વિરુદ્ધ પાપ છે. ત્યાર પછી એ રાત્રે તેઓ બધાં
તેમના પશુઆને લાવ્યા અને ત્યાં વેધર્યા. 35પછી શાઉલે
યહોવાને માટે એક વેદી બાંધી. તેણે પાતે તેને બાંધવાનું શરુ
કર્યુ. યહોવાને માટે બાંધેલી તેની એ પહેલી વેદી હતી. "

36શાઉલે કહ્યું, "ચાલો, આપણે આજે રાત્રે પલિસ્તીઓ
ઉપર છાપો મારીએ, સવાર સુધી તેમને લૂંટીને અને એકેએકને
પૂરા કરીએ."

સૈનિકોએ કહ્યું, "તમને ઠીક લાગે તેમ કરો."

પરંતુ યાજકે કહ્યું, "આપણે દેવની સલાહ લઈએ."

37તેથી શાઉલે દેવને પૂછયું, "હું પલિસ્તીઓ પર હુમલો
કરું? તમે એમને ઈસ્રાએલના હાથમાં સુપ્રત કરશો?" પણ તે
દિવસે દેવે કોઈ જવાબ આપ્યો નહિ.

38પછી શાઉલે કહ્યું , "લોકોના સર્વ આગેવાનો, તમે આગળ
આવો; અને આજે શામાં આ પાપ થયું છે એ તપાસ કરી
શોધી કાઢો. 39ઈસ્રાએલને વિજય અપાવનાર યહોવાના સમ
ખાઈને હું કહું છું કે, મારા પુત્ર યોનાથાનનો દોષ હશે તો
તેને પણ મોતની સજા થશે." પણ કોઈ કશું બોલ્યું નહિ.

40પછી ઈસ્રાએલીઓને તેણે કહ્યું, "તમે બધા એક બાજુએ
ઊભા રહો અને હું મારો પુત્ર યોનાથાન બીજી બાજુએ
ઊભા રહીએ."

લોકોએ કહ્યું, "તમને ઠીક લાગે તેમ કરો."

41પછી શાઉલે પ્રાર્થના કરી, "ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા,
તમે તમારા સેવકને આજે જવાબ કેમ નથી આપ્યો. જો મે કે
મારા પુત્રે પાપ કર્યુ હોય તો ઉરીમ આપ. જો ઈસ્રાએલીઓએ
પાપ કર્યુ હોય તો થુમ્મીમ આપ. શાઉલ અને યોનાથાન
પસંદગી પામ્યા પણ લોકો મુકત ગયા."

યોનાથાન અને શાઉલનો દોષ નીકળ્યો અને લોકો
નિર્દોષ ઠર્યા.

42પછી શાઉલે કહ્યું, "મારી અને મારા પુત્ર વચ્ચે નિર્ણય
કરવા પાસા નાખો." અને દોષ યોનાથાનનો નીકળ્યો.

43શાઉલે યોનાથાનને પૂછયું, "તે શું કર્યુ છે. તે મને કહે."

યોનાથાને કહ્યું, "મેં મારી લાકડીને છેડે લાગેલું
સહેજ મધ ખાધું હતું. હું અહીં ઊભો છું અને હું મરવાને
તૈયાર છું."

44શાઉલ બોલ્યો, "યોનાથાન, હું જો તને મોતની સજા ન
કરું તો દેવ મને પૂછે."

45પણ લોકોએ શાઉલને કહ્યું, "ઈસ્રાએલને માટે આવો
મોટો વિજય મેળવનાર યોનાથાનને મરવું પડશે? એ તો
કદી ય બને જ નહિ. અમે દેવના સમ ખાઈને કહીએ છીએ
કે, એનો એક વાળ પણ વાંકો નહિ થાય, કારણ, આજે એણે
જે કંઈ કર્યું છે તે દેવની મદદથી કર્યું છે." આમ, લોકોએ
યોનાથાનને મરતો ઉગારી લીધો.

46શાઉલે પલિસ્તીઓનો પીછો કરવો છોડી દીધો. અને
તેઓ પોતાના પ્રદેશમાં પહોંચી ગયા.

ઈસ્રાએલના દુશ્મનો સામે લડતો શાઉલ

47ઈસ્રાએલમાં રાજપદ ધારણ કર્યા પછી શાઉલે ચારે
બાજુના દુશ્મનો સામે યુદ્ધ ખેડયાં, તેણે મોઆબીઓ,
અમ્મોનિઓ, અદોમીઓ, સોબાહના રાજા, અને પલિસ્તીઓ
સાથે યુદ્ધ કર્યા તે જે દિશામાં વળ્યો ત્યાં તેને વિજય મળ્યો.
48તેણે ભારે પરાક્રમ કરીને અમાલેકીઓને પણ હરાવ્યાં. તેણે
ઈસ્રાએલીઓને બધા દુશ્મનોના હુમલામાંથી બચાવ્યા.

49હવે શાઉલના પુત્ર યોનાથાન, યિશ્વી અને માલકીશૂઆ
હતા. તેની બે પુત્રીઓનાં નામ આ પ્રમાણે હતાઃ મોટીનું
નામ મેરાબ અને નાનીનું નામ મીખાલ. 50શાઉલની પત્નીનુ
નામ અહીનોમ હતું. એ અહીમાઆસની પુત્રી હતી.

શાઉલના સેનાપિતનું નામ આબ્નેર હતું. તે તેના કાકા
નેરનો પુત્ર હતો. 51શાઉલના પિતા કીશ અને આબ્નેરના
પિતા નેર અબીએલના પુત્ર હતા.

52શાઉલને જીવનપર્યંત ઈસ્રાએલીઓ માટે પલિસ્તીઓની
સાથે ખૂનખાર યુદ્ધો લડવાં પડયાં. તેથી શાઉલ કોઈ પરાક્રમી
વ્યકિતને કે કોઈ શૂરવીર માણસને જોતો તેને પોતાના લશ્કરમાં
ભરતી કરી દેતો.

અમાલેકીઓનો નાશ કરતો શાઉલ

15 શમુએલે એક દિવસે શાઉલને કહ્યું, "યહોવાએ
મને રાજા તરીકે તારો અભિષેક કરવા મોકલ્યો છે.
હવે તું યહોવાના વચન સાંભળ. 2યહોવા સર્વસમર્થ કહે છે,
'ઈસ્રાએલીઓ, તે સમયે જ્યારે તેઓ મિસરમાંથી આવતા
હતા, અમાલેકના લોકોએ તેમને તેમનિ ભૂમિમાથી પસાર
થતાં રોકયા. અમાલોકીઓએ શું કર્યુ તે મે જોયું હતું. 3હવે
તમે જઈને અમાલેકીઓ ઉપર તૂટી પડો અને તેમના
સર્વસ્વનો નાશ કરો. કોઈને જીવતું જવા દેશો નહિ; પુરુષો,
સ્ત્રીઓ, બાળકો, બચ્ચાઓ, ઢોરો અને ઘેટાં ઊંટો અને ગધેડાં
બધાની હત્યા કરજો.'"

4આથી શાઉલે બધા લોકોને 'ટલાઈમ' બોલાવવા તે
જગ્યાએ ભેગા કર્યા. ત્યાં 2,00,000 પાયદળ અને બીજા
10,000 માણસો હતાં. તેમાં યહૂદાનાં માણસોનો સમાવેશ
છે. 5પછી તેઓ અમાલેકીઓના નગર પાસે ગયા, અને
નદીના કોતરોમાં તેમની રાહ જોઈ. 6તેમણે કેનીઓને સંદેશો
મોકલ્યો કે, "તમે તો જયારે ઈસ્રાએલીઓ મિસરમાંથી આવ્યા
ત્યારે તેમની સાથે મૈત્રીભર્યો વ્યવહાર રાખ્યો હતો. તમે
અમાલેકીઓનો પ્રદેશ છોડીને ચાલ્યા જાઓ, નહિ તો મારે

તેમની સાથે તમને પણ પૂરા કરી નાખવા પડશે." તેથી
કેનીઓ અમાલેકીઓનો પ્રદેશ છોડીને ચાલ્યા ગયા.

7ત્યાર પછી શાઉલે અમાલેકીઓને હરાવ્યા અને તેમને
દૂર હાંકી કાઢયાં હવીલાહથી શૂર સુધી, મિસરની સરહદે.
8તેણે અમાલેકીઓના રાજા અગાગને જીવતો પકડયો પરંતુ
બાકીના બધા લોકોની હત્યા કરીને સર્વનાશ કર્યો. 9પછી
શાઉલ અને તેના સૈન્યે અગાગને જીવતો છોડયો પછી
શ્રેષ્ઠ જાડી ગાયો, ઘેટા અને ગાડરાં માર્યા નહી. પણ તેઓએ
નબળાં પ્રાણીઓ જેઓ મૂલ્યહીન હતા અને બીજી નકામી
ચીજોનો નાશ કર્યો.

શાઉલ અયોગ્ય જાહેર થાય છે

10પછી શમુએલને યહોવાની વાણી સંભળાઈ: 11"હું
શાઉલને રાજા બનાવવા માટે પસ્તાવું છુ, કારણ તે મને
ભૂલી ગયો છે અને મારુ ઉલ્લંઘન કર્યુ઼ં છે." શમુએલને
ખૂબ લાગી આવ્યું અને આખી રાત તેણે યહોવા આગળ ધા
નાખી. 12શમુએલ સવારનાં વહેલો ઉઠ્યો અને શાઉલને
મળવા ગયો પણ લોકોએ તેને કહ્યું, "શાઉલ પોતાની ખ્યાતિમાં
એક સ્મારક ઊભું કરવા કાર્મેલ ગયો છે. ત્યાથી તે બીજી
જગ્યાઓએ જશે અને છેવટે ગિલ્ગાલ જશે." 13શમુએલ જ્યારે
શાઉલ પાસે પહોંચ્યો ત્યારે શાઉલે તેને આવકારતા કહ્યું,
"યહોવા તમારું ભલું કરો મેં યહોવાની આજ્ઞા પાળી છે."

14એટલે શમુએલે પૂછયું, "તો પછી મારે કાને ઘેટાંના
રડવાનો અને બળદ અને ગાયના ભાંભરવાનો અવાજ કેમ
આવે છે? આવું કેમ છે?"

15શાઉલે જવાબ આપ્યો, "મારા માણસોએ એ બધાં
પ્રાણીઓ અમાલેકીઓ પાસેથી પડાવી લીધાં છે. સારામાં
સારાં ઘેટાં અને બળદને તેમણે જીવતાં રહેવા દીધાં છે જેથી
તેઓ તમારા દેવ યહોવાનો યજ્ઞ કરી શકે. બાકીનાં બધાંને
અમે પૂરા કર્યા છે."

16શમુએલે શાઉલને કહ્યું, "થોભો ગઈ રાત્રે યહોવાએ
મને શું કહ્યું તે મારે તને કહેવુંજ પડશે."

શાઉલ બોલ્યો, "કહો."

17શમુએલે કહ્યું, "જયારે તે વિચાર્યુ તું કાઈ પણ નથી,
યહોવાએ તને ઈસ્રાએલીઓનો રાજા બનાવ્યો, અને હવે તું
ઈસ્રાએલના કુળસમૂહોનો મુખી છે. 18યહોવાએ તને વિશિષ્ટ
કામ સોંપીને મોકલ્યો હતો, તને જણાવ્યું હતું, 'જા, અને દુષ્ટ
અમાલેકીઓનો નાશ કર. જયાં સુધી તેમનું નામનિશાન
નાશ ના પામે ત્યાં સુધી તેઓની સાથે લડાઈ કર.' 19તો
પછી તે યહોવાની આજ્ઞા કેમ માની નહિ? તું શા માટે લૂંટ
કરવા તૂટી પડયો અને યહોવાની નજરમાં ગુનો ગણાય તેવું
તેં શા માટે કર્યુ?"

20શાઉલે જવાબ આપ્યો, "પણ મેં યહોવાની આજ્ઞાનું
પાલન કર્યુ છે. મને યહોવાએ જયાં જવાનું કહ્યું હતું ત્યાં હું
ગયો હતો, અને હું અમાલેકીઓના રાજા અગાગને જીવતો
પકડી લાવ્યો છું અને બાકીનાઓને મેં પૂરા કર્યા છે. 21મારા
માણસોએ નાશ કરવાની વસ્તુઓમાંથી લૂંટમાં મળેલાં સારામાં
સારાં ઘેટાં અને બળદોને મારી નાખવાને બદલે ગિલ્ગાલમાં
તમારા દેવ યહોવાનો યજ્ઞ કરવા લઈ લીધા છે."

22પરંતુ જવાબ આપ્યો, "યહોવાને આર્પણો વધારે ગમે છે
કે તેમની આજ્ઞાનું પાલન ગમે છે? અર્પણો કરતાં તેમની
આજ્ઞાનું પાલન બેહતર છે. 23પરંતુ તેમની આજ્ઞાનું ઉલ્લંઘન
કરવું એ મૂર્તિ પૂજા અને જંતરમંતર ના પાપ જેટલુજ ખરાબ
છે. તમે યહોવાની આજ્ઞા પાળવાની ના પાડી તેથી હવે
યહોવા તમને રાજા તરીકે રાખવાની ના પાડે છે."

24શાઉલે શમુએલને કહ્યું, "મેં પાપ કર્યુ છે. મેં યહોવાની
આજ્ઞાની અને તમારા હુકમની અવગણના કરી છે. હું મારા
માણસોથી ડરી ગયો અને તેમના કહ્યાં પ્રમાણે વર્ત્યો, 25પણ
હવે કૃપા કરીને મારું પાપ માફ કરો. હું તમને પ્રાર્થના કરું છું
કે તમે મારી સાથે પાછા ફરો, જેથી હું યહોવાની ઉપાસના
કરી શકુ."

26શમુએલે કહ્યું, "હું તારી સાથે પાછો નહિ આવું, તેં
યહોવાની આજ્ઞાને ફગાવી દીધી છે એટલે યહોવાએ તને
ઈસ્રાએલના રાજા તરીકે હવે અપાત્ર ઠરાવ્યો છે."

27શમુએલ જવા માટે ફર્યો ત્યારે તેને અટકાવવા માટે
શાઉલે તેના ઝભ્ભાની ચાળ પકડી લીધી અને તે ફાટી ગઈ.
28શમુએલે તેને કહ્યું, "તેં મારો ઝભ્ભો ફાડ્યો છે. તેજ રીતે
યહોવાએ આજે તારી પાસેથી ઈસ્રાએલનું રાજ્ય ફાડી લીધું
છે અને જે તારા કરતા સારી વ્યકિત છે તે તારા મિત્રોમાંથી
એકને આપી દીધું છે. 29ઈસ્રાએલનો મહાન દેવ યહોવા
કદી જૂઠું બોલતો નથી કે પોતાનો નિર્ણય બદલતો નથી. તે
માણસ જેવો નથી જે પસ્તાય અને તેનો નિર્ણય ફેરવે."

30શાઉલે કહ્યું, "મેં પાપ કર્યુ છે પણ મારા લોકોના આગેવાનો
આગળ અને ઈસ્રાએલીઓ આગળ મારું માન જાળવો અને
મારી સાથે પાછા આવો, જેથી હું તમારા દેવ યહોવાની
ઉપાસના કરી શકું." 31આથી શમુએલ શાઉલની સાથે પાછો
ગયો અને શાઉલે યહોવાની ઉપાસના કરી.

32પછી શમુએલે કહ્યું, "અમાલેકીઓના રાજા અગાગને
મારી પાસે લાવો."

એટલે અગાગ લથડાતા પગે તેની સામે આવ્યો અને
બોલ્યો, "ખરેખર, મૃત્યુની ઘડી હવે વીતી ગઈ છે અને
મારો જીવ બચી ગયો છે."

33શમુએલે કહ્યું, "તારી તલવારે ઘણી માતાઓને પુત્રહીન
બનાવી છે, એટલે હવે તારી માતા પુત્રહીન બનશે." અને
તેણે ગિલ્ગાલની વેદી સામે અગાગને કાપી નાખ્યો.

34પછી શમુએલ રામા ચાલ્યો ગયો અને રાજા શાઉલ
પોતાને ઘેર ગિબયાહમાં ગયો. 35શમુએલે જીવનપર્યંત ફરી
કદી શાઉલનું મોં જોયું નહિ. પરંતુ તેને માટે તેને શોક ઘણો
થયો. કારણ કે, તેને ઈસ્રાએલનો રાજા બનાવ્યો તે માટે
યહોવાને પસ્તાવો થયો હતો.

શમુએલ બેથલેહેમ ગયો

16 યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, "શાઉલને માટે તું કયાં
સુધી શોક કર્યા કરીશ? મેં એને રાજા પદેથી ઉઠાડી

મૂકયો છે. તારા શીંગડામાં તેલ ભરી લે અને જા. હું તને
બેથલેહેમના ઈસાઈ પાસે મોકલું છું. કારણ કે, મેં તેના
પુત્રોમાંથી એકને રાજા તરીકે પસંદ કર્યો છે."
2શમુએલે પૂછયું, "હું કેવી રીતે જાઉં? જો શાઉલને તેની
ખબર પડી જાય તો તે મને મારી નાખશે."
યહોવાએ કહ્યું, "તું તારી સાથે એક વાછરડું લઈ જા, અને
તેને કહેજે કે, 'હું યહોવાને બલિ અર્પવા આવ્યો છું.' 3ઈસાઈને
એ બલિમાં બોલાવજે. પછી તારે શું કરવાનું છે તે હું તને
કહીશ. જે વ્યકિત હુ તને દેખાડું તમારે તેનો રાજા તરીકે
અભિષેક કરવો."
4પછી યહોવાએ કહ્યું; તે મુજબ શમુએલે કર્યું. તે
બેથલેહેમ ગયો અને શહેરના વડીલો તેને મળવા દોડી
આવ્યા. તેઓએ પૂછયું, "આપ શા માટે આવ્યા છો? સમાચાર
તો સારા છે ને?"
5શમુએલે કહ્યું, "હા, હું શાંતિમાં આવ્યો છું. હું યહોવાને
બલિ આપવા આવ્યો છુ. તમે બધા તમારી જાતને શુદ્ધ કરો
અને મારી સાથે બલિ માટે આવો." તેણે તેની જાતે ઈસાઈ
અને તેના પુત્રો ને તૈયાર કર્યા અને તેમને બલિ માટે આમંત્રિત
કર્યા
6તેઓ આવ્યા એટલે અલીઆબને જોઈને શમુએલને
વિચાર આવ્યો કે, "જરૂર, યહોવાનો પસંદ કરેલો માણસ
એની સમક્ષ આવ્યો છે."
7પણ યહોવાએ શમુએલને કહ્યું, "એનો દેખાવ અને
ઊંચાઈ જોઈને તેને ધ્યાનમાં ન લો, કારણ હું તેનો અસ્વીકાર
કરું છુ. યહોવાની દષ્ટિ અને માનવની દષ્ટિમાં તફાવત હોય
છે. માણસો બાહ્ય દેખાવ જુએ છે, પરંતુ યહોવા માણસના
અંતર અને ભાવનાઓને જુએ છે."
8પછી ઈસાઈએ અબીનાદાબને બોલાવીને શમુએલની
આગળ રજૂ કર્યો. અને શમુએલે કહ્યું, "ના, યહોવાએ તેને
પસંદ કર્યો નથી."
9પછી ઈસાઈ શામ્માહને લાવ્યો, પણ શમુએલે કહ્યું: "નહી,
યહોવાએ તેને પસંદ કર્યો નથી."
10ઈસાઈએ પોતાના સાતે પુત્રોને શમુએલ આગળ રજૂ
કર્યા. પણ તેણે કહ્યું, "આમાંના એકે ય ને યહોવાએ પસંદ
કર્યો નથી."
11પછી શમુએલે ઈસાઈને પૂછયુ, "શું તારે આ સાત પુત્રો
જ છે?" ઈસાઈએ ઉત્તર આપ્યો, "હજી સૌથી નાનો બાકી
છે, પણ તે ઘેટાં અને પ્રાણીઓ ચરાવવા ગયો છે."
તેથી શમુએલે ઈસાઈને કહ્યું, "તેને બોલાવવા માટે મોકલો,
અને તેને લાવો, તે ન આવે ત્યાં સુધી આપણે ભોજન નહીં
કરીએ."
12એટલે ઈસાઈએ તેને લાવવા માણસ મોકલ્યો, તે દેખાવે
રૂપાળો હતો, તેનો ચહેરો લાલ અને આંખો તેજસ્વી હતી.
યહોવાએ કહ્યું, "તે પસંદ કરાયેલો છે ઊઠ, અને એનો
અભિષેક કર."
13શમુએલે તેલનું શીંગડું લઈને તેનો તેના ભાઈઓના
દેખતાં અભિષેક કર્યો. પછી યહોવાના આત્માએ દાઉદમાં
સંચાર કર્યો અને તે દિવસથી તેના ભેગો રહ્યો. શમુએલ
પછી તેની જગ્યાએ પાછો ગયો.

શાઉલને સતાવતો દુષ્ટઆત્મા

14હવે યહોવાનો આત્મા શાઉલ પાસેથી જતો રહ્યો હતો,
અને યહોવાનો મોકલાયેલો કોઈ દુષ્ટ આત્મા તેને સતાવતો
હતો. 15શાઉલના સેવકોએ તેને કહ્યું, "મહારાજ, જોયું ને,
દેવનો પ્રેર્યો કોઈ દુષ્ટ આત્મા આપને કેવો સતાવે છે? 16જો
તમે આજ્ઞા આપો તો અમે સારો વીણાવાદક શોધી કાઢીએ.
તમારા પર ત્રાસદાયક આત્મા આવે ત્યારે તે વીણા વગાડે;
અને તેથી તમને શાંતિ થશે."
17શાઉલે સેવકોને કહ્યું, "કોઈ કુશળ બજવૈયાને શોધી
કાઢો અને મારી પાસે લઈ આવો."
18તેમાંના એક સેવકે કહ્યું, "મેં બેથલેહેમના ઈસાઈના
એક પુત્રને જોયો છે. તે બજાવવામાં કુશળ છે, ને બહાદુર
અને બહુ કુશળ છે, તે દેખાવડો પણ છે અને યહોવા દેવ
તેની સાથે છે."
19તેથી શાઉલે ઈસાઈને વિનંતી કરતાં માણસો મોકલ્યાં,
"તમારા પુત્ર દાઉદને મોકલો જે મારા ઘેંટા ચારે છે."
20ત્યારે ઈસાઈએ રોટલી, દ્રાક્ષારસની એક કૂડી તથા
બકરાનું એક બચ્ચુ એક ગધેડાં પર લાદીને પોતાના પુત્ર
સાથે શાઉલને મોકલાવ્યાં જેથી તે રાજી થાય. 21દાઉદ શાઉલ
પાસે આવ્યો, ને તેની સન્મુખ ઊભો રહ્યો. તેને જોતાં જ
તેના પર તેને ખૂબ પ્રેમભાવ જાગ્યો; અને તેને તેનો શસ્ત્ર
વાહક બનાવ્યો. 22એટલે શાઉલે ઈસાઈને સંદેશો મોકલ્યો
કે, "દાઉદને મારી સેવામાં રહેવા દે, કારણ હું એના ઉપર
પ્રસન્ન છું."
23અને જયારે જયારે દેવનો પ્રેર્યો કોઈ દુષ્ટ આત્મા શાઉલમાં
પ્રવેશ કરતો ત્યારે દાઉદ વીણા લઈને વગાડતો, એટલે શાઉલને
આરામ અને શાંતિ થઈ જતી. દુષ્ટ આત્મા ત્યારે તેને છોડી
દેતો અને તે બરાબર થઈ જતો.

ગોલ્યાથનો પડકાર

17 પલિસ્તીઓ યહૂદાના લોકો સાથે લડવા તૈયાર થયા
અને યહૂદામા સોખોહ આગળ ભેગા થયા, સૈન્ય
ભેગુ થયું અને સોખોહ અને અઝેકાહ વચ્ચે છાવણી નાખી,
એકેસ ડામ્મીમ બોલાવાતા એક શહેરમાં.
2શાઉલ અને ઈસ્રાએલીઓએ ભેગા થઈને એલાહની
ખીણમાં છાવણી નાખી અને પલિસ્તીઓ સામે લડવા, તેઓએ
પર્વત હરોળ કરી. 3પલિસ્તીઓ એક ટેકરી ઉપર એકઠાં
થયાં અને ઈસ્રાએલીઓ બીજી ટેકરી ઉપર બંનેની વચ્ચે
એક ખીણ હતી.
4પલિસ્તીઓની છાવણીમાંથી ગોલ્યાથ નામનો એક યોદ્ધો
ઈસ્રાએલીઓને દ્વન્દ્વયુદ્ધ માટે પડકારવા બહાર આવ્યો. તે
ગાથનો વતની હતો. તે આશરે નવ ફૂટ ઊંચો હતો. 5એ ગાથ
નગરનો વતની હતો. તે નવ ફૂટ કરતા ઊંચો હતો. તેણે
કાંસાનો ટોપ પહેર્યો હતો, અને માછલીની ચામડી ઉપરના

ભીંગડા જેવુ બખતર પહેરેલુ હતું આ કાંસાનાં બખતર નું
વજન 125 પૌન્ડ હતું. 6તેને પગે કાંસાનું બખ્તર ચડાવેલું
હતું અને તેના ખભા ઉપર કાંસાનો ભાલો લટકાવેલો હતો.
7તેના ભાલાનો હાથો વણકરની સાળના તાર જેવો હતો અને
તેનું લોખંડનું પાંનુ આશરે 15 પૌન્ડ વજનનું હતું, તેની
ઢાલ ઉપાડનારો તેની આગળ ચાલતો હતો.

8તેણે ઊભા રહીને ઈસ્રાએલનાં સૈન્યને હાંક મારી, "તમે
ત્યાં યુદ્ધ માટે વ્યુહબદ્ધ કેમ થયા છો? હું પલિસ્તી છું અને
તમે બધાં શાઉલના ગુલામો છો. મારી સાથે લડવા તમે
તમારો એક માણસ પસંદ કરો. 9જો તે માણસ મને મારી
નાખે તો અમે તમારા ગુલામ થઈશું. પણ જો હું તેને મારી
નાખું તો તમારે બધાએ અમારા ગુલામ થઈ અમારી સેવા
કરવી."

10તેણે વધુમાં કહ્યું, "હું આજે ઈસ્રાએલી સેનાને પડકાર
કરું છું, મારી સાથે લડવા માટે એ માણસોને મોકલવાં હું
આહવાન આપુ છુ."

11આ સાંભળીને શાઉલ અને તેના માણસો ભયથી થથરી
ગયા.

લડવા જતો દાઉદ

12યહુદાના બેથલેહેમમાં એફ્રાતી કુળમાંના ઈસાઈનો પુત્ર
દાઉદ હતો. ઈસાઈને 8 પુત્રો હતા. શાઉલના સમયે ઈસાઈ
વૃદ્ધ ગણાતો. 13ઈસાઈના ત્રણ મોટા પુત્રો શાઉલ સાથે યુદ્ધમાં
ગયા હતા. તે હતા: એલીઆબ પહેલો પુત્ર, અબિનાદાબ
બીજો અને શમ્મા ત્રીજો. 14દાઉદ સૌથી નાનો હતો. મોટા
ત્રણ પુત્રો શાઉલની સેનામાં જોડાયા હતાં. 15પરંતુ દાઉદ
ઘેટાંની સંભાળ રાખવા શાઉલની છાવણી અને બેથલેહેમ
વચ્ચે આવજા કરતો હતો.

16ચાળીસ દિવસ સુધી, સવાર અને સાંજ પેલો પલિસ્તી
ગોલ્યાથ બહાર આવતો અને તેમને પડકાર કરતો.

17પછી એક દિવસે ઈસાઈએ તેના પુત્ર દાઉદને કહ્યું,
"તારા ભાઈઓ માટે આ દસ રોટલી અને થોડા શેકેલ દાણા
લઈ જા. 18અને આ દસ પનીરના ટુંકડા તેઓના
સહસ્રાધિપતિને આપજે અને તારા ભાઈઓના કુશળ
સમાચાર જાણીને અને તેમની કંઈ એંધાણી લઈને પાછો
આવ! 19રાજા શાઉલ, તારા ભાઈઓ અને બધા ઈસ્રાએલીઓ
એલાહની ખીણમાં પલિસ્તીઓ સામે લડી રહ્યા છે."

20બીજે દિવસે વહેલી સવારે દાઉદ ઊઠયો અને ઘેટાં
સંભાળવાનું રખેવાળને સોંપીને, ખાવાનું લઈને ઈસાઈની
આજ્ઞા મુજબ ચાલી નીકળ્યો. લશ્કર યુદ્ધનાદ કરતું કરતું
યુદ્ધક્ષેત્ર ભણી જતું હતું, ત્યાં દાઉદ છાવણીએ આવી પહોંચ્યો.
21થોડીવારમાં ઈસ્રાએલીઓ અને પલિસ્તીઓની સેના યુદ્ધ
માટે સામસામી ગોઠવાઈ ગઈ.

22દાઉદ પોતાનો સામાન, ભંડાર સાચવનાર અમલદારને
સોંપીને તેના ભાઈઓને મળવા ઝડપથી સૈન્ય તરફ દોડ્યો.
23તે તેઓની સાથે વાતો કરતો હતો તેજ સમયે પલિસ્તી
યોદ્ધા ગોલ્યાથે સેનામાંથી બહાર આવીને રોજની જેમ
ઈસ્રાએલીઓને પડકાર ફેંક્યો. દાઉદે એ સાંભળ્યું.
24ઈસ્રાએલીઓ ગોલ્યાથને જોઈને ભયના માર્યા નાસવા
લાગ્યા.

25એક ઈસ્રાએલી સૈનિકે કહ્યું, "પેલા માણસને તે જોયો
જે ઈસ્રાએલીઓને પડકારવા આવ્યો હતો? અને એને જે
કોઈ મારી નાખે તેને રાજા મોટું ઈનામ આપશે, અને તે તેને
ઘણી સંપત્તિ આપશે પોતાની કુંવરી તેની સાથે પરણાવશે
અને તેના કુટુંબને કરવેરો ભરવામાંથી મુકિત આપવામાં
આવશે."

26દાઉદે ત્યા ઊભેલા માણસોને પૂછયું, "જે કોઈ આ
પલિસ્તીને મારી નાખે અને ઈસ્રાએલીઓની નામોશી ભૂંસી
નાખે તેને શું ઈનામ મળે? આખરે આ ગોલ્યાથ છે કોણ? તે
કોઈજ નથી. એક વિદેશી થઈને જીવતાજાગતા દેવના સૈન્યનો
તિરસ્કાર કરવાની હિંમત તે કેવી રીતે કરી શકે?"

27દાઉદને ગોલ્યાથને મારી નાખવાના ઈનામનો જવાબ
લોકો પાસેથી મળી ગયો. 28પરંતુ દાઉદના સૌથી મોટા ભાઈ
અલીઆબે તેને લોકો સાથે વાત કરતાં સાંભળ્યો, એટલે તેને
એકદમ ગુસ્સો ચડ્યો. તેણે દાઉદને કહ્યું. "તું અહીં શું કરે
છે? અને તું વગડામાં તારાં મૂઠીભર ઘેટાં કોને સોંપીને આવ્યો?
હું જાણું છું તું કેવો ઘમંડી અને ઉદ્ધત છોકરો છે. તું લડાઈ
જોવા જ આવ્યો છે ને?"

29દાઉદે જવાબ આપ્યો, "મેં શું કર્યુ છે? મારે કોઈને
સવાલ પણ ના પૂછવો?" 30એમ કહીને તેણે બીજા માણસ
તરફ ફરીને તેને એ જ સવાલ પૂછયો, પણ બધાએ એ જ
જવાબ આપ્યો.

31દાઉદે જે કહ્યું હતું તે થોડા લોકોએ સાંભળ્યું તેમણે
શાઉલને આ વિષે કહ્યું. તેથી શાઉલે તેને બોલાવડાવ્યો.
32દાઉદે શાઉલને કહ્યું, "હિંમત હારવાની જરૂર નથી. હું તે
પલિસ્તી સાથે લડીશ."

33શાઉલે કહ્યું, "ના, તું જઈને એ પલિસ્તી સાથે કેવી રીતે
લડશે? તું તો નાનો છોકરો છે અને તેણે તો નાનો હતો
ત્યારથી આખી જીંદગી લડવામાં જ ગાળી છે."

34દાઉદે ભારપૂર્વક જણાવ્યું, "નામદાર, હું મારા પિતાનાં
ઘેટાં ચારું છું. જો કોઈ વાર સિંહ કે રીંછ આવીને અમારા
ટોળામાંથી ઘેટું ઉપાડી જાય છે, 35તો હું તેની પાછળ પડી
તેના ઉપર હુમલો કરીને તેના મોંમાંથી તેને છોડાવી લાવું
છું. જો તે મારી સામે થાય છે તો હું તેની દાઢી પકડીને મારી
મારીને તેનો જીવ લઉં છું. 36આ રીતે મેં સિંહને અને રીંછને
માર્યા છે. આ વિદેશી પલિસ્તીના પણ હું એવા જ હાલ
કરીશ. કારણ કે તેણે જીવતા જાગતા દેવની સેનાનો તિરસ્કાર
કર્યો છે. 37યહોવાએ મને સિંહોના અને રીછોના પંજામાંથી
બચાવ્યા છે, તે જ મને આ પલિસ્તીઓના પંજામાંથી પણ
બચાવશે."

આખરે શાઉલ સંમત થયો અને કહ્યું, "જા, ભલે જા,
યહોવા તારું રક્ષણ કરો." 38શાઉલે દાઉદને પોતાનું બખ્તર
પહેરાવ્યું. તેના માથા પર કાંસાનો ટોપ મૂકયો અને કવચ
પહેરાવ્યું. 39પછી તેના બખ્તર ઉપર શાઉલે પોતાની તલવાર

લટકાવી, અને દાઉદે ચાલવાનો પ્રયત્ન કરી જોયો, પણ તે
આ બધાથી ટેવાયેલો ન હોવાથી તે ચાલી શકયો નહિ.

તેણે શાઉલને કહ્યું, "આ બધાં સાથે મને ચાલતાં ફાવતું
નથી. હું એનાથી ટેવાયેલો નથી," આથી તેણે તે બધુ ઉતારી
નાખ્યું. 40પછી તેણે પોતાની થેલી લીધી અને નદીના
વહેણમાંથી પાંચ સુંવાળા પથરા ઉપાડીને થેલીમાં મૂકયા,
અને હાથમાં ગોફણ લઈને તે પેલા પલિસ્તી તરફ ઊપડ્યો.

ગોલ્યાથને મારતો દાઉદ

41તેની ઢાલ ઊંચકનાર તેની આગળ આગળ ચાલતો હતો.
તે દાઉદની નજીક આવતો જતો હતો. 42તેણે દાઉદને ધારી
ધારીને જોયો અને તેના ઉપર હસતો હતો, કારણ કે તે દાઉદ
તો હજુ એક ગલગોટા જેવો રૂપાળો છોકરડો હતો. 43તેણે
દાઉદને કહ્યું, "હું તે કંઈ કૂતરો છું કે તું મારી સામે લાકડી
લઈને આવ્યો છે?" તેણે પોતાના દેવોના નામે દાઉદને શાપ
આપ્યો. 44તેણે દાઉદને કહ્યું, "મારી નજીક આવ, હું તારું
માંસ આકાશનાં પક્ષીઓને અને જંગલી પ્રાણીઓને આપીશ."

45દાઉદે જવાબ આપ્યોં, "તું મારી સામે તલવાર, ભાલો
ને કટારી લઈને આવ્યો છે, પરંતુ હું તારી સામે જે ઈસ્રાએલી
સૈન્યનું તે અપમાન કર્યુ છે તેના જીવતા દેવ સર્વસમર્થ
યહોવાના નામે આવ્યો છું. 46આજે યહોવા તને મારા
હાથમાં સુપ્રત કરી દેશે અને હું તારો જીવ લઈશ. આજે હું
તારું માથું કાપી નાખીશ અને તારા શબને પક્ષીઓને અને
જંગલી પ્રાણીઓને ખાવા આપીશ અમે બીજા પલિસ્તી
સૈનિકોના શબોનું પણ આમજ કરીશું. ત્યારે સમસ્ત જગત
જાણશે કે ઈસ્રાએલમાં દેવ છે. 47અહી ભેગા થયેલા સૌ કોઈ
જોશે કે, યહોવાને રક્ષણ કરવા માટે નથી જરૂર તલવારની કે
નથી જરૂર ભાલાની; યુદ્ધમાં વિજય યહોવાનો છે અને તે
તમને અમારા હાથમાં સોંપી દેશે."

48પછી તે પલિસ્તી ઊઠીને દાઉદની સામે લડવા આગળ
આવવા લાગ્યો, એટલે દાઉદ પલિસ્તીઓના લશ્કર તરફ
તેનો સામનો કરવા દોડી ગયો.

49દાઉદે ઝોળીમાં હાથ નાખીને એક પથ્થર કાઢયો અને
તે ગોફણમાં મૂકીને પલિસ્તિના કપાળમાં માર્યો. પથરો તેના
કપાળમાં જોરથી વાગ્યો અને તે ઊંધે માથે ભોંય પર પટકાઈ
પડયો.

50આમ, દાઉદે પથ્થર અને ગોફણ વડે પલિસ્તી ઉપર
જીત મેળવી અને તલવાર વગર જ તેને મારી નાખ્યો. 51પછી
તેણે તેની પાસે દોડી જઈને તેની છાતી ઉપર ઊભા રહી
તેની મ્યાનમાંથી તલવાર ખેંચી કાઢી તેનું માથું ધડથી જૂદું
કરીને તેને મારી નાખ્યો.

પલિસ્તીઓએ જયારે જોયું કે પોતાનો યોદ્ધો માર્યો ગયો
છે ત્યારે તેઓ ભાગવા લાગ્યા. 52ઈસ્રાએલ અને યહૂદાના
લોકો રણગર્જના કરી આગળ ધસી આવ્યા અને ગાથ સુધી
તથા એક્રોનની ભાગોળો સુધી પલિસ્તીઓની પાછળ પડયા.
શાઅરાઈમથી માંડીને છેક ગાથ અને એક્રોન સુધીનો આખો
રસ્તો ઘવાયેલા પલિસ્તીઓથી છવાઈ ગયો.
53ઈસ્રાએલીઓએ પલિસ્તીઓનો પીછો કરીને પાછા ફરતા
તેમની છાવણી લૂંટી.

54દાઉદે ગોલ્યાથનું મસ્તક લીધું અને તે યરૂશાલેમ લઈ
ગયો એ પલિસ્તીના હથિયારો પોતાના તંબુમાં જ રહેવા
દીધાં.

દાઉદથી શાઉલના ભયની શરૂઆત

55જયારે શાઉલે દાઉદને ગોલ્યાથની સામે લડવા જતો
જોયો ત્યારે તેણે તેના સેનાપતિ આબ્નેરને સવાલ કર્યો,
"આબ્નેર, એ છોકરો કોણ છે?"

આબ્નેરે જવાબ આપ્યો, "નામદાર, આપના સમ, એ કોણ
છે હું જાણતો નથી."

56એટલે રાજાએ તેને કહ્યું, "જા, એ કોનો પુત્ર છે, તે
હકીકત શોધી લાવ."

57આથી દાઉદ જયારે પલિસ્તીને મારી નાખીને તેનું માથું
હાથમાં લઈને પાછો આવ્યો ત્યારે આબ્નેર તેને શાઉલ પાસે
લઈ ગયો.

58શાઉલે પૂછયું, "તું, કોનો પુત્ર છે?"

દાઉદે જવાબ આપ્યો, "હું આપના સેવક બેથલેહેમના
ઈસાઈનો પુત્ર છું."

યોનાથાન દાઉદનો નજીકનો મિત્ર બન્યો

18 દાઉદની અને શાઉલની વાતચીત પૂરી થઈ,
શાઉલના પુત્ર યોનાથાન દાઉદનો મિત્ર બન્યો અને
તેને પોતાના પ્રાણની જેમ પ્રેમ કરવા લાગ્યો.

2તે દિવસથી શાઉલે દાઉદને પોતાની સાથે જ રાખી લીધો
અને તેને પાછો ઘેર જવા દીધો નહિ.

3યોનાથાન અને દાઉદ બંને વચ્ચે પ્રાણસમાન પ્રેમ હોવાથી
કાયમ મૈત્રીભાવ રાખવાની સંધિ શપથપૂર્વક કરી. 4અને
યોનાથાને પોતાનો ઝભ્ભો કાઢીને દાઉદને આપી દીધો.
ઉપરાંત, પોતાનું બખ્તર, તલવાર, ધનુષ્ય અને કમરપટો
પણ મિત્રતાના પ્રતીક તરીકે આપ્યા. હવે રાજા શાઉલ દાઉદને
યરૂશાલેમમાં જ રાખતો હતો અને તેને ઘેર જવા દેતો નહિ.

દાઉદની સફળતા નોંધતો શાઉલ

5શાઉલે દાઉદને ઘણા યુદ્ધો લડવા મોકલ્યો દાઉદે ખૂબ
સફળતા મેળવી, તેથી શાઉલે તેને સૈન્યમાં ઊંચી પદવી
આપી, તેને યોદ્ધાઓની દેખરેખનું કામ આપ્યું શાઉલના
માણસોને અને બધાં લોકોને પણ આ ગમ્યું. 6દાઉદે ગોલ્યાથને
માર્યા પછી વિજયી ઈસ્રાએલી સૈન્ય પાછું ફરતું હતું ત્યારે
રસ્તે આવતાં ઈસ્રાએલનાં બધાંજ શહેરોની સ્ત્રીઓ રાજા
શાઉલને વધાવવા ખંજરી અને વીણા વગાડતી વગાડતી
નાચતી અને આનંદનાં ગીતો ગાતી બહાર આવતી. 7તેઓ
ઉત્સવનાં ઉલ્લાસમાં એવું ગીત ગાતી હતી કે, "શાઉલે
હજારોનો ઘાણ કાઢી નાખ્યો છે, પણ દાઉદે તો લાખોનો."

8શાઉલને આ ગમ્યું નહિ, તેને ગુસ્સો ચડયો, તે બોલ્યો,
"દાઉદને એ લોકો લાખોનું શ્રેય આપે છે, જયારે મને માત્ર

હજારોનું જ! હવે તો એને રાજા થવું જ બાકી છે." 9તે
દિવસથી શાઉલ રાજા દાઉદને ઈર્ષ્યાની દ્રષ્ટિથી જોવા લાગ્યો.

દાઉદથી ડરતો શાઉલ

10અને બીજે દિવસે દેવ તરફથી એક દુષ્ટાત્માએ શાઉલને
વશમાં કર્યો, તેણે શાઉલનો કબજો લીધો અને તે ગાંડા જેવો
થઈ ગયો, અગાઉની જેમ દાઉદ વીણા વગાડીને તેને શાંત
પાડવા લાગ્યો, પણ શાઉલ તો પોતાના હાથમાં ભાલો ફેરવતો
હતો. 11શાઉલે અચાનક દાઉદને ભીંત સાથે જડી દેવાના
ઈરાદાથી બે વખત તેની તરફ ભાલો ફેંકયો. પરંતુ દાઉદે બે
વાર બાજુ પર ખસી જઈને ઘા ચુકાવ્યો.

12શાઉલ ત્યારથી દાઉદથી ડરવા લાગ્યો, કારણ, યહોવા
શાઉલ પાસેથી જતા રહ્યા હતા અને દાઉદની સાથે હતા.
13તેથી શાઉલે તેને પોતાની હજૂરમાંથી ખસેડીને તેને પોતાના
સૈન્યમાં સહસ્ત્રાધિપતિ તરીકે નીમ્યો. પછી તે લોકોને યુદ્ધમાં
દોરી જતો હતો અને પાછા લાવતો હતો. 14દાઉદ બધાંજ
કામોમાં સફળ થતો હતો કારણ કે યહોવા તેની સાથે હતા.
15દાઉદની સફળતા જોઈને શાઉલ તેનાથી વધારે ડરવા
લાગ્યો,

16પરંતુ ઈસ્રાએલના અને યહૂદાના બધા લોકો તેના ઉપર
પ્રેમ રાખતા હતા, કારણ તે યુદ્ધમાં ટૂકડીઓને દોરવતો.

પોતાની પુત્રી ના લગ્ન કરવા ઈચ્છતો શાઉલ

17પછી એક દિવસ શાઉલે દાઉદને કહ્યું, "આ મારી મોટી
પુત્રી મેરાબ છે એને હું તારી સાથે પરણાવું. જો તું યુદ્ધમાં
બહાદુરી અને વફાદારીપૂર્વક મારી સેવા બજાવતો હોય અને
યહોવાની લડાઈઓ લડીને પોતાને સાચા સૈનિક તરીકે
સાબિત કરી શકતો હોય," શાઉલના મનમાં એમ કે, આ
રીતે એ પલિસ્તીઓને હાથે માર્યો જશે અને મારે તેને મારવો
પડશે નહિ.

18દાઉદે જવાબ આપ્યો, "હું એવો તે કોણ છું ને મારા
પરિવારનું ઈસ્રાએલમાં એવું તે કયું સ્થાન છે કે હું રાજાનો
જમાઈ થાઉં!"

19પણ જયારે દાઉદ સાથે શાઉલની પુત્રી મેરેબનો
પરણાવવાનો સમય આવ્યો ત્યારે શાઉલે મહોલાથના
આદ્રીયેલ સાથે તેને પરણાવી દીધી.

20ત્યાર બાદ શાઉલની બીજી પુત્રી મીખાલ દાઉદનાં
પ્રેમમાં પડી અને શાઉલને જયારે એની જાણ થઈ ત્યારે તે
બહુ રાજી થયો. 21તેણે વિચાર્યુ, "હું મીખાલને દાઉદ સાથે
પરણાવીશ. તે દાઉદને ફસાવશે અને પછી તે પલિસ્તીઓને
હાથે મૃત્યુ પામશે." આથી શાઉલે બીજી વાર દાઉદને કહ્યું,
"તારે મારા જમાઈ થવાનું છે."

22શાઉલે પોતાના દરબારીઓને કહ્યું, "તમે ખાનગી
રીતે દાઉદને એમ કહો કે, 'રાજા તારા ઉપર ધણા પ્રસન્ન છે
અને રાજાના બધા અમલદારો પણ તારા પર પ્રેમભાવ
રાખે છે. રાજાના જમાઈ થવા માટે તારા માટે આ ખરો
સમય છે.'"

23શાઉલના માણસોએ દાઉદના કાને આ વાત નાખી,
ત્યારે દાઉદે કહ્યું, "શું તમે રાજાના જમાઈ થવાનું એટલું
સહેલું માનો છો કે, મારા જેવો એક ગરીબ અને સામાન્ય
માણસ પણ રાજાનો જમાઈ થઈ શકે?"

24શાઉલના અમલદારોએ જયારે દાઉદના શબ્દો તેમને
કહ્યાં ત્યારે શાઉલે જણાવ્યું, 25"તેણે તેમને કહ્યું કે દાઉદને
કહો કે, 'રાજાને તારી પાસેથી દહેજમાં ફકત 100
પલિસ્તીઓની ઈન્દ્રીયની ચામડી જ જોઈએ છે તેને તેના
દુશ્મનો ઉપર વેર વાળવું છે.'" શાઉલના મનમાં એવું હતું કે,
આ રીતે દાઉદ પલિસ્તીને હાથે માર્યો જશે.

26દાઉદના અમલદારોએ શાઉલનાં શબ્દો તેને કહ્યાં દાઉદે
આ પ્રસ્તાવ સહર્ષ સ્વીકારી લીધો. અને તરત કામ ઉપાડ્યું.
27દાઉદે અને તેના માણસોએ જઈને 200 પલિસ્તીઓને
મારી નાખ્યા. દાઉદે તેમની ઈન્દ્રિયની ચામડી લાવીને રાજાને
આપી; જેથી પોતે રાજાનો જમાઈ થઈ શકે. આથી શાઉલે
પોતાની પુત્રી મીખાલ દાઉદને પરણાવી.

28શાઉલે જોયું કે, યહોવા દાઉદની સાથે છે, વળી તેની
પુત્રી મીખાલ પણ તેના પ્રેમમાં પડી છે, 29આથી તે દાઉદથી
વધુને વધુ ડરવા લાગ્યો અને તેનો જીવનભર દુશ્મન બની
ગયો.

30જયારે પલિસ્તીઓનું સૈન્ય હુમલો કરતું, ત્યારે દરેક
વખતે શાઉલના બીજા અમલદારો કરતા દાઉદને વધારે
સફળતા મળતી અને આથી દાઉદનું નામ સમગ્ર દેશમાં
ખૂબ જ ખ્યાતિ પામ્યું.

યોનાથાને દાઉદને મદદ કરી

19 શાઉલે પોતાન પુત્ર યોનાથાનને અને પોતાના બધા
અમલદારોને દાઉદને મારી નાખવાના પોતાના
ઈરાદાની વાત કરી, પરંતુ યોનાથાનને દાઉદ ઉપર ખૂબ
મિત્રપ્રેમ હતો. 2તેથી તેણે દાઉદને ચેતવ્યો કે, "મારા પિતા
શાઉલ તારો જીવ લેવાની તક શોધે છે, માટે આવતી કાલે
સવારે સાવધાન રહેજે; કોઈ ગુપ્ત જગ્યાએ છુપાઈ રહેજે.
3પછી હું મારા પિતાની સાથે તું જે ખેતરમાં છુપાયો હશે ત્યાં
આવીશ, અને તેની સાથે તારા વિષે વાત કરીશ, અને મને
જે કંઈ જાણવા મળશે તે હું તને જણાવીશ."

4બીજે દિવસે સવારે યોનાથાને શાઉલ આગળ દાઉદની
પ્રશંસા કરતાં કહ્યું, "મુરબ્બી, તમારે તમારા જમાઈ અને
સેવક દાઉદને અન્યાય ન કરવો જોઈએ. તેણે તમારું કંઈ
બગાડયું નથી, તેણે જે કંઈ કર્યુ છે તેનાથી તો તમને લાભ જ
થયો છે. 5તેણે પોતાનો જીવ જોખમમાં મૂકીને પેલા પલિસ્તીને
માર્યો હતો અને યહોવાએ ઈસ્રાએલને મોટો વિજય અપાવ્યો
હતો એ જોઈને તમે પણ આનંદ પામ્યા હતા. તો પછી એક
નિર્દોષ માણસને શા માટે અન્યાય કરવો અને વગર કારણે
શા માટે દાઉદને મારી નાખવો?"

6આખરે શાઉલ તેની સાથે સંમત થયો અને યહોવાના
નામે પ્રતિજ્ઞા કરી કે, "મારે દાઉદને મારી નાખવો નહીં."

7યોનાથાને દાઉદને બોલાવીને આ બધી વાત કહી
સંભળાવી. પછી તેને શાઉલ પાસે લઈ ગયો. દાઉદ ફરી
પહેલાંની માફક રાજાની સેવા કરવા લાગ્યો.

દાઉદને મારવા ફરી પ્રયત્ન કરતો શાઉલ

8તે પછી ટૂંક સમયમાં ફરી યુદ્ધ ફાટી નીકળ્યું. અને દાઉદે
પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કર્યો અને તેમને એવા હરાવ્યા કે,
તેઓ જીવ લઈને ભાગ્યાં. 9એક દિવસે શાઉલ પોતાના
ઘરમાં બેઠો બેઠો દાઉદનું વીણાવાદન સાંભળી રહ્યો હતો
ત્યારે તેના હાથમાં તેનો ભાલો હતો. અચાનક તેના પર
યહોવા તરફથી દુષ્ટ આત્મા આવ્યો; અને શાઉલમાં પ્રવેશ્યો.
10અને શાઉલે દાઉદને પોતાના ભાલા વડે ભીંત સાથે જડી
દેવાનો પ્રયત્ન કર્યો; પણ દાઉદે ઘા ચુકાવ્યો અને શાઉલનો
ભાલો ભીંતમાં પેસી ગયો. એ રાત્રે દાઉદ ત્યાંથી ભાગી
ગયો.

11દાઉદના ઘર પર નજર રાખવા શાઉલે સૈનિકો મોકલ્યા
અને તેઓને જણાવ્યું કે સવારે દાઉદ ઘરની બહાર નીકળે કે
તરત તેને મારી નાખવો. પરંતુ દાઉદની પત્ની મીખાલે તેને
ચેતવ્યો, "જો આજે રાત્રે તું નાસી નહિ જાય તો કાલે સવારે
નક્કી તું મૃત્યુ પામશે." 12મીખાલે દાઉદને એક બારીમાંથી
નીચે ઉતાર્યો અને તે ભાગી ગયો અને બચી ગયો. 13પછી
મીખાલે કુળદેવતાની મૂર્તિ લઈને પથારીમાં મુકી તેને કપડા
વડે ઢાંકી દીધી પછી તેને બકરાંના વાળ તેના માથા પર
નાખી દીધાં.

14જયારે શાઉલના માણસો દાઉદને પકડવા આવ્યા ત્યારે
મીખાલે કહ્યું, "એ બિમાર છે."

15પણ શાઉલે એ લોકોને દાઉદને નજરો નજર જોવા
પાછા મોકલ્યા અને કહ્યું, "તેને પથારી સહિત અહીં ઉપાડી
લાવો એટલે હું તેને પૂરો કરીશ."

16શાઉલના માણસો અંદર ગયા અને જોયું તો પથારીમાં
કૂળદેવતાની મૂર્તિ માત્ર હતી.

17એટલે શાઉલે મીખાલને કહ્યું, "મારા શત્રુને ભાગી જવા
દઈને તે મને શા માટે છેતર્યો"

મીખાલે શાઉલને જવાબ આપ્યો, "દાઉદે એમ કહ્યું કે,
"જો ભાગી જવામાં હું તેની મદદ નહિ કરું તો તે મને મારી
નાખશે."

રામાના તંબૂઓમાં દાઉદ

18આમ દાઉદ ભાગીને રામામાં શમુએલ પાસે ગયો અને
શાઉલે તેને જે બધું કર્યું તે કહ્યું. પછી દાઉદ અને શમુએલ
નાયોથ જઈને ત્યાં રહ્યાં.

19શાઉલને સમાચાર મળ્યા કે દાઉદ રામા ખાતે આવેલા
નાયોથમાં છે, 20તેથી શાઉલે તેના માણસો દાઉદને પકડવા
માટે મોકલ્યા. તેમણે ત્યાં કેટલાક પ્રબોધકોને તેમના આગેવાન
શમુએલ સાથે પ્રબોધ કરતા જોયા. શાઉલના માણસોમાં
દેવના આત્માનો સંચાર થયો અને તેઓ પણ પ્રબોધ કરવા
લાગ્યા.

21જયારે શાઉલને ખબર પડી કે શું બન્યું હતું ત્યારે તેણે
વધારે માણસોને દાઉદને પકડવા માટે મોકલ્યા અને તેઓમાં
પણ દેવના આત્માનો સંચાર થયો અને, તેઓ પણ પ્રબોધ
કરવા લાગ્યા તેથી તેણે ત્રીજી વાર બીજા માણસોને મોકલ્યા
તો તેમની પણ એ જ હાલત થઈ અને તેઓ પ્રબોધ કરવા
લાગ્યાં. 22આખરે તે પોતે રામા જવા નીકળ્યો, અને સેખુમાંના
મોટા કૂવા નજીક આવીને તેણે પૂછયું, "શમુએલ અને દાઉદ
કયાં છે?"

લોકોએ જવાબ આપ્યો, "તેઓ તો રામા ખાતે
નાયોથમાં છે."

23પરંતુ તે ત્યાં જતો હતો ત્યારે તેનામાં પણ દેવના આત્માનો
સંચાર થયો અને તે પણ નાયોથ સુધી પ્રબોધ કરતો ગયો.
24શાઉલ ત્યાં ગયો પોતાનાં વસ્ત્રો કાઢી નાખ્યાં અને
શમુએલની સામે પ્રબોધ કર્યો. એ ત્યાં આખો દિવસ અને
રાત નવસ્ત્રો જ પડી રહ્યો.

આથી લોકો કહેવા લાગ્યાં, "શાઉલ પણ પ્રબોધક થઈ
ગયો કે શું?"

યોનાથાન અને દાઉદની સંધિ

20 દાઉદે રામામાં આવેલા નાયોથથી ભાગીને
યોનાથાન પાસે જઈને તેને કહ્યું, "મેં શું કર્યુ છે?
મારો શો ગુનો છે? તારા પિતા કેમ મારો જીવ લેવા પાછળ
પડયા છે?"

2યોનાથાને કહ્યું, "આ ખ્યાલ ખોટો છે. તારો જીવ લેવાનો
કોઈ ઈરાદો નથી. મારા પિતા મને જણાવ્યા વિના કોઈ
મહત્વનું કે બિનમહત્વનું કામ કરતા જ નથી. તેથી તે આ
વાત મારાથી છુપાવે શા માટે? ના, એ સાચું નથી."

3દાઉદે જવાબ આપ્યો, "તારા પિતા બરાબર જાણે છે કે તું
મારો સાચો મિત્ર છે. તેથી તેણે એમ વિચાર્યુ હશે કે, 'તને
આની ખબર પડવી જોઈએ નહિ. નહિ તો તને દુઃખ થશે
અને એ વિષે તું મને કહીશ.' પણ હું તને યહોવાના સમ
ખાઈને કહું છું, તારા સમ ખાઈને કહું છું કે, મારી અને
મોતની વચ્ચે એક પગલાનું જ અંતર છે."

4યોનાથાને કહ્યું, "તો હું તારા માટે શું કરું?"

5દાઉદે કહ્યું, "આવતી કાલે અમાસનો પર્વ છે. આ ઉજવણી
ના દિવસે મારે રાજા સાથે જમવાનું હોય છે, પણ હવે
ખેતરમાં છુપાવા દો અને બીજે દિવસ પણ ત્યાં રહીશ.
પહેલાં હું આ ઉત્સવમાં હંમેશા તારા પિતા પાસે રહેતો હતો,
પણ આવતી-કાલે હું સીમમાં સંતાઈ રહીશ અને ત્રીજા
દિવસની સાંજ સુધી હું ત્યાં જ રહીશ. 6જો મારી ગેરહાજરી
તારા પિતાના ધ્યાનમાં આવે તો તું કહેજે કે, 'દાઉદ મારી
રજા લઈને એકાએક તેને ઘેર બેથલેહેમ ગયો છે. કારણ,
આખા કુટુંબનો વાર્ષિક યજ્ઞોત્સવ છે.' 7જો તે એમ કહે કે
'સારું' તો સમજવું કે, મને આંચ આવે એમ નથી. પણ જો તે
ગુસ્સે થઈ જાય તો તારે ચોક્કસ સમજવું કે, તેણે મારું કાસળ
કાઢવાનું નક્કી કર્યુ છે. 8યહોવાના નામે આપણે ભાઈઓ
તરીકે કરાર કરેલો છે, તેથી તું મારે માટે આટલું કર, અથવા

તારા પિતાની વિરુદ્ધ મેં પાપ કર્યુ હોય તો તું જાતે જ મને
મારી નાખ, પણ મને તારા પિતાને સ્વાધીન કરતો નહિ!"

9યોનાથાને કહ્યું, "તું એ ખ્યાલ જ મગજમાંથી કાઢી નાખ.
મને જો ચોક્કસ ખબર હોત કે, મારા પિતાએ તારું કાસળ
કાઢવાનું નક્કી કર્યુ છે તો મેં તને કહ્યું ન હોત?"

10ત્યારે દાઉદે યોનાથાનને કહ્યું, "જો તારા પિતા તારી
સાથે કઠોરતાથી વાત કરશે એની જાણ મને કોણ કરશે?"

11યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, "આપણે ખેતરની અંદર
જઈએ." પછી તે બંને ખેતરમાં ગયા.

12ત્યાં યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, "ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાની
સાક્ષીએ હું તને વચન આપું છું કે ત્રણ દિવસ સુધીમાં હું
મારા પિતાને તારા વિષે વાત કરીશ અને તારા માટે તે શું
ધારે છે તેની તને તરત જ જાણ કરીશ. 13જો મારા પિતા તને
હાનિ કરવાના હોય તો હું તને સંદેશો મોકલીશ અને સુરક્ષિત
જવા દઈશ. જો હું આમ ન કરું તો ભલે યહોવા મને સજા
કરે. યહોવા જેમ મારા પિતાની મદદમાં રહેતા હતા તેમ
તારી મદદમાં રહો. 14હું જ્યાં સુધી જીવું ત્યાં સુધી મારા
ઉપર દયા રાખજે, 15અને જો હું મૃત્યુ પામું તો મારા કુટુંબ
ઉપર દયા દેખાડવાનું બંધ ન કરતા. જ્યારે યહોવા આ
જગતમાંથી તારા બધા દુશ્મનોનો નાશ કરે ત્યારે પણ મારા
સંતાનો પર દયા રાખજે. 16આ પ્રમાણે યોનાથાને દાઉદ
સાથે એક સંધિ કરી,* કહેતા, "યહોવા દાઉદના દુશ્મનોને
સજા કરે."

17યોનાથાનને દાઉદ પ્રાણ સમાન વહાલો હતો, આથી
તેણે ફરી દાઉદ પાસે મૈત્રીની પ્રતિજ્ઞા કરાવી.

18પછી તેણે દાઉદને કહ્યું, "આવતીકાલે અમાસ છે; અને
તારી ગેરહાજરી જણાઈ આવશે, કેમ કે તારી બેઠક ખાલી
હશે. 19ત્રીજે દિવસે પહેલાં જયાં તું સંતાયો હતો તેજ જગ્યાએ
જજે. તે પર્વત પાસે રાહ જોજે. 20પછી હું ત્યાં આવીને જાણે
કે નિશાન તાકતો હોઉં તેમ ખડક ઉપર ત્રણ તીર છોડીશ.
21પછી હું મારા નોકરને મોકલીશ અને કહીશ કે, તીર શોધી
લાવ. જો હું નોકરને એમ કહું કે, 'તીર તારી આ બાજુએ છે,
ઉપાડી લે,' તો તારે સમજવું કે તું સુરક્ષિત છે, અને બહાર
આવવું, હું તને યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે તારા માથે
જરાપણ ભય નહિ હોય. 22પણ જો હું તેને એમ કહું છું કે
'તીર હજી આગળ છે જા અને લઈ આવ.' તો તારે ભાગી
જવું કારણ, યહોવા પોતે જ તને મોકલી દે છે. 23આપણે
એકબીજા સાથે કરેલા કરારને પાળવાનું આપણે યાદ રાખીએ
યહોવા આપણી મદદ કરશે કારણકે તે આપણા સદાના
સાક્ષી છે."

શાઉલનો ખાવા પ્રત્યે અભિગમ

24આથી દાઉદ ખેતરમાં સંતાઈ ગયો. અમાસ આવી એટલે
રાજા ભોજનમાં ભાગ લેવા આવ્યો. 25અને પોતાનું હંમેશનું
દિવાલ પાસેનું આસન લીધું. આબ્નેર તેની જોડેના આસન
ઉપર બેઠો. અને યોનાથાન સામેના આસન પર બેઠો.
26દાઉદનું આસન ખાલી હતું. પણ તે દિવસે શાઉલ કંઈ
બોલ્યો નહિ, તેણે ધાર્યુ કે, "કંઈક થયું હોવું જોઈએ, જેથી
દાઉદ અશુદ્ધ થયો હશે"

27શાઉલે જોયું કે અમાસ પછીના દિવસે પણ દાઉદનું
આસન ખાલી હતું. એટલે શાઉલે યોનાથાનને પૂછયું, "શા
માટે ઈશાઈનો પુત્ર ગઈકાલે અને આજે જમવા ન આવ્યો?"

28યોનાથાને શાઉલને જવાબ આપ્યો, "દાઉદે મારી પાસે
બેથલેહેમ જવાની રજા માગી હતી. 29તેણે કહ્યું હતું કે, 'કૃપા
કરીને મને જવા દો, કારણ, અમારું કુટુંબ ગામમાં યજ્ઞ ઊજવે
છે અને મારા ભાઈએ મને હાજર રહેવા જણાવ્યું છે એટલે
જો તને મારે માટે લાગણી હોય તો મને મારા ભાઈઓને
મળવા જવા દે.' તેથી તે રાજાના ભોજનમાં ગેરહાજર છે."

30શાઉલ યોનાથાન ઉપર ગુસ્સે થઈ ગયો, અને કહ્યું, "તું
એક ગુલામ સ્રીનો દીકરો છો જે આજ્ઞા પાળવાની મનાઈ કરે
છે? તને ખબર નથી કે ઈશાઈ નાં દીકરાનો પક્ષ લેવાથી તું
તારા કુટુંબને અપમાનિત કરીશ અને તારી માતાની
બદનામી કરીશ. 31જયાં સુધી ઈશાઈનો પુત્ર આ ધરતી
ઉપર જીવે છે ત્યાં સુધી ન કે તું કે તારું રાજય સ્થાપિત થશે.
તેથી કોઈને મોકલ જઈ તેને મારી પાસે લાવવા, કેમ કે તેને
મરવા નું છે."

32અને યોનાથાન તેના પિતા શાઉલ પાસે આવ્યો અને
કહ્યું, "શા માટે આપણે તેને મારી નાખવો જોઈએ? તેણે શું
કર્યુ છે?"

33એટલે શાઉલે યોનાથાનને મારવા માટે ભાલો ઉગામ્યો,
એટલે યોનાથાન સમજી ગયો કે મારા પિતાએ દાઉદનો
જીવ લેવાનો નિશ્ચય કર્યો છે. 34તેથી યોનાથાન ગુસ્સે થઈને
ખાણા પરથી ઊઠી ગયો. અને બીજને દિવસે તેણે કશું ય
ખાધું નહિ, કારણ કે તેના પિતાએ દાઉદનું અપમાન કર્યુ
એથી તેને ઘણું દુ:ખ થયું હતું.

ફરી મળીશું કહેતા યોનાથાન અને દાઉદ

35બીજે દિવસે સવારે યોનાથાન દાઉદ સાથે નક્કી કર્યા
મુજબ એક છોકરાને લઈને ખેતરમાં ગયો. 36તેણે છોકરાને
કહ્યું, "હું હમણા જે તીર છોડું છું તેને દોડીને લઈ આવ."
છોકરો દોડયો અને યોનાથાને તેના માથાની ઉપરથી તીરો
છોડ્યાં. 37છોકરો તીર જયાં પડ્યાં હતાં ત્યાં પહોંચી ગયો
ત્યારે યોનાથાને તેને બૂમ પાડીને કહ્યું, "તીર તો ઘણા આગળ
છે." 38"જલદી દોડ, ઉતાવળ કર, વિલંબ ન કરીશ." છોકરો
તીર ઉપાડી લઈને તેના ધણીની પાસે પાછો આવ્યો. 39ફક્ત
યોનાથાન અને દાઉદ જ આનો અર્થ સમજતા હતા. છોકરાને
કશી ખબર નહોતી. 40યોનાથાને પોતાનાં હથિયાર છોકરાને
આપીને કહ્યું, "પાછો શહેરમાં લઈ જા."

41છોકરાના ગયા પછી તરત જ દાઉદ દક્ષિણ બાજુએથી
ઊઠીને આવ્યો, અને યોનાથાનને ત્રણ વાર સાષ્ટાંગ દંડવત
પ્રણામ કર્યા; અને તેઓએ એકબીજાને ચુંબન કર્યુ. અને
એકબીજાને ભેટીને રડ્યા. દાઉદ યોનાથાન કરતાં વધારે રડતો
હતો.

આ ... કરી મૂળ પ્રમાણે "દાઉદના ઘર સાથે."

42યોનાથાને દાઉદને કહ્યું, "શાંતિથી જા, કારણ તારી અને
મારી વચ્ચે અને તારા કુટુંબ અને મારાં કુટુંબ વચ્ચે એક
સંધિ છે અને યહોવા તેના સાક્ષી છે. આપણે પ્રતિજ્ઞા લીધી
છે અને કહ્યું છે કે યહોવા આપણી વચ્ચે સદા માટે સાક્ષી
રહેશે."

દાઉદ અહીમેલેખ યાજકને મળવા ગયો

21 ત્યારબાદ દાઉદ ગયો અને યોનાથાન પોતાના ગામે
પાછો આવ્યો.
2દાઉદ નોબ નગરમાં અહીમેલેખ યાજકને મળવા ગયો,
અહીમેલેખે તેને જોયો એટલે તે કાંપવા લાગ્યો, તેણે પૂછયું,
"તું કેમ એકલો છો? કેમ તારી સાથે કોઈ નથી?"
3એટલે દાઉદે અહીમેલેખ યાજકને કહ્યું કે, રાજાએ મને
એમ કહીને આદેશ કર્યો છે હું તને ખાનગી કામ પર મોકલી
રહ્યો છું. તેના વિષે કોઈને ખબર પડવી જોઈએ નહી. મેં
મારા માણસોને મને એક જગ્યાં પર મળવાનું કહ્યું. 4અત્યારે
હવે એ કહો કે ભોજન માટે શું છે? પાંચેક રોટલી છે? હોય
તો આપો, જે હોય તે લાવો."
5પછી યાજકે દાઉદને કહ્યું આપણી પાસે સાદી રોટલી
બિલકુલ નથી, આપણી પાસે માત્ર પવિત્ર રોટલી છે, જો તે
અને તારા માણસોએ કોઈ સ્ત્રી સાથે સંભોગ ન કર્યો હોય
તો તમે તે ખાઈ શકો છો."
6દાઉદે કહ્યું , "હું તમને ખાતરી આપું છું કે અમે કોઈ
સ્ત્રી સાથે જાતિય સંબધ નથી કર્યો, મારા માણસો સામાન્ય
ફરજો પર લડવા જાય છે ત્યારે પણ પોતાની જાતને શુદ્ધ
રાખે છે. આજે પણ આ વિષેશ કર્તવ્ય માટે તેઓએ પોતાની
જાતને શુદ્ધ રાખી છે."
7યાજકે ત્યાં બીજી રોટલી ન હતી તેથી તેમને પવિત્ર
રોટલી આપી. જે યહોવાની સમક્ષ અર્પણ તરીકે મૂકવામાં
આવી હતી. દરરોજ તાજી પવિત્ર રોટલી અર્પણ કરવામાં
આવતી.
8તે દિવસે શાઉલનો એક માણસ ત્યાં હતો, તેને યહોવા
સમક્ષ રાખવામાં આવ્યો હતો; તેનું નામ દોએગ અદોમી
હતું, તે શાઉલના ભરવાડોનો મુખ્ય હતો.
9દાઉદે અહીમેલેખને કહ્યું, "તમારી પાસે કોઈ શસ્ર છે
જેવું કે ભાલો અથવા તલવાર? હું મારી તલવાર કે ભાલો
મારી સાથે લાવ્યો નથી, કારણ, રાજાનું કામ તાકીદનું હતું."
10યાજકે ઉત્તર આપ્યો, "મારી પાસે ગોલ્યાથ પલિસ્તીની
તલવાર છે, જેને તમે એલાની ખીણમાં મારી નાખ્યો હતો,
તે કપડાંમાં વીટાંળીને એફોદની પાછળ મૂકેલી છે. જો તારી
ઈચ્છા હોય તો તે લે મારી પાસે બીજી કોઈ નથી."
તેથી દાઉદે કહ્યું, "એના જેવી એકે નથી તેથી એ મને
આપ."

ગાથ ભાગી જતો દાઉદ

11દાઉદ ઊભો થયો અને શાઉલથી આખીશનાં રાજા પાસે
નાસી ગયો. 12રાજાના સેવકોએ આખીશને કહ્યું, "આ શું તે
દેશનો રાજા દાઉદ નથી? એને વિષે જ લોકો નાચતાં નાચતાં
ગાતાં નહોતા કે,
"શાઉલે હજારોનો ઘાણ કાઢયો છે,
પણ દાઉદે તો લાખોનો?"
13દાઉદે આ સાંભળ્યું ત્યારે રાજા આખીશ તેને શું કરશે તે
વાતથી એ ગભરાયો. 14પછી તેણે ગાંડા હોવાનો ઢોંગ કર્યો.
તેણે નગરના દરવાજા પર લીટા દોર્યા, અને દાઢી ઉપર લાળના
એલા ઉતારવા માંડયા.
15આખીશે પોતાના સેવકોને કહ્યું, "તમે જુઓ છો કે એ
માણસ ગાંડો છે, પછી એને મારી પાસે શા માટે લાવો છો?"
16મારી પાસે ગાંડા માણસોની ખોટ છે કે તમે આ માણસને
મારી હજૂરમાં ગાંડા ચાળા કરવાને લાવ્યા છો? શું આવા
માણસને મારા ઘરમાં રાખવાનો છે?"

દાઉદનું અનેક સ્થળોએ જવું

22 તેથી દાઉદે ત્યાંથી ભાગી જઈને અદુલ્લામની
ગુફામાં આશરો લીધો, જયારે તેના ભાઈઓએ
અને આખા કુટુંબે એમ સાંભળ્યું કે એ ત્યાં છે, ત્યારે તેઓ
તેને ત્યાં જઈને મળ્યા. 2માણસો જે મુશ્કેલીમા હતા, અથવા
જેને દેવું થઈ ગયું હતું અથવા જેઓ દુ:ખી હતાં તેઓ દાઉદ
સાથે જોડાવા ભેગા થયો. આશરે 400 માણસો હતાં. અને તે
એ લોકોનો આગેવાન બન્યો.
3ત્યાથી દાઉદ મોઆબનાં પ્રદેશમાં મિસ્પાહ ગયો. તેણે
મોઆબના રાજાને કહ્યું, "યહોવા મને શું કરશે તેની મને
ખબર નથી અને તેની મને જાણ થાય ત્યાં સુધી, કૃપા કરીને
મારાં માબાપને તમારી સાથે આવીને સુરક્ષા સાથે રહેવા
દો." 4આમ, દાઉદે પોતાનાં માબાપને મોઆબના રાજા સાથે
રાખ્યાં અને જયાં સુધી દાઉદ સંતાતો છુપાતો રહ્યો, ત્યાં
સુધી તેઓ ત્યાં જ રહ્યાં.
5પણ ગાદ પ્રબોધકે દાઉદને કહ્યું કે, "કિલ્લાની અંદર
રહીશ નહિ. યહૂદાના પ્રદેશમાં જા" આથી દાઉદ કિલ્લામાંથી
નીકળીને હેરેથના જંગલમાં ચાલ્યો ગયો.

અહીમેલેખના કુટુંબનો વિનાશ કરતો શાઉલ

6અને શાઉલ ગિબયાહમાં ટેકરી ઉપર આવેલા સરુના
ઝાડ નીચે હાથમાં ભાલો લઈને બેઠો હતો અને તેના
દરબારીઓ તેની આસપાસ ઊભા હતા એવામાં તેને સમાચાર
મળ્યા કે દાઉદ અને તેની સાથેના માણસોનો પત્તો મળ્યો
છે. 7તેથી શાઉલે પોતાની આજુબાજુના નોકરોને કહ્યું,
"સાંભળો, બિન્યામીનના માણસો! તમે એમ માનોછો કે
ઈશાઈનો પુત્ર તમને ખેતરો અને દ્રાક્ષની વાડીઓ આપવાનો
છે? તમે એમ માનો છોકે એ તમને 1000 કે 100 સૈનિકના
અમલદાર બનાવવાનો છે? 8તમે મારી સામે કાવતરું કરો
છો! તમારામાંથી કોઈ એકે મને મારા પુત્રે ઈશાઈના પુત્ર
સાથે કરેલ કરાર વિષે કહ્યું નથી. મારી કોઈને પડી નથી.
તમારામાંથી કોઈ એકે મને એ કહ્યું નહી કે મારા દીકરાએ
દાઉદને સંતાઈને મારા ઊપર હુમલો કરવા પ્રોત્સાહન આપ્યુ

હતું. તેથી હવે મારો સેવક દાઉદ મારા ઊપર હુમલો કરવા
રાહમા સંતાયો છે."
9ત્યારે શાઉલના ચાકરો પાસે દોએગ અદોમી ઊભો હતો.
તેણે કહ્યું, "હું નોબમાં હતો ત્યારે મેં દાઉદને અહીટૂબના
પુત્ર અહીમેલેખ યાજક સાથે વાત કરતાં જોયો હતો.
10અહીમેલેખે દાઉદ માટે યહોવાને પ્રાર્થના કરી અને તેને
ખાવાનું આપ્યું હતું અને પલિસ્તી ગોલ્યાથની તલવાર તેને
આપી."
11શાઉલે અહીટૂબના પુત્ર અહીમેલેખને અને તેના
યાજક કુટુંબીઓને નોબમાંથી બોલાવ્યા, અને તેઓ બધા
રાજાની સમક્ષ હાજર થયા. 12શાઉલે અહીમેલેખને કહ્યું,
"અહીટૂબના પુત્ર, સાંભળ," "જેવી ધણીની આજ્ઞા." તેણે
જવાબ આપ્યો.
13શાઉલે તેને પૂછયું, "તેં અને ઈશાઈના પુત્રે મારી વિરુદ્ધ
કાવતરું શા માટે કર્યુ? તેં તેને ખાવાનું આપ્યું, તલવાર આપી
અને તેના માટે યહોવાને પ્રાર્થના પણ કરી. હવે તે સંતાઈ
ગયો છે મને મારી નાખવાની રાહમાં."
14અહીમેલેખે જવાબ આપ્યો, "તમારા બધા અમલદારોમાં
દાઉદ જેવો કોઈ વફાદાર નથી; તે તમારો જમાઈ છે, તમારા
અંગરક્ષકોનો નાયક છે, અને તમારા દરબારમાં માનભર્યુ
સ્થાન ધરાવે છે. 15ભૂતકાળમાં મે દાઉદ માટે પ્રાર્થના કરી
હતી તેથી તે પહેલીવારની ન હતી. મેં તારી વિરુદ્ધ કંઈ
કરવાનો વિચાર પણ નથી કર્યો. તેથી એના માટે મારે મારો
અથવા મારા કુટુંબીનો વાંક ન કાઢવો કારણ, કે તમારા આ
સેવકને એના વિષે કોઈ જાણ હતી નહી. "
16ત્યારે રાજાએ કહ્યું, "હે અહીમેલેખ, તું તારા પિતાના
આખા કુટુંબ સહિત ખચીત માર્યો જશે." 17પછી રાજાએ
પોતાની પાસે ઊભેલા રક્ષકોને કહ્યું, "આગળ વધો અને
યહોવાના યાજકોને મારી નાખો, કારણ કે તેઓ સર્વ દાઉદ
સાથે મળી જઈ કાવતરું કરનારા છે, દાઉદ મારી પાસેથી
ભાગી જતો હતો તે તેઓ જાણતા હતા છતાં એમણે મને
જાણ કરી નથી."
પણ રાજાના સેવકો યહોવાના યાજકોના જીવ લેવા હાથ
ઉગામવા તૈયાર નહોતા, 18આથી શાઉલે અદોમી દોએગને
કહ્યું, "દોએગ, તું જ યાજકોને મારી નાખ." તેથી દોએગે
યાજકોને મારી નાખ્યા; એજ દિવસે તેણે તેઓમાના 85ને
મારી નાખ્યા. 19અને યાજકોના નગર નોબને પણ તેણે
તલવારની ધારથી કતલ કર્યુ. શાઉલે બાળબચ્ચાં સુદ્ધાં,
યાજકોના નગર નોબમાં વસતાં બધાંજ સ્ત્રીપુરુષોની, તેમ
જ બળદો, ગધેડાં અને ઘેટાંની હત્યા કરાવી.
20પરંતુ અહીમેલેખનો એક પુત્ર અબ્યાથાર છટકી ગયો
અને દાઉદને જઈ મળ્યો. 21અબ્યાથારે શાઉલે યહોવાના
યાજકોની હત્યા કર્યાની વાત દાઉદને કરી. 22ત્યારે દાઉદે
કહ્યું, "મેં તે દિવસે અદોમી દોએગને જોયો ત્યારે જ હું
સમજી ગયો હતો કે એ જરૂર શાઉલને વાત કરશે, તારા
કુટુંબીઓના શાઉલ દ્વારા મોત માટે હું જવાબદાર છું. 23તું
અહી મારી સાથે રહે, ગભરાઈશ નહિ. જે કોઈ (શાઉલ)
તારો જીવ લેવા પ્રયાસ કરે છે તે મારો જીવ પણ લેવા મથે
છે. મારી સાથે તું સલામત છે."

દાઉદ દ્વારા કઈલાહનગરનું રક્ષણ

23 લોકોએ દાઉદને કહ્યું, "પલિસ્તીઓએ કઈલાહ
શહેર ઉપર હુમલો કર્યો છે અને ખળાં લૂંટી રહ્યા
હતા."
2તેથી તેમણે યહોવાને પ્રશ્ર કર્યો કે, "મારે જઈને આ
પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કરવો?"
યહોવાએ જવાબ આપ્યો, "હા, તું જઈને પલિસ્તીઓ
ઉપર હુમલો કર અને કઈલાહને બચાવ."
3પરંતુ દાઉદના માણસોએ કહ્યું, "અહીં આપણે યહૂદાના
લોકોથી છુપાઈ રહ્યા છીએ અને ભયભીત છીએ. આપણે
કઈલાહમાં જઈને પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કેવી રીતે કરીશુ?"
4દાઉદે ફરી વાર યહોવાને પુછયુ. યહોવાએ તેને કહ્યું,
"કઈલાહ જાવ. હું તમને વિજયી બનાવીશ. તમે
પલિસ્તીઓને હરાવશો." 5આથી દાઉદ અને તેના માણસોએ
કઈલાહ જઈને પલિસ્તીઓ ઉપર હુમલો કર્યો, તેમને સખત
હાર આપી. અને તેઓ તેમનાં ઢોરને હાંકી ગયા. આમ
તેમણે શહેરને બચાવી લીધું. 6અને અહીમેલેખનો પુત્ર
અબ્યાથાર દાઉદ પાસે કઈલાહ ભાગી ગયો, ત્યારે તે પોતાના
હાથમાં એક એફોદ લેતો આવ્યો હતો.
7શાઉલને જયારે સમાચાર પ્રાપ્ત થયા કે દાઉદ કઈલાહ
ગયો છે, ત્યારે તે બોલ્યો, "દેવે એને મારા હાથમાં સોંપી
દીધો છે, કારણ, દરવાજા અને ભોગળવાળા શહેરમાં પેસીને
તે ફસાયો છે." 8કઈલાહે જઈને દાઉદને અને તેના માણસોને
ઘેરી લેવા માટે શાઉલે લશ્કરને તૈયાર થવા જણાવ્યું.
9દાઉદને તેની વિરુદ્ધ શાઉલની યોજનાની ખબર પડી.
દાઉદે અબ્યાથાર યાજકને એફોદ લઈ આવવા કહ્યું.
10પછી દાઉદે કહ્યું, "હે યહોવા, ઈસ્રાએલના દેવ મેં, તારા
સેવકે એવું સાંભળ્યું છે કે શાઉલ કઈલાહ આવીને મારે
કારણે શહેરનો નાશ કરવાનો છે. 11કઈલાહના નાગરિકો
મને શાઉલના હાથમાં સોંપી દેશે? મેં સાંભળ્યા પ્રમાણે શાઉલ
ખરેખર આવશે? ઓ ઈસ્રાએલના દેવ યહોવા, કૃપા કરીને
આ સેવકને જવાબ આપો."
યહોવાએ કહ્યું, "શાઉલ આવશે."
12એટલે દાઉદે કહ્યું, "શું 'કઈલાહ'ના માણસો મને તથા
મારા માણસોને શાઉલના હાથમાં સોંપી દેશે?"
યહોવાએ જવાબ આપ્યો, "તેઓ તને સોંપી દેશે."
13આથી દાઉદ અને તેના આશરે 600 માણસો તરત જ
કઈલાહ છોડી ગયા અને અહીંથી તહીં ભટકતા રહ્યા. જયારે
શાઉલને ખબર પડી કે દાઉદ કઈલાહથી ભાગી ગયો છે,
ત્યારે તેણે હુમલાનો વિચાર માંડી વાળ્યો.

દાઉદને શોધતો શાઉલ

14દાઉદ રણની અંદર કિલ્લામાં રહેતો. પછી તે તેના માણસો
સાથે પર્વતોમાં ઝીફ રણમાં સંતાઈ ગયો. શાઉલ હમેશા

તેઓને શોધતો હતો. પરંતુ દેવે શાઉલને દાઉદને પકડવા ન દીધો.

15તેમ છતાં દાઉદ ઝીફના રાનમાં આવેલા હોરેશમાં માર્યો માર્યો ફરતો હતો, કારણ, શાઉલ તેનો જીવ લેવા તેની પાછળ પડ્યો. 16પછી શાઉલનો દીકરો યોનાથાન હોરેશમાં દાઉદ જ્યા સંતાયો હતો ત્યાં મળવા ગયો અને દેવમાં વિશ્વાસ રાખ્વા પ્રોત્સાહન આપ્યું. 17તેણે કહ્યું, "ગભરાઈશ નહીં. મારા પિતા તને ઈજા કરી શકે તેમ નથી. તું ઈસ્રાએલનો રાજા થનાર છે, મારું સ્થાન તારા પછી હશે. મારા પિતા એ જાણે છે."

18અને બંનેએ યહોવાની સાક્ષીએ મૈત્રીના કરાર કર્યા. તેથી દાઉદ હોરેશમાં રહ્યો અને યોનાથાન ઘેર ગયો.

દાઉદ વિશે શાઉલને માહિતગાર કરતાં ઝીફીઓ

19ત્યારબાદ ઝીફીઓએ ગિબયાહમાં શાઉલ પાસે આવીને કહ્યું, "દાઉદ અમારા ક્ષેત્રમા, યશીમોનની દક્ષિણમા, હખીલાહ ડુંગર પર કિલ્લામાં સંતાએલો છે. 20આપ નામદારની જયારે ઈચ્છા થાય ત્યારે આવો, અને તેને આપ નામદારને સોંપી દેવાનું કામ અમારું છે."

21શાઉલે કહ્યું, "મારા ઉપર મહેરબાની કરવા બદલ યહોવા તમારું ભલું કરો. 22તમે જઈને વધુ ખાતરી કરો, તે કયાં રહે છે અને કોણે તેને જોયો છે, તેની ચોક્કસ તપાસ કરો. 'મને જાણવા મળ્યું છે કે તે બહું પાકો છે.' 23તમે બધાં જાવ અને તે કયાં સંતાયો છે તેની તપાસ કરો તમને એ વિષે ખાતરી થાય ત્યારે મારી પાસે પાછા આવજો ત્યારે હું તમારી સાથે આવીશ,જો તે એ પ્રદેશમાં હશે તો, યહૂદાના એકે એક કુટુંબની શોધ કરવી પડે તો ય હું તેને શોધી કાઢીશ."

24ત્યાર બાદ ઝીફનાં લોકો ઝીફ પહોંચી ગયા.

દાઉદ અને તેના માણસો યશિમોનની દક્ષિણે આવેલાં માઓનના રણમાં હતા. 25જ્યારે તેને દાઉદનાં સંતાવા વિષે ખબર પડી ત્યારે શાઉલ અને તેના માણસો દાઉદની શોધમાં નીકળી પડ્યા. પણ દાઉદને એની જાણ થતાં તે માઓનના રણમાં એક ખડકની ભેખડમાં ચાલ્યો ગયો. શાઉલને આની ખબર પડી અને ત્યાં તેનો પીછો કર્યો,

26શાઉલ અને તેના માણસો ડુંગરની એક બાજુએ હતા. દાઉદ અને તેના માણસો બીજી બાજુએ હતાં. દાઉદ અને તેના માણસો શાઉલથી ઝટપટ ભાગી છૂટવાનો પ્રયત્ન કરતા હતા, અને શાઉલ અને તેના માણસો તેમને આંતરી લઈને પકડી લેવાની અણી ઉપર હતા.

27એવામાં એક કાસદે આવીને શાઉલને કહ્યું, "તાબડતોબ પાછા આવો! પલિસ્તીઓએ દેશ પર હુમલો કર્યો છે."

28શાઉલે દાઉદનો પીછો પકડવાનું બંધ કર્યું અને પલિસ્તીઓનો સામનો કરવા તે પાછો વળ્યો. આથી તે જગ્યા "સેલા-હામ્માહલકોથ" ને નામે ઓળખાય છે. 29દાઉદ માઓનના રણમાંથી નીકળીને એન-ગેદીના ગઢોમાં ગયો.

દાઉદે શાઉલને શરમિંદો કર્યો

24 પલિસ્તીઓ સાથે યુદ્ધ કરીને શાઉલ પાછો આવ્યો તેને કોઈએ કહ્યું કે "દાઉદ એન-ગેદીના વગડામાં છુપાયો છે."

2એટલે શાઉલે સર્વ ઈસ્રાએલમાંથી 3,000 માણસોને પસંદ કર્યા અને તેમની સાથે દાઉદ અને તેના માણસોને શોધવા જંગલી બકરાંના ખડક પર ગયા. 3અને પછી તે રસ્તે ઘેટાના વાડા હતા અને તેની પાસે એક ગુફા હતી ત્યાં શાઉલ હાજતે ગયો. એ જ ગુફાની છેક અંદરના ભાગમાં દાઉદ અને તેના માણસો સંતાયેલા હતા. 4દાઉદના માણસોએ તેને કાનમાં કહ્યું, "યહોવાએ તમને કહ્યું હતું કે, 'હું તારા દુશ્મનોને તારા હાથમાં સોંપી દઈશ અને તારે તેને જે કરવું હોય તે કરજે. એ દિવસ આજે આવ્યો છે.'"

દાઉદે ઊભા થઈને ખબર ન પડે તે રીતે શાઉલના ઝભ્ભાની ચાળ કાપી લીધી. 5પણ પછી ચાળ કાપવા માટે તેનું અંતર તેને ડંખવા લાગ્યું. 6પછી તેણે તેના માણસોને કહ્યું, "મારે તે પ્રમાણે કરવું જોઈતું નહોતું. કારણ કે, એ યહોવાએ અભિષેક કરેલો રાજા છે," 7આમ કહીને દાઉદે પોતાના માણસોને પાછા વાર્યા, તેમને શાઉલની સામે ઊઠવા દીધા નહિ, પછી શાઉલ ગુફામાંથી ઊભો થઈને રસ્તે પડ્યો.

8દાઉદ પણ પાછળથી ઊઠયો, ને ગુફાની બહાર નીકળીને શાઉલને હાંક મારીને કહ્યું, "મારા ધણી અને રાજા!"

શાઉલે પાછા ફરીને જોયું. દાઉદે ભૂમિ પર લાંબા થઈને પ્રણામ કર્યા અને કહ્યું, 9"દાઉદ આપને મારી નાખવા ફરે છે. 'એવું કહેનાર લોકોનું તમે સાંભળો છો શા માટે?' 10આ તમે પોતે જોઈ રહ્યાં છો. આજે યહોવાએ એ ગુફામાં તમને મારા હાથમાં સોપી દીધા અને હું તમને ત્યાજ મારી નાખી શકત. મારા માણસોએ તમને મારી નાખવાનુ કહ્યું પરંતુ મે તમારા જીવ પર દયા કરી, કારણ કે હુ મારા ધણીને મારી શકતો નથી કારણ કે યહોવાએ પોતે તમને રાજા બનાવ્યા હતા. 11જુઓ, મારા હાથમાં શું છે? આ રહી મારા હાથમાં આપના ઝભ્ભાની ચાલ, મેં એ કાપી લીધી, પણ આપનો વધ ન કર્યો. એથી આપને ખાતરી થશે કે, મારા મનમાં આપની સામે બળવો કરવાનો કે આપને ઈજા પહોંચાડવાનો ખ્યાલ જ નથી. મેં આપનું કશું જ બગાડયું નથી, તેમ છતાં આપ મારો જીવ લેવા મારી પાછળ પડયા છો. 12યહોવા તારી અને મારી વચ્ચે ન્યાયાધીશ રહેશે. તમે મારી સાથે ખોટું કર્યુ છે, યહોવા તેના માટે તમને સજા કરે. પણ હું આપની સામે હાથ ઉગામવાનો નથી. 13એક જૂની કહેવત છે કે,

'દુષ્ટતા દુષ્ટોમાંથી નીકળે છે.'

પણ હું તમારું કદી નુકસાન કરીશ નહિ. 14ઈસ્રાએલના રાજા કોને પકડવા નીકળી પડયા છે? તમારે શું મરેલા કૂતરા અથવા ચાંચડ હાંકવાના છે? 15ભલે યહોવા તારી અને મારી વચ્ચે ન્યાયધીશ રહે. યહોવા મારો પક્ષ લેશે અને હું સાબિત કરીશ કે હું સાચો છું. તેઓ મારી સાથે રહે અને તારા હાથમાંથી મને બચાવે."

16દાઉદ બોલી રહ્યો એટલે શાઉલે કહ્યું, "આ મારો પુત્ર
દાઉદ બોલે છે?" એમ બોલીને મોટેથી રડવા લાગ્યો, 17પછી
તેણે દાઉદને કહ્યું, "ન્યાય તારે પક્ષે છે, મારે પક્ષે નથી, તેં
મારું કેટલું બધું ભલું કર્યુ છે પણ હું તારા પર ક્રૂર હતો.
18આજે તેં મારા પ્રત્યે અદભુત ભલાઈ દર્શાવી છે. યહોવાએ
મને તારા હાથમાં સોંપી દીધો હતો, પણ તેં મને મારી
નાખ્યો નહિ. 19જો કોઈ માણસના હાથમાં તેનો દુશ્મન
આવે, તો તે તેને શાંતિથી જવા ન દે. આજ તે મારું ભલું કર્યુ
છે તેથી યહોવા તને તારા સારા કામ માટે સારો બદલો
આપશે. 20હું જાણું છું કે તું ચોક્કસ રાજા બનશે અને ઈસ્રાએલી
પ્રજા પર તું રાજ કરશે. 21માટે આજે તું યહોવાના નામ ની
પ્રતિજ્ઞા લે અને મને વચન આપ કે મારા મરણ પછી તું
મારા વંશજોને નહી મારી નાખે અને મારા પિતાના કુટુંબમાથી
મારું નામ ભૂંસી નહી નાખે"

22દાઉદે શાઉલને એ પ્રમાણે વચન આપ્યું અને શાઉલ
પાછો ઘેર ગયો. પરંતુ દાઉદ અને તેના માણસો પાછા ગઢોમાં
ગયા.

દાઉદ અને મુર્ખ નાબાલ

25 થોડા સમય બાદ શમુએલનું અવસાન થયું. સર્વ
ઈસ્રાએલીઓ તેના દફન માટે ભેગા થયા અને
તેના અવસાન પર તેઓએ શોક જાહેર કર્યો અને રામામાં
તેને ઘરમા દફનાવ્યો. એ પછી દાઉદ પારાનના રણમાં ચાલ્યો
ગયો.

2ત્યાં માઓનમાં એક માણસ રહેતો હતો. તે ઘણો ધનવાન
હતો, તેની પાસે 3,000 ઘેટા અને 1,000 બકરાં હતાં. તે
કાર્મેલમાં તેના ઘેટાના ઊન કાપવાની દેખરેખ કરી રહ્યો
હતો. 3તેનું નામ નાબાલ હતું અને તેની પત્નીનું નામ
અબીગાઈલ હતું, તે ખૂબ રૂપાળી અને બુદ્ધિશાળી સ્ત્રી હતી.
પરંતુ તેનો પતિ હલકટ અને તોછડો હતો. તે કાલેબ વંશનો
હતો.

4દાઉદને વગડામાં ખબર મળી કે, નાબાલ ઘેટાનું ઊન
ઉતરાવે છે. 5એટલે તેણે દસ જુવાન માણસોને બોલાવ્યા
અને કહ્યું, "તમે કાર્મેલ પહોંચી જાઓ, અને નાબાલને 'પ્રણામ'
કરજો અને મારા અભિનંદન કહેજો. 6તમારે મારા ભાઈને
એમ કહેવું કે, "દાઉદ તમારી, તમારા કુટુંબની અને તમારી
સંપત્તિની સુરક્ષા, આબાદી અને વૃદ્ધિ ઈચ્છે છે. 7મેં સાંભળ્યું
છે કે તમારા સેવકો તમારા ઘેટાનું ઊન ઉતારી રહ્યા છે.
તમારા ઘેટાંપાળકો થોડા સમય માટે કાર્મેલમાં અમારી સાથે
હતા અને અમે તેમને હેરાન કર્યા નહોતા, અથવા ઈજા કરી
નહોતી અને તેમનું કશું ચોર્યુ ન હતું. 8જો તમે એમને
પૂછશો તો તેઓ કહેશે આથી મારા માણસોનો સત્કાર કરજો,
કારણ અમે ઉત્સવના દિવસે તમારી પાસે આવીએ છીએ.
કૃપા કરીને તમને જે મળે તે અમને તારા સેવકોને તથા તારા
પુત્ર દાઉદને આપજે."

9દાઉદના માણસોએ આવીને નાબાલને દાઉદના નામે
સંદેશો પહોંચાડયો, તેઓ બોલી રહ્યા એટલે 10નાબાલે
દાઉદના માણસોને કહ્યું, "દાઉદ કોણ છે? આ ઈશાઈનો પુત્ર
કોણ છે? આજકાલ કેટલાય ગુલામો ધણીપાસેથી ભાગી જાય
છે! 11મે રોટલી, દ્રાક્ષારસ અને માંસ મારા સેવકો જે ઊન
ઉતારવાનું કરે છે તેમના માટે રાખ્યા, તેને માટે મારે એ
લોકોને સોંપી દેવા જેઓને હું જાણતો પણ નથી?"

12દાઉદના માણસો પાછા ફર્યા અને તેમણે દાઉદને આ
બધું કહી સંભળાવ્યું. 13દાઉદે કહ્યું, "દરેક જણ તલવાર બાંધી
લે!" બધાએ તલવાર બાંધી લીધી. દાઉદે પણ તલવાર બાંધી
લીધી, અને 400 માણસો તેની સાથે ગયા અને સામાન
સાચવવા માટે 200 માણસો પાછળ રહ્યા.

મુસીબત ટાળતી અબીગાઈલ

14તે દરમ્યાન નાબાલના એક સેવકે નાબાલની પત્ની
અબીગાઈલને કહ્યું, "દાઉદે જગંલમાંથી કેટલાક સંદેશવાહકો
મારફતે આપણા ધણીને પ્રણામ કહેવડાવ્યા પણ એ તેમના
પર ઉકળી ઊઠયો. 15પરંતુ એ લોકો અમારી સાથે બહુ દયાથી
વર્ત્યા હતા. એ લોકોએ અમને કોઈ ઈજા કરી નહોતી અને
અમે એમની સાથે ચરામાં હતા ત્યારે અમારું કંઈ ખોવાયું
નહોતું; 16વળી જયારે અમે ઘેટાં સંભાળતા હતા, ત્યારે
રાતદિવસ તેઓ અમારું રક્ષણ કરતા હતા. 17તેથી હવે આ
બાબતનો સંપૂર્ણ વિચાર કરીને શું કરવું તે નક્કી કરીને કહો.
નહિ તો આપણા ધણીને અને તેમના આખા કુટુંબને મુશ્કેલી
નો સામનો કરવો પડશે. નાબાલ એટલો દુષ્ટ છેકે તેની
સાથે વાત કરવી અશક્ય છે કે જેથી તે તેનુ મન બદલાવી
શકે."

18એટલે અબીગાઈલે તરતજ 200 રોટલી, દ્રાક્ષારસની
બે મશકી, પાંચ રાંધેલાં તૈયાર ઘેટાં, એક બુશેલ શેકેલી ધાણી,
સો ઝૂમખાં સૂકી દ્રાક્ષ, તથા સૂકાં અંજીરનાં 200 ચકતાં
લઈને ગધેડાં ઉપર ચડાવી દીધાં. 19પછી તેણે સેવકોને કહ્યું,
"તમે આગળ જાઓ, હું તમારી પાછળ આવું છું," અને તેણે
પોતાના પતિને કશુ કહ્યું નહિ.

20ગધેડા પર બેસીને તે એક ટેકરી ઉપર વળાંક લેતી હતી,
ત્યાં દાઉદ અને તેના મણસો તેને સામા મળ્યા.

21દાઉદને થતું હતુ કે, "મેં આ માણસની મિલકત વગડામાં
સાચવી એ ભારે ભૂલ કરી. એનું કશુંજ ગયું નહોતું, છતાં
એણે ઉપકારનો બદલો અપકારથી વાળ્યો ! 22હું જો સવાર
સુધીમાં એનો એકપણ માણસ જીવતો રહેવા દઉં તો દેવનો
શાપ મારા પર ઉતરો."

23દાઉદને જોતાંજ અબીગાઈલ તરતજ ગધેડા ઉપરથી
નીચે ઊતરી. અને દાઉદ સામે નીચું મોઢુ કરીને નમી.
24અબીગાઈલ દાઉદ ના પગે પડી અને કહ્યું "ધણી, જે થયું
તેના માટે મને દોષ આપો. કૃપા કરીને મને તમને કંઈક
કહેવા દો. આ તમારી દાસી તમને એનુ સાંભળવા કહે છે.
25તમે એ દુરાચારી માણસ ઉપર ધ્યાન આપશો નહિ, એનું
નામ નાબાલ છે અને તે એના નામ જેવોજ છે તે ખરેખર
એક દુષ્ટ છે. ધણી, તમે કેટલાક માણસોને મોકલ્યા, પણ મે

તેમને જોયા નહી. 26અને, મારા માલિક, યહોવાએ જ આપને ખૂનરેજીથી અને પોતાને હાથે વેરનો બદલો લેવાથી રોકયા છે. હું યહોવાના અને આપના સમ ખાઈને કહું છું કે આપના દુશ્મનો અને આપનું ભૂંડું ઈચ્છનારાઓના હાલ નાબાલ જેવા થશે. 27જે ભેટ આ દાસી લાવી છે તે આપના તાબા હેઠળના માણસોને આપી દો. 28મારો જો કોઈ અપરાધ થયો હોય તો ધણી માફ કરે. યહોવા આપને અને આપનાં વંશજોને સદાને માટે રાજપદે સ્થાપનાર છે. કારણ કે આપ યહોવાની લડાઈ લડી રહ્યા છો અને જીવન ભર આપને કોઈ આફત આવે તેમ નથી. 29હું કહુ છું જો કોઈ માણસ આપની પાછળ પડે અને આપનો જીવ લેવા માગે, તો આપના દેવ યહોવા આપના જીવનનું રક્ષણ કરશે પણ યહોવા તમારા દુશ્મનોનો જીવ ગોફણમાથી પથરાની જેમ ફેંકી દેશે. 30અને જયારે યહોવા આપનું ભલું કરવાનાં બધાં વચનો પૂરાં કરશે અને આપને દેવ ઈસ્રાએલના રાજા બનાવશે, 31તમે નિર્દોષ માણસની હત્યાંનાં અપરાધી નહી બનો, તમે આમ પડશો નહી. અને યહોવા જ્યારે તમને વિજય અને સફળતા આપે ત્યારે તમારી આ દાસીને યાદ કરજો."

32દાઉદે અબીગાઈલને કહ્યું, "ધન્ય છે ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાને, જેણે આજે તમને મળવા માટે મને મોકલી ! 33વળી ધન્ય છે તારી ચતુરાઈને અને તને! તેં મને આજે ખૂનરેજીમાંથી અને પોતાને હાથે વેર વાળવામાંથી રોકી લીધો. 34તમને ઈજા કરતાં મને રોકનાર ઈસ્રાએલના દેવ યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે, જો તું મને અહીં મળવા માટે વહેલી તકે આવી ન હોત તો સવાર સુધીમાં નાબાલનો એક પણ માણસ જીવતો રહ્યો ન હોત."

35ત્યાર પછી દાઉદે તેને માટે અબીગાઈલ જે લાવી હતી તેનો સ્વીકાર કર્યો અને કહ્યું, "નચિંત થઈને શાંતિથી પાછી ઘરે જા, મેં તારી વાત સાંભળી છે અને હું તારી વિનંતી માન્ય રાખું છું."

નાબાલનું મૃત્યુ

36અબીગાઈલ પાછી ઘેર ગઈ ત્યારે નાબાલ કોઈ રાજાને છાજે એવી ઉજાણી માણતો હતો તે લહેરમાં આવ્યો હતો અને તે ઘણો પીધેલો હતો, આથી અબીગાઈલે તેને સવાર થતાં સુધી કંઈજ કહ્યું નહિ. 37સવારે તેનો દ્રાક્ષારસનો નશો ઊતરી ગયો, ત્યારે અબીગાઈલે તેને બધું કહી સંભળાવ્યું. જ્યારે તેણે બધું સાંભળી લીધુ ત્યારે તેને હદય પર હુમલો થયો અને તે પથ્થર જેવો કઠણ થઈ ગયો. 38દસ દિવસ પછી યહોવાએ તેનુ મરણ નિપજાવ્યુ.

39જયારે દાઉદે જાણ્યું કે નાબાલ મૃત્યુ પામ્યો છે ત્યારે તેણે કહ્યું, "ધન્ય છે યહોવાને જેણે મારું અપમાન કરવા બદલ નાબાલને સજા કરી. એણે પોતાના આ સેવકને ખોટું કરતાં રોકયો! અને તેના દુષ્ટ કાર્યોને લીધે નાબાલ નું મરણ નિપજાવ્યુ."

પછી દાઉદે અબીગાઈલને સંદેશો મોકલ્યો કે તે તેણીને પરણવા ઈચ્છે છે. 40દાઉદના માણસોએ કાર્મેલમાં અબીગાઈલ પાસે આવીને કહ્યું, "દાઉદે અમને તને તેની પત્ની તરીકે લઈ જવાને મોકલ્યા છે."

41અબીગાઈલે જમીન સુધી વાંકી વળીને નમન કર્યુ કહેતા, "આ સેવક મારા ધણીના સેવકોના ચરણ ધોવા તૈયાર છે."

42પછી અબીગાઈલે તરત ઊઠીને ગધેડા પર સવારી કરી, તેની પાંચ દાસીઓ પણ તેની પાછળ ચાલી; અને તે દાઉદના હલકારાઓ સાથે ગઈ, ને તેની સ્ત્રી થઈ.

43દાઉદ પરણેલો હતો અને હવે તેને બે પત્નીઓ હતી. તેઓ છે: જઝરીલની અહીનોઆમ અને કાર્મેલની અબીગાઇલ.44દરમ્યાનમાં શાઉલે પોતાની પુત્રી મીખાલ જે દાઉદની પત્ની હતી તેને ગાલ્લીમના વતની લાઈશના પુત્ર પાલ્ટી સાથે પરણાવી દીધી હતી.

દાઉદ અને અબીશાઈ શાઉલની છાવણીમાં ગયાં

26 ઝીફના લોકોએ ગિબયાહમાં શાઉલની પાસે આવીને કહ્યું કે, "દાઉદ યહૂદાના વગડાની સામે આવેલા હખીલાના પર્વતમાં છૂપાયેલો છે."

2એ સાંભળીને શાઉલ ઊઠયો, ઈસ્રાએલના 3,000 ચૂંટી કાઢેલા માણસોને પોતાની સાથે લઈને તે ઝીફના રાનમાં દાઉદની શોધ કરવાને પહોંચી ગયો. 3શાઉલે હખીલાહના ડુંગરાંમાં છાવણી નાખી.

તે રસ્તાની બાજુમાં હતી. દાઉદ રણમાં રહેતો હતો અને તેને ખબર પડી કે શાઉલ હખીલાહ આવ્યો છે. 4તેથી દાઉદે અમુક જાસૂસોને મોકલ્યા અને તેઓએ પાકુ કર્યુ કે શાઉલ ખરેખર હખીલાહ આવ્યો છે. ખબર મેળવી કે શાઉલ અમુક સ્થળે પહોંચ્યો છે. 5દાઉદ શાઉલની છાવણી પર ગયો. તેણે શાઉલ અને તેનો સેનાપતિ નેરનો પુત્ર આબ્નેર કયાં સૂતેલા છે તે જોઈ લીધુ. શાઉલ છાવણીની વચ્ચે સૂતેલો હતો અને લશ્કર શાઉલની આસપાસ હતું.

6દાઉદે હિત્તી અહીમેલેખ અને સરુયાનો પુત્ર અબીશાઈ સાથે વાત કરી (અબીશાઈ યોઆબનો ભાઈ હતો) અને કહ્યું, "મારી સાથે સેનાની છાવણીમાં શાઉલને મળવા માટે કોણ આવે છે?"

અબીશાઈએ કહ્યું, "હું તૈયાર છું."

7આથી દાઉદ અને અબીશાઈ રાત્રે છાવણીમાં ગયા. તેમણે શાઉલને સૈનિકોની વચ્ચે છાવણીની મધ્યે સૂતેલો જોયો. તેનો ભાલો તેના માથા આગળ જમીનમાં ખોસેલો હતો. આબ્નેર અને લશ્કર તેની ફરતે સૂતેલાં હતાં. 8અબીશાઈએ દાઉદને કહ્યું, "આજે દેવે તારા દુશ્મનને તારા હાથમાં સુપ્રત કર્યા છે. હું એને ભાલાના એક જ ઘા થી ભોંય સાથે જડી દઈશ. મારે બીજો ઘા કરવો પડે નહિ."

9દાઉદે અબીશાઈને કહ્યું, "શાઉલની હત્યા કરીશ નહીં, રાજા યહોવાનો પસંદ કરાયેલો છે, જે કોઈ તેની હત્યા કરશે તેને સજા થશે? 10દાઉદે વધુમાં કહ્યું, "યહોવાના સમ, યહોવા જ એને પૂરો કરશે; કાં તો એનો સમય ભરાશે ને એ મરી જશે, અથવા એ યુદ્ધે ચઢશે અને તેમાં તેનો નાશ થશે. 11પણ યહોવાને હું પ્રાર્થના કરું છું કે તેમને અભિષેક કર્યો છે

તે રાજા ઉપર મને ઈજા ન કરવા દે! હવે તું એના માથા
આગળથી ભાલો અને પાણીનો કૂજો લઈ લે અને આપણે
અહીંથી ચાલતા થઈએ."
12આથી દાઉદે શાઉલના માથા પાસે રહેલો ભાલો અને
પાણીનો કૂજો લીધો અને ચાલ્યો ગયો. પણ કોઈએ દાઉદ
અને અબીશાઈને શાઉલના માથા પાસે રહેલો ભાલો અને
કૂજો લઈ જતા જોયા નહી. કોઈએ કઈજ જોયું નહી. છાવણી
માં બધાં ઊંઘતા હતા અને યહોવાએ તેમને બધાને ગાઢ
નિદ્રામાં નાખ્યા હતા.

શાઉલને ફરી શરમાવતો દાઉદ

13પછી દાઉદ બીજી બાજુએ ચાલ્યો ગયો અને દૂર એક
ટેકરી ઉપર જઈને ઊભો રહ્યો. તેમની વચ્ચે અંતર ઘણું હતું.
14દાઉદે લશ્કરને અને નેરના પુત્ર આબ્નેરને હાંક મારી કહ્યું,
"આબ્નેર, જવાબ આપ!"
આબ્નેર બોલ્યો, "એ કોણ રાજાને ઘાંટો પાડે છે?"
15દાઉદે આબ્નેરને કહ્યું, "બધા ઈસ્રાએલીઓમાં તું એમ
સમજે છે કે તું બીજા માણસ કરતા સારો છે, તે એમ છે? તો
તે તારા ધણી રાજાને મારી નાખવા એક સામાન્ય માણસ
આવ્યો ત્યારે શા માટે રક્ષણ કર્યુ નહિ? 16જે તે કર્યુ છે તે
સારુ ન હતુ, કારણ તે તારા ધણીનું રક્ષણ નથી કર્યુ, આપણા
યહોવાએ તેને રાજા બનાવ્યો છે અને કેમકે તે એની રક્ષા
નથી કરી, તું અને તારા માણસો મરવા ને લાયક છો! રાજાના
માથા પાસે હતો તે ભાલો અને કૂજો ક્યાં છે તે જોવો."
17શાઉલે દાઉદનો અવાજ ઓળખ્યો અને કહ્યું, "આ કોણ
મારો પુત્ર દાઉદ બોલે છે કે? દાઉદે કહ્યું હાં મારા ધણી અને
રાજા હું છું!"
18"આપ મારી તમારા સેવકની પાછળ કેમ પડ્યાં છો? મેં
શો ગુનો કર્યો છે? મેં કયું કાવતરું કર્યુ છે? 19મારા ધણી અને
રાજા, મારુ સાંભળો, તમારા સેવકને વાત કરતા: જો યહોવાએ
આપને મારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યો હોય તો તેઓ મારા અર્પણો
સ્વીકારે પણ જો માણસોએ આપને મારી વિરુદ્ધ ઉશ્કેર્યો
હોય તો ભલે દેવથી એમના માટે ખરાબ થાય. યહોવાએ
આપણને આપેલ ભૂમિમાંથી લોકોએ મને બહાર હાંકી કાઢયો.
તેઓએ કહ્યું "ચાલ્યો જા અને બીજા વિદેશી દેવોની સેવા
કર.' 20મને યહોવાની હાજરીથી દૂર મારી નાખતા નહીં
ઈસ્રાએલના રાજા માત્ર માખીની પાછળ પડ્યાં છે, તમે તો
પર્વતો ઉપર તેતરનો શિકાર કરે એ માણસ જેવા છો."
21ત્યારે શાઉલે કહ્યું, "મારી ભૂલ થઈ, મારા પુત્ર દાઉદ, તું
પાછો આવ આજે તે મને બતાવ્યું છે કે મારો જીવ તારા માટે
કિંમતી છે. હવે હું તને કદી ઈજા નહીં કરું અને ફરી કદી
મૂર્ખાઈથી વર્તીશ નહીં. મેં બહુ ખોટું કર્યુ છે."
22દાઉદે જવાબ આપ્યો, "આ રહ્યો રાજાનો ભાલો. તમારા
કોઈ માણસને મોકલીને મંગાવી લો. 23ભલે યહોવા માણસને
તેના સાચા કાર્યો અને વિશ્વાસુપણા પ્રમાણે બદલો આપે
આજે યહોવાએ તને મારા હાથમાં સોપી દીધો હતો પરંતુ
યહોવાએ તને રાજા બનાવ્યો છે. તેથી હું એમના પસંદ
કરેલા માણસને ઈજા ન કરી શકુ. 24જેમ મેં તમારો જીવ
બચાવ્યો છે જે આજે કિંમતી છે, તેમ યહોવા બતાડશે કે
મારો જીવ એમને કિંમતી છે! બધી મુશ્કેલીઓથી તેઓ મારુ
રક્ષણ કરશે."
25પછી શાઉલે દાઉદને કહ્યું, "મારા પુત્ર, દાઉદ, હું તને
આશીર્વાદ આપુ છું. તને આશીર્વાદ મળે તું મહાન કાર્યો કરે
અને વિજયી બને." પછી દાઉદ પોતાને રસ્તે પડયો અને
શાઉલ પોતાને ઘેર પાછો ફર્યો.

પલિસ્તીઓ વચ્ચે દાઉદ

27 દાઉદે પોતાના મનમાં વિચાર કર્યો, "કોઈ દિવસ
શાઉલ મને મારી નાખશે, એટલે હું પલિસ્તીઓના
પ્રદેશમાં નાસી જાઉં એ જ ઉત્તમ છે. તો શાઉલ મારી આશા
છોડી દેશે અને આખા ઈસ્રાએલમાં મારી શોધ કરવાનું માંડી
વાળશે અને હું સુરક્ષિત રહી શકીશ."
2આથી દાઉદ અને તેના 600 માણસો ઊપડયા અને
ગાથના રાજા માઓખના પુત્ર આખીશ પાસે ચાલ્યા ગયા.
3દાઉદ અને તેના માણસો પોતપોતાનાં કુટુંબોની સાથે
આખીશની પાસે ગાથમાં સ્થાયી થયા. દાઉદની સાથે તેની
બે પત્નીઓ હતી: યિઝ્એલી અહીનોઆમ તથા નાબાલની
વિધવા કાર્મોલની અબીગાઈલ, 4જયારે શાઉલને ખબર પડી
કે દાઉદ ગાથમાં નાસી ગયો છે, ત્યારે તેણે તેને શોધવાનું
છોડી દીધું. 5દાઉદે આખીશને કહ્યું, "તમે જો મારાથી પ્રસન્ન
હોવ તો, મને ગ્રામ પ્રદેશના એકાદ નગરમાં એક જગ્યા
આપો. હું તો માત્ર એક સેવક છું તેથી મારે આપ નામદાર
સાથે પાટનગરમાં શા માટે રહેવું જોઈએ?"
6આથી તે દિવસે આખીશે તેને સિકલાગ આપ્યું તેથી
સિકલાગ આજ સુધી યહૂદાના રાજાની મિલકત છે. 7સોળ
મહિના સુધી દાઉદ પલિસ્તીઓના હાથમાં રહ્યો.

રાજા આખીશને મૂર્ખ બનાવતો દાઉદ

8દાઉદ અને તેના માણસો ગશૂરીઓ, ગિર્ઝીઓ, અને
અમાલેકીઓના પ્રદેશમાં ધાડ પાડવા નીકળી પડતા. એ
લોકો જૂના જમાનાથી શૂર અને મિસર સુધીના પ્રદેશમાં
વસતા હતા. 9દાઉદ કોઈ દેશ પર હુમલો કરતો ત્યારે ત્યાં
સ્ત્રી કે પુરુષ કોઈને જીવતા જવા દેતો નહિ; ઘેટાં, બળદો,
ગધેડાં, ઊંટ અને વસ્ત્રો સુદ્ધાં હરી લેતો અને પાછો આખીશ
પાસે આવતો.
10આખીશ કહ્યે કરતો, "આજે તમે કયાં હુમલો કરવા
જાવ છો?" અને દાઉદ કહેતો, "યહૂદાના દક્ષિણ પ્રદેશમાં,"
અથવા "યરાહમએલીઓના દક્ષિણમાંના પ્રદેશમાં." અથવા
"કેનીઓના દક્ષિણમાંના પ્રદેશમાં." 11દાઉદ કદી કોઈ સ્ત્રીને
કે પુરુષને જીવતાં ગાથ લાવતો નહિ, રખેને તેઓ દાઉદ
અને તેનાં માણસોની વિરુદ્ધ ચાડી ખાય કે, "દાઉદે આમ
કર્યુ છે."
દાઉદ પલિસ્તીઓના પ્રદેશમાં રહ્યો તે બધો સમય આ
પ્રમાણે જ કરતો. 12આખીશને દાઉદ ઉપર વિશ્વાસ હતો,

કારણ, તે એમ ધારતો કે, "તે એના લોકો ઈસ્રાએલમાં એવો
અકારો થઈ પડયો છે કે, તે હંમેશા મારો દાસ થઈને રહેશે."

પલિસ્તીઓ યુદ્ધની તૈયારીમાં

28 થોડા સમય પછી પલિસ્તીઓએ ઈસ્રાએલીઓ
સામે લડવા લશ્કર ભેગું કર્યુ, અને આખીશે દાઉદને
કહ્યું, "તારે તથા તારા માણસોએ મારી સાથે સૈન્યમાં આવવું
પડશે એમ તારે ખચીત જાણવું.
2દાઉદે આખીશને કહ્યું, "સારું, અને આ સેવક શું કરી
શકે તેની આપને ખબર પડશે."
આખીશે કહ્યું, "સારું, હું તને મારો કાયમનો અંગરક્ષક
બનાવીશ."

એન-દોરમાં શાઉલ અને સ્ત્રી

3શમુએલ મૃત્યુ પામ્યો હતો. પછીા ઈસ્રાએલીઓએ તેનો
શોક પાળ્યો હતો અને તેને તેના ગામ 'રામા'માં દફનાવ્યો
હતો.
શાઉલે આખા દેશમાંથી બધા મેલી વિધા વાપરનારાઓને
અને ભૂવાઓને હાંકી કાઢયા હતા.
4શુનેમ્મમાં પલિસ્તી સેના ભેગી થઈ અને છાવણી નાખી.
શાઉલે તેની સેના એકઠી કરી અને ગિલ્બોઆમાં ડુંગર ઉપર
છાવણી નાખી. 5શાઉલે જયારે પલિસ્તીઓની સેનાને જોઈ
ત્યારે તે ગભરાઈ ગયો અને તેની હિંમત છૂટી ગઈ. 6તેણે
યહોવાને પ્રશ્ન કર્યો, પણ દેવે તેને જવાબ ન આપ્યો, ન
સ્વપ્ન દ્વારા, ન પાસા દ્વારા કે ન પ્રબોધક દ્વારા. 7પછી શાઉલે
તેના અમલદારોને કહ્યું, "જાવ અને કોઈ સ્ત્રી જે તાંત્રિક છે
તેણીને બોલાવો. પછી હું તેને મળીશ અને આ યુદ્ધનું પરિણામ
શું હશે તેની આગાહી કરવા કહીશ."
પછી તેઓએ કહ્યું "એન-દોરમાં તેવી એક સ્રી છે."
8આથી શાઉલે રાજવી-ઝભ્ભો ઉતારી મૂકયો, અને
સામાન્ય પોશાક પહેરીને વેશપલટો કર્યો અને રાત્રે પોતાના
બે માણસો સાથે તે સ્ત્રીને ઘેર મળવા ગયો. તેણે વિનંતી
કરી, "પ્રેતને પૂછીને મને મારું ભવિષ્ય કહે, હું કહું તેના
પ્રેતને તું બોલાવ."
9તે સ્ત્રીએ કહ્યું, "શાઉલે શું કર્યુ છે તે તમે જાણો છો, તેણે
બધા મેલી વિધા વાપરનારઓને અને ભૂવાઓને દેશમાંથી
હાંકી કાઢયા છે. તો તમે શું કરવા મને ફસાવવા અને મારી
નાખવા માગો છો?"
10ત્યારે શાઉલે તેની આગળ એવા સમ ખાધા કે, "હું તને
યહોવાના સમ ખાઈને કહું છું કે, એ માટે તને કોઈ સજા કે
નુકસાન થશે નહીં."
11ત્યારે પેલી સ્ત્રીએ પૂછયું, "હું કોને બોલાવું?"
શાઉલે કહ્યું, "શમુએલને."
12જયારે તે સ્ત્રીએ શમુએલને જોયો ત્યારે તે ચીસ પાડી
ઊઠી. તેણે શાઉલને કહ્યું, "તું શાઉલ છે, તે મને છેતરી છે."
13રાજાએ તેને કહ્યું, "તું ગભરાઈશ નહિ, તને શું
દેખાય છે?"
સ્રીએ કહ્યું, "હું એક આત્માને ભૂમિમાંથી બહાર આવતો
જોઉં છું."
14એટલે શાઉલે પૂછયું, "એનો દેખાવ કેવો છે?"
તેથી તે સ્ત્રીએ કહ્યું, "એક વૃદ્ધ પુરુષ ઉપર આવે છે અને
તેણે ખાસ ઝભ્ભો પહેરેલો છે."
એટલે શાઉલને ખબર પડી કે, એ શમુએલ હતો. તેથી તે
નીચે નમ્યો.
15શમુએલે શાઉલને પૂછયું કે, "તેં શા માટે મને અહીં
બોલાવીને હેરાન કર્યો છે?"
શાઉલે કહ્યું, "હું ભારે મુશ્કેલીમાં આવી પડયો છું,
પલિસ્તીઓ મારી સામે યુદ્ધે ચડયા છે, યહોવા મારી પાસેથી
જતા રહ્યા છે, તે મને પ્રબોધક મારફતે કે સ્વપ્ન મારફતે
જવાબ આપતા નથી; એટલે મારે શું કરવું એ જાણવા મેં
તમને બોલાવ્યા છે."
16શમુએલે કહ્યું કે, "યહોવા તારી પાસેથી જતા રહ્યાં છે
ને તારા દુશ્મન થયાં છે, તો તું મને કેમ પૂછે છે? 17એ જે
કરવાના છે તે કહેવા દેવે મારો ઉપયોગ કર્યો છે. અને હમણા
તેઓ આ કરી રહ્યાં છે. હમણા તેઓ રાજ્યને તારા હાથેથી
અલગ કરીને તારા મિત્ર દાઉદને આપી રહ્યાં છે. 18તેં યહોવાની
આજ્ઞા માની નહોતી, તે અમાલેકીઓનો વિનાશ કર્યો નહી
અને બતાવ્યું નહી કે દેવ તેમના ઉપર કેટલા કોપાયમાન
હતા. તેથી યહોવા તમને આજે આ કરી રહ્યાં છે. 19અને એ
જ કારણે તે તને અને ઈસ્રાએલીઓને સુદ્ધાં પલિસ્તીઓના
હાથમાં સોંપી દેશે, એટલું જ નહિ, પણ આવતી કાલે તું
અને તારા પુત્રો અહીં મારી સાથે હશો."
20શમુએલનાં વચનો સાંભળતાં જ શાઉલ ભયભીત થઈને
જમીન પર ચત્તોપાટ પડી ગયો, તેનામાં કંઈ શકિત રહી
નહોતી, કારણ કે તેણે આખો દિવસ અને આખી રાત કશુંય
ખાધું નહોતું.
21પેલી સ્ત્રી શાઉલ ની નજીક આવી અને જોયું કે તે
ઘણો ભયભીત થઈ ગયો છે.એટલે તેણે કહ્યું, "જુઓ સાહેબ,
આ દાસીએ તમે જે કઈ કહ્યું તે કર્યુ. મેં મારા જીવને જોખમમાં
નાખીને જે મને કરવા માટે આજ્ઞા કરી હતી તે કર્યુ. 22હવે
આપ મારી વાત સાંભળો, આપને થોડું ભોજન આપવા દો,
જેથી આપને પ્રવાસ માટે શકિત મળી રહે."
23પણ તેણે ના પાડી અને કહ્યું, "મારે ખાવું નથી."
પણ પેલી સ્ત્રીએ અને અમલદારોએ પણ આગ્રહ કર્યો,
એટલે છેવટે તે માની ગયો, અને ભોંય ઉપરથી ઉઠીને ખાટલા
ઉપર બેઠો. 24એ સ્ત્રી પાસે એક માતેલું વાછરડું હતું; તે તેણે
ઝટપટ વધેરી નાખ્યો. પછી તેણે થોડો લોટ લઈ ગૂંદીને
ખમીર વગરની ભાખરી શેકી કાઢી; 25અને શાઉલને અને
તેના અમલદારોને પીરસી દીધી, તેઓ જમ્યા પછી ઊભા
થઈને તે જ રાત્રે વિદાય થયા.

દાઉદ પર પલિસ્તિઓનો અવિશ્વાસ

29 પલિસ્તીઓએ પોતાનું સમગ્ર લશ્કર અફેક આગળ
ભેગું કર્યુ, અને ઈસ્રાએલીઓએ યિઝ્રએલમાં

આવેલા ઝરણાં પાસે છાવણી નાખી. 2જયારે પલિસ્તીઓ
અને તેઓના સરદારો પોતાની સો સો અને હજાર હજારની
પલટનો લઈને કૂચ કરતા હતા ત્યારે દાઉદ અને તેના માણસો
આખીશ રાજાની સાથે લશ્કરના પાછલા ભાગે કૂચ કરતા
હતા.

3પરંતુ પલિસ્તી સેનાપતિઓએ પૂછયું. "આ યહૂદાના લોકો
અહીં શું કરે છે? "

રાજા આખીશે કહ્યું. "આ દાઉદ છે, જે ઈસ્રાએલના રાજા
શાઉલનો અમલદાર હતો. તેણે શાઉલને છોડ્યો ત્યારથી
અને મારી સાથે જોડાયા પછી લાંબા સમય દરમ્યાન તેનામાં
મને કોઈ દોષ દેખાયો નથી.

4પલિસ્તી સેનાપતિઓએ રોષે ભરાઈને કહ્યું, "તમે એને
જે શહેર આપ્યું હતું, ત્યાં એને પાછો મોકલો, એને યુદ્ધમાં
આપણી સાથે આવવા દેતા નહી. કારણ, યુદ્ધ દરમ્યાન એ
આપણને કદાચ દગો દે. તે કદાચ તેના પોતાના ધણીને
પ્રસન્ન કરવા આપણા માણસોને મારી નાખે.

5એ જ દાઉદ છે જેને વિષે એ લોકો નાચતાં નાચતાં ગાતા
હતા: શાઉલે હજારોનો ઘાણ કાઢયો પણ દાઉદે તો લાખોનો.

6આખીશે દાઉદને તેડાવ્યા બાદ કહ્યું, "હું તમને યહોવાના
નામે કહું છું કે તું મને વફાદાર છે. તને મારી સેનામાં
નોકરીમાં રાખવા મને પ્રસન્નતા થશે. જ્યારથી તું મારી સાથે
જોડાયો છે, મને તારામાં કોઈ દોષ દેખાયો નથી. તું એક
સારો અને બહાદુર માણસ છે. હું માનું છું કે તારે અમારી
સાથે આવવું જોઈએ. પણ અમલદારો તને માન્ય રાખતા
નથી. 7માટે તું શાંતિથી પાછો જા, અને પલિસ્તી સેનાપતિઓને
ખોટું લાગે એવું કશું કરીશ નહિ."

8દાઉદે આખીશને પૂછયું, "ઓ મારા માલિક મારા રાજા,
મેં શું કર્યું છે? હું જ્યારથી આપની પાસે આવ્યો છું, મારામાં
શું ખરાબ વસ્તુ તમને મળી છે? રાજાના દુશ્મનોની વિરુદ્ધ
મને જોડાવા દેવાને બદલે તમે મને કેમ પાછો જવા કહી
રહ્યાં છો?"

9પણ આખીશે કહ્યું, "મારી નજરમાં તું દેવે મોકલેલા દૂત
જેવો છે, હું જાણું છું કે તું સારો માણસ છે. પણ પલિસ્તી
સૈનિકના સેનાપતિઓ કહે છે 'દાઉદ આપણી સાથે યુદ્ધમાં
ન આવવો જોઈએ.' 10માટે સવારમાં વહેલા તારા માણસો
સાથે તારી જગ્યાએ પાછો નીકળી જજે."

11તેથી આગલે દિવસે દાઉદ અને તેના માણસો તેમના
રસ્તે પલિસ્તિઓની ભૂમિમાં પાછા ફરવા નીકળી પડ્યા અને
પલિસ્તીઓ યિઝ્રએલ ગયા.

સિકલાંગ સામે યુદ્ધ કરતા અમાલેકીઓ

30 ત્રીજે દિવસે દાઉદ અને તેના માણસો સિકલાગ
પહોંચ્યા. તેમણે જોયું કે અમાલેકીઓએ સિકલાગ
પર હુમલો કર્યો હતો અને નેગેવ પર આક્રમણ કર્યુ હતું.
અને તેને બાળી મૂકયું હતું. 2અમાલેકીઓએ સ્રીઓને કેદ
પકડી લીધી અને સિકલાગમાં જે કંઇ હતું, જુવાન કે વૃદ્ધ
તેને કેદ તરીકે લઇ ગયા. તેમણે કોઇની હત્યા કરી નહીં.

3જ્યારે દાઉદ અને તેના માણસો સિકલાગ પહોચ્યા તેમણે
જોયું શહેરને બાળી મૂકવામાં આવ્યું હતું અને તેમની સ્ત્રીઓને
અને બાળબચ્ચાંને કેદીઓ તરીકે લઇ જવામાં આવ્યાં હતાં.
4દાઉદ અને તેની સાથેના માણસો મોટેથી રડવા લાગ્યા
અને એટલું રડયા કે અંતે રડવાની શકિત જ ન રહી. 5દાઉદની
બે પત્નીઓ યિઝ્એલની અહીનોઆમને અને નાબાલની
વિધવા કાર્મેલની અબીગાઈલને પણ કેદ કરવામાં આવી
હતી.

6દાઉદ ભારે મુશ્કેલીમાં હતો, કારણ તેમના કુટુંબો ખોવાને
કારણે તેના માણસો બહુ ઉદાસ બની ગયા હતા અને તેઓ
બધા એને મારી નાખવા માગતા હતા. પણ દાઉદે પોતાના
દેવ યહોવામાંથી બળ પ્રાપ્ત કર્યુ હતું. 7દાઉદે અહીમેલેખના
પુત્ર યાજક અબ્યાથારને કહ્યું, "મારી પાસે એફોદ લઈ આવ."
અને અબ્યાથાર લઈ આવ્યો.

8પછી દાઉદે યહોવાને પ્રશ્ન કર્યો, "હું આ હુમલાખોરોનો
પીછો પકડું? હુ એ લોકોને પકડી પાડીશ?"

યહોવાનો જવાબ મળ્યો, "પીછો પકડ, તું જરૂર તેમને
પકડી પાડીશ અને બાનમાં પકડાયેલાઓને છોડાવી શકીશ."

મિસરી ગુલામ પ્રાપ્ત કરતા દાઉદ અને સાથીઓ

9આથી, દાઉદ અને તેના 600 માણસો અમાલેકીઓની
પાછળ ગયાં અને બસોરના કોતરમાં પહોંચી ગયા. 10જે
200 માણસો એટલા થાકી ગયા હતા કે કોતરને ઓળંગી ન
શકે, તેઓ ત્યાં જ રોકાઈ ગયા, પરંતુ બાકીના 400 માણસોએ
તો પીછો જારી રાખ્યો.

11રસ્તામાં તેમને ખેતરમાં એક મિસરી મળ્યો, તેને તેઓ
દાઉદ આગળ લઈ ગયા,અને ખાવા માટે રોટલી અને પીવા
માટે પાણી આપ્યું. 12તેઓએ તેને થોડા અંજીર અને કીસમીસ
પણ ખાવા માટે આપ્યા અને ત્યાર બાદ તેને થોડી શાંતિ
પાછી મળી, કારણ કે ત્રણ દિવસ અને ત્રણ રાત તેણે કશું
ખાધું કે પીધું નહોતું.

13દાઉદે તેને પૂછયું, "તારો ધણી કોણ છે? અને તું કયાંથી
આવે છે?"

તેણે કહ્યું, "હું મિસરી છોકરો છું. એક અમાલેકીનો ગુલામ
છું. પણ હું ત્રણ દિવસ પહેલા માંદો પડયો તેથી મારા ધણી
મને મૂકીને ચાલ્યા ગયા. 14અમે નેગેવ પર આક્રમણ કર્યુ
જ્યાં કરેથીઓ અને કાલેબના લોકો રહે છે અને યહૂદાની
ભૂમિ ઉપર આક્રમણ કરીને સિકલાગને બાળી નાખ્યું.

15દાઉદે તેને પૂછયું, "તું મને એ હુમલા-ખોરો પાસે લઈ
જશે?"

તે યુવાને ઉત્તર આપ્યો, "જો તમે મને દેવના સોગંદ
ખાઈને વચન આપો કે તમે મને મારી નહિ નાખો અથવા
મારા ધણીને નહિ સોંપી દો, તો હું તમને ત્યાં લઈ જાઉં, "

અમાલેકીઓને હરાવતો દાઉદ

16પછી તે તેને ત્યાં લઈ ગયો. તેણે જોયું કે તે લોકો
મેદાનમાં ચારે તરફ લાંબા થઈને પડયા હતા, તેઓ ખાઈ

પીને મોજ ઉડાવતા હતા, તેઓ પલિસ્તી અને યહૂદામાંથી કબજે કરેલી ગંજાવર લૂંટનો આનંદ માણતા હતા. 17દાઉદે બીજે દિવસે પરોઢિયે તેમના ઉપર હુમલો કર્યો અને છેક સાંજ સુધી ચાલુ રાખ્યો, ફક્ત 400 માણસો ઊંટ ઉપર સવાર થઈને ભાગી ગયા, તે સિવાય કોઈ બચવા પામ્યું નહીં.

18અમાલેકીઓ લૂંટીને લઈ ગયા હતા તે સર્વ દાઉદ પાછું લાવ્યો, દાઉદે તેની બંને પત્નીઓને પણ છોડાવી.

19કંઈજ ગુમ થયેલું નોહતું. તેમને એમના બધાં સંતાનો અને તેમના બધા સગાઓ, જુવાન અને વૃદ્ધ પાછા મળી ગયા. તેમને તેમની બધી બહુમૂલ્ય વસ્તુઓ પાછી મળી ગઈ. અમાલેકીઓ જે બધું લઈ ગયા હતા તેમને પાછું મળી ગયું. દાઉદ બધીજ વસ્તુઓ પાછી લઈ આવ્યો.

20તેણે ઘેટાંબકરાં અને ઢોરોનો પણ કબજો લીધો અને તેના માણસો "આ દાઉદની લૂંટ છે" એમ કહીને દાઉદની આગળ આગળ તેમને હાંકવા લાગ્યા.

સર્વને સમાન ભાગ

21ત્યારબાદ દાઉદ જે 200 માણસો થાકને કારણે એની સાથે જઈ શકયા નહોતા અને જેમને એ બસોરના કોતર આગળ મૂકી ગયો હતો, તેમની પાસે પાછો ગયો, તેઓ એને અને એના માણસોને મળવા સામા આવ્યા. દાઉદે તેમની પાસે જઈ કુશળ સમાચાર પૂછયા. 22દાઉદની સાથે જે માણસો ગયા હતા તેમાંના કેટલાક દુષ્ટ માણસો હતા તેઓએ કહ્યું, "એ માણસો આપણી સાથે આવ્યા નહોતા. આપણે જે લૂંટ પાછી મેળવી છે તેમાંથી આપણે તેમને કશું આપીશું નહિ. એ માણસો પોતપોતાનાં બૈરીછોકરાંને લઈને જતા રહે."

23પરંતુ દાઉદે કહ્યું, "ના, મારા ભાઈઓ! યહોવાએ આપણને બચાવ્યા છે અને આપણા દુશ્મનોને હરાવવામાં આપણને મદદ કરી છે. 24તમે આ પ્રમાણે બોલો તે કોણ સાંભળશે? જે લોકોએ આપણા ગયા બાદ, આપણી સેનાનો પૂરવઠો સંભાળ્યો હતો તેમને પણ યુદ્ધમાં જે માણસો ગયા હતા તેમના જેટલો સરખો ભાગ મળવો જોઈએ." 25તે દિવસથી દાઉદે ઈસ્રાએલ માટે આ નિયમ કર્યો જે આજપર્યંત ચાલું છે.

26દાઉદ સિકલાગ પહોંચ્યા ત્યારે તેણે લૂંટનો થોડો ભાગ પોતાના મિત્રોને, યહૂદાના આગેવાનોને, આ સંદેશા સાથે મોકલી આપ્યો કે, "યહોવાના દુશ્મનો પાસેથી જે લૂંટ મેં પાછી લીધી તેમાંથી તમને આ ભેટ મોકલી છે."

27દાઉદે મેળવેલી લૂંટમાંથી તેણે જે નગરોના વડીલો પર ભેટો મોકલી તેની યાદી: બેથેલ, દક્ષિણમાં રામોથ, યાત્તીર 28અરોએર, સિફમોથ, એશ્તમોઆ, 29રાખાલ, યરાહમેલ, કેનીઓનાં નગરો. 30હોર્માહ, કાર–આશાન, અથાખ 31અને હેબ્રોન તથા દાઉદના રઝળપાટ દરમ્યાન તે અને તેના માણસો જયાં જયાં રહ્યાં હતાં તે બધાં સ્થળોના માણસોને મોકલી આપી.

શાઉલ અને તેના પુત્રોનો કરુણ અંત

31 પલિસ્તીઓ ઈસ્રાએલી સામે લડ્યા જેઓ નાસી ગયા અને ગિલ્બોઆ પર્વત ઉપર માર્યા ગયા. ઘણા ઈસ્રાએલીઓ ત્યાં મરી ગયા અને તેમાનાં ઘણાં ભાગી ગયા. 2પલિસ્તીઓએ શાઉલના ત્રણ પુત્રોને મારી નાખ્યાં યોનાથાનને, અબીનાદાબને અને મલ્કીશૂઆને તેઓએ એમનો પીછો પકડયો અને મારી નાખ્યા.

3અને શાઉલની વિરુદ્ધ ખૂનખાર યુદ્ધ થયું હતું. કેટલાક ધનુર્ધારીઓએ તેની પાસે પહોંચી જઈ તેને સખત ઘાયલ કર્યો. 4ત્યારે તેણે પોતાના બખ્તર ઉપાડનારને કહ્યું, "તારી તલવાર લે અને મને મારી નાખ, નહિતર આ વિદેશીઓ આવશે અને મને ઈજા કરશે અને મારી હાંસી ઉડાવશે."

પણ તે બખ્તર ઉપાડનાર ડરતો હતો અને તેને તેણે મારી નાખવાની ના પાડી આથી શાઉલે પોતાની તલવાર લીધી અને પોતાને પોતાની તલવારથી મારી નાખ્યો. 5શાઉલને મૃત્યુ પામેલો જોઈને બખ્તરવાહક પણ પોતાની તલવાર ઉપર પડતું મુકી તેની સાથે મોતને ભેટયો. 6આમ તે દિવસે શાઉલ, તેના ત્રણ પુત્રો, તેનો બખ્તરવાહક અને તેના માણસો બધાજ એકી સાથે મૃત્યુ પામ્યા.

શાઉલના મૃત્યુથી આનંદીત પલિસ્તીઓ

7ખીણની પેલી પાર રહેતા ઈસ્રાએલીઓએ જોયું કે ઈસ્રાએલી સેના ભાગી ગઈ હતી અને શાઉલ અને તેના ત્રણ પુત્રો મરી ગયા હતા. તેથી તેઓએ તેમના નગરો છોડ્યા અને ભાગી ગયા. ત્યાર બાદ પલિસ્તીઓ આવ્યા અને ત્યાં રહ્યાં.

8બીજે દિવસે પલિસ્તીઓ, મૃતદેહો પરથી વસ્રાદિ અલંકારો લૂંટી લેવા આવ્યા, ત્યારે તેમણે શાઉલને અને તેના ત્રણ પુત્રોને ગિલ્બોઆના ડુંગર પર મરેલા પડેલા જોયા. 9તે લોકોએ તેનું માથું કાપી નાખ્યું અને તેના શસ્ત્રો ઉતારી લીધાં અને દેશભરમાં મંદિરોને અને લોકોને આ શુભ સમાચાર પહોંચાડવા માણસો મોકલ્યા. 10ત્યાર પછી તે લોકોએ શાઉલનાં બખ્તરને અશ્તોરેથના મંદિરમાં મૂકયું. તેઓએ તેના શબને બેથશાનની દિવાલ ઉપર લટકાવી દીધું.

11પલિસ્તીઓએ શાઉલના શરીરને અને બખ્તર ઉપાડનારને શું કર્યુ તે યાબેશ ગિલયાદના લોકોએ સાંભળ્યુ. 12પછી યાબેશના બધા સૈનિકોએ આખી રાત કૂચ કરી તેઓએ શાઉલ અને તેના ત્રણે દીકરાઓના શરીર બેથશાનની દિવાલોથી ઉતાર્યા અને યાબેશ ગિલયાદ લઈ ગયા અને અગ્નિમાં બાળી નાખ્યા.

13પછી તેમણે તેમનાં હાડકાઓ લીધા અને તેમને યાબેશમાં મોટા વૃક્ષ નીચે દાટી દીધા અને સાત દિવસના ઉપવાસ કર્યા.